

บทบาทในการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในจังหวัดปัตตานี

**Roles in Multicultural Education Management for Peaceful Society of
Secondary Schools in Pattani Province**

ฟาตีหะมะ แววันจิต

Fatimah Weawanjit

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

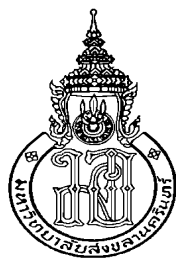
A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

For the Degree of Master of Public Administration

Prince of Songkla University

2561

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

บทบาทในการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในจังหวัดปัตตานี
**Roles in Multicultural Education Management for Peaceful Society of
Secondary Schools in Pattani Province**

ฟาตีหะมะ แววันจิต
Fatimah Weawanjit

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
For the Degree of Master of Public Administration
Prince of Songkla University**

2561

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณบุคคลที่มีส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ.....

(ดร. หมายนีย์ ช. บุญพันธ์)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ลงชื่อ.....

(นางสาวฟาตีห๊ะ แววันจิต)

นักศึกษา

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อน และ
ไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ.....

(นางสาวฟาตีห๊ะ แววันจิต)

นักศึกษา

ชื่อวิทยานิพนธ์	บทบาทในการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในจังหวัดปัตตานี
ผู้เขียน	นางสาวฟาตีหะมะ แววันจิต
สาขาวิชา	รัฐประศาสนศาสตร์
ปีการศึกษา	2560

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง บทบาทในการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในจังหวัดปัตตานี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับและความสัมพันธ์ของการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมใน 5 มิติ ได้แก่ ด้านการบูรณาการในเนื้อหาวิชา ด้านกระบวนการการก่อเกิดความรู้ ด้านการลดอคติ ด้านการสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม และด้านการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน กับการยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรม 5 ด้าน ได้แก่ ด้านชาติพันธุ์ ด้านภาษา ด้านศาสนา ด้านขนบธรรมเนียมประเพณี และด้านวิถีชีวิต ของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดปัตตานี เพื่อเป็นแนวทางการจัดการศึกษาของสังคมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่มีลักษณะความหลากหลายทางวัฒนธรรมอันจะนำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน โดยรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณจากกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 400 คน และ และเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหาร โรงเรียน จำนวน 13 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ การแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณแบบเชิงชั้น

ผลการศึกษาพบว่าระดับบทบาทในการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านการสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม ด้านการลดอคติ และด้านการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน ตามลำดับ ส่วนในระดับการยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านศาสนา ด้านวิถีชีวิต และด้านขนบธรรมเนียมประเพณี ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยรวมพบว่าการยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในจังหวัดปัตตานีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สำหรับปัจจัยที่ส่งเสริมบทบาทในการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม ได้แก่ ด้านการบูรณาการในเนื้อหาวิชามีความต้องการให้มีหลักสูตรท้องถิ่นซึ่งสามารถนำมาใช้ในวิถีประจำวันของนักเรียนได้ ด้านกระบวนการการก่อเกิดความรู้ เน้นการให้ความสำคัญกับการพูดคุยกับนักเรียนเพื่อนำข้อมูลมาปรับใช้และช่วยเหลือนักเรียนที่ประสบปัญหา ด้านการลดอคติ ให้ความสำคัญต่อการไม่เลือกปฏิบัติ เพื่อสร้างความยุติธรรมให้เกิดในโรงเรียน ด้านการสอนที่ยึดหลักความยุติธรรมมุ่งการยึดตามกฎระเบียบของโรงเรียน โดยไม่แบ่งแยกทางความเชื่อ และศาสนา สำหรับมิติสุดท้ายคือ ด้านการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน ต้องการส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมประเพณีร่วมกันเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างศาสนา

คำสำคัญ การจัดการศึกษา เชิงพหุวัฒนธรรม และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

Thesis Title Roles in Multicultural Education Management for Peaceful Society of Secondary Schools in Pattani Province

Author Miss Fatimah Weawanjit

Major Program Public Administration

Academic Year 2017

ABSTRACT

The purpose of this study on the roles in multicultural education management for peaceful society of secondary schools in Pattani Province was to investigate levels and relationships between the five dimensions of multicultural education: content integration, the knowledge construction process, prejudice reduction, an equity pedagogy, and an empowering social structure and school culture, and the five dimensions of multicultural acceptance: race, language, religion, tradition, and way of life of secondary schools in Pattani Province to determine guidelines for multicultural education management for peaceful society in the multicultural areas of the three Southern border provinces. For this mixed methods research, quantitative data were collected from a subject group of 400 secondary school students, and qualitative data were collected through in-depth interviews with 13 school administrators. The statistics used in data analysis were percentage, frequency, mean, standard deviation, and hierarchical regression analysis.

The study found that the overall role in multicultural education management was at the highest level. When considered by item, it was found that the dimensions at the highest level were equity pedagogy, prejudice reduction, and empowering social structure and school culture, respectively. Regarding levels of multicultural acceptance, the overall level was at a high level, and when considered by item, it was found that the dimensions with the highest level were religion, way of life, and tradition, respectively.

The analysis of the overall relationship revealed that multicultural acceptance had a positive relationship with multicultural education management for peaceful society in Pattani Province at a statistical significance level of 0.05.

Factors promoting the roles in multicultural education management are as follows. For content integration, local curriculums should be integrated for students to use in their everyday life; for the knowledge construction process, importance should be given to talking with students to obtain information necessary for assisting students with problems; for prejudice reduction, importance should be given to non-discrimination to create justice in schools; for the equity pedagogy, school rules and regulations should be emphasized without favor of or against belief and religion; and for the last dimension, an empowering social structure and school culture, promotion of joint-traditional activities is needed to build relations between people of different religions.

Keywords: Education Management, Multicultural and Peaceful Society

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่องนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี โดยความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจาก ดร.นายนิษฐ์ ช. บุญพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.จรัส อติวิทยากรณ์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้ คำปรึกษา ชี้แนะแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จสมบูรณ์ ผู้ศึกษาขอกราบ ขอบพระคุณ ท่านอาจารย์เป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

นอกจากนี้ ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์สุนิสา สุริวิวัฒน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กาญจนา สิริมุสิกะ และผู้ช่วยศาสตราจารย์กนก จันทร์ทอง ที่ให้คำชี้แนะและคอยตรวจสอบ วิทยานิพนธ์ ขอขอบคุณผู้บริหารโรงเรียน บุคลากร และนักเรียน โรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมที่ 15 ทั้ง 17 โรงเรียนในจังหวัดปัตตานี ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบ แบบสอบถามเพื่อให้ข้อมูลในการนำเสนอที่ถูกต้อง

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณครอบครัวที่ให้การสนับสนุนทางด้านการศึกษา กำลังใจใน การศึกษาและให้ความช่วยเหลือในทุกๆ ด้านในระหว่างศึกษา ที่ให้ความช่วยเหลือให้การศึกษารุ่ง นี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี หากงานฉบับนี้ มีข้อผิดพลาดประการใดผู้ศึกษาขอน้อมรับในความผิดพลาด แต่เพียงผู้เดียว

ฟาตีหมีะ แววันจิต

สารบัญ

	หน้า
อนุมัติ	(2)
บทคัดย่อ	(5)
Abstract	(7)
กิตติกรรมประกาศ	(9)
สารบัญ	(10)
รายการตาราง	(13)
รายการภาพประกอบ	(16)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	5
1.3 สมมติฐาน	6
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	6
1.5 ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย	7
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	7
บทที่ 2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
2.1 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการศึกษา	11
2.1.1 ปรัชญาแนวคิดทางการศึกษา	11
2.1.2 ทฤษฎีการจัดการศึกษา	13
2.1.3 แนวทางการจัดการศึกษา	15
2.1.4 ด้านผลลัพธ์ของการศึกษา	16
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับพหุวัฒนธรรม	17
2.2.1 ความหมายพหุวัฒนธรรม	17
2.2.2 ลักษณะความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม	18
2.2.3 ปัจจัยในการกำหนดพหุวัฒนธรรม	20
2.2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการการศึกษาพหุวัฒนธรรม	26

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.3 การศึกษาพัฒนาธรรม 5 มิติ	28
2.4 ปรัชญา แนวคิดการจัดตั้งสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 15	39
2.4.1 การศึกษาขั้นพื้นฐาน	40
2.4.2 การจัดการศึกษา	41
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	42
2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย	46
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	47
3.1 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง วิธีการสุ่มตัวอย่าง	47
3.2 แบบแผนการวิจัย	49
3.3 เครื่องมือในการวิจัย	49
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	52
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล วิธีทางสถิติต่างๆที่ใช้	52
บทที่ 4 ผลการวิจัย	54
4.1 สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	54
4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	55
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	56
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	75
5.1 สรุปผลการวิจัย	75
5.2 อภิปรายผล	77
5.3 ข้อเสนอแนะ	80
บรรณานุกรม	81
ภาคผนวก	84
ก ความเชื่อมั่นแบบสอบถาม (Reliability)	85
ข การหาค่าความสอดคล้อง (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ	86
ค ข้อมูลการสัมภาษณ์	91

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ง รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	94
จ แบบสอบถามประกอบการศึกษา	95
ฉ แบบสอบถามประกอบการศึกษา สำหรับผู้บริหาร	103
ช หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความแม่นยำ ของแบบสอบถาม	106
ซ หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดสอบเครื่องมือการศึกษาวิจัย	110
ฌ หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดสอบเครื่องมือเพื่อการศึกษาวิจัย	112
ประวัติผู้เขียน	130

รายการตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดปัตตานี	48
2 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในจำนวนทั้งหมด 17 โรงเรียน ของสำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมเขตที่ 15	56
3 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของบทบาทในการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม ใน 5 มิติ	57
4 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของบทบาทในการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม มัธยมศึกษาตอนต้น ด้านการบูรณาการในเนื้อหาวิชา	58
5 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของบทบาทในการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม มัธยมศึกษาตอนต้น ด้านกระบวนการการก่อเกิดความรู้	59
6 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของบทบาทในการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม มัธยมศึกษาตอนต้น ด้านการลดอคติ	59
7 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของบทบาทในการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม มัธยมศึกษาตอนต้น ด้านการสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม	60
8 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของบทบาทในการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม มัธยมศึกษาตอนต้น ด้านการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน	61
9 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรม	62
10 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรม ด้านชาติพันธุ์	62
11 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรมด้านภาษา	63
12 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรมด้านศาสนา	64

รายการตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
13 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรมด้านขนบธรรมเนียมประเพณี	65
14 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรมด้านวิถีชีวิต	66
15 การวิเคราะห์ความถดถอยการยอมรับความหลากหลายพหุวัฒนธรรมแบบเชิงชั้นที่ใช้ในการพยากรณ์บทบาทในการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านการบูรณาการในเนื้อหาวิชาของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดปัตตานี	67
16 การวิเคราะห์ความถดถอยการยอมรับความหลากหลายพหุวัฒนธรรมแบบเชิงชั้นที่ใช้ในการพยากรณ์บทบาทในการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านกระบวนการการก่อเกิดความรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดปัตตานี	68
17 การวิเคราะห์ความถดถอยการยอมรับความหลากหลายพหุวัฒนธรรมแบบเชิงชั้นที่ใช้ในการพยากรณ์ บทบาทในการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านการลอคอคติของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดปัตตานี	69
18 การวิเคราะห์ความถดถอยการยอมรับความหลากหลายพหุวัฒนธรรมแบบเชิงชั้นที่ใช้ในการพยากรณ์ บทบาทในการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านการสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม ของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดปัตตานี	70
19 การวิเคราะห์ความถดถอยการยอมรับความหลากหลายพหุวัฒนธรรมแบบเชิงชั้นที่ใช้ในการพยากรณ์ บทบาทในการศึกษาแนวพหุวัฒนธรรมมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดปัตตานี	71

รายการตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
20	การวิเคราะห์ความถดถอยพหุวัฒนธรรมแบบเชิงชั้นที่ใช้ในการจัดการศึกษาแนวพหุวัฒนธรรมใน 5 มิติ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดปัตตานี	72
21	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	73

รายการภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กระบวนการเรียนรู้	32
2 การเรียนสะสมหน่วยกิตอาชีวศึกษา	38
3 กรอบแนวคิดในการวิจัย	46

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา

ในปัจจุบันถือเป็นยุคที่มีการแข่งขันค่อนข้างสูง และเป็นยุคสังคมแห่งการเรียนรู้ที่เปิดกว้าง มีรูปแบบการศึกษาที่หลากหลายโดยสามารถเข้าถึงข้อมูลและศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเองได้อย่างสะดวกรวดเร็ว มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาพัฒนา รูปแบบการจัดการศึกษาในสถานศึกษาของไทย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาภาคบังคับซึ่งมีความต้องการให้เด็กยุคปัจจุบันจะต้องอ่านออกเขียนได้ ส่งผลให้เกิดความรู้ ซึ่งความรู้นั้นสามารถนำมาใช้พัฒนาคนให้มีความสามารถที่นำมาประกอบอาชีพ รวมทั้งช่วยขัดเกลาคนให้มีจิตสำนึกและคุณธรรม ส่งผลต่อความเจริญรุ่งเรืองของสังคมและประเทศชาติและก้าวหน้าทัดเทียมกับนานาชาติ ซึ่งที่ผ่านมาประเทศไทยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการศึกษา จึงได้มีตรากฎหมายการศึกษาภาคบังคับและพัฒนาปรับเปลี่ยนให้เข้ากับยุคสมัยตลอดมา

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาทำให้หลายฝ่ายตระหนักถึงความสำคัญ และความจำเป็นในการปฏิรูปการศึกษา โดยพยายามผลักดันให้มีสาระสำคัญเกี่ยวกับการศึกษาไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม ปี พ.ศ. 2553 หมวด 5 หน้าที่ของรัฐ มาตรา 54 รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายและหมวด 16 การปฏิรูปประเทศ ในหมวดนี้รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ในมาตรา 258 ให้ดำเนินการปฏิรูปประเทศในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านการเมือง ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ด้านกฎหมาย ด้านกระบวนการยุติธรรม ด้านการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ และด้านอื่นๆ โดยมีเป้าหมายสำคัญให้ดำเนินการปฏิรูปประเทศในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านการเมือง ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ด้านกฎหมาย ด้านกระบวนการยุติธรรม ด้านการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ และด้านอื่นๆ โดยมีเป้าหมายสำคัญในการปฏิรูป 4 ประการ คือในด้านการศึกษาได้กำหนดแนวทางในการปฏิรูปเพื่อเป็นกรอบนำทางไว้ดังนี้ (1) ให้สามารถเริ่มดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนาก่อนเข้ารับการศึกษาตามมาตรา 54 ววรรคสอง เพื่อให้เด็กเล็กได้รับการพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัยโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย (2) ให้ดำเนินการตรากฎหมายเพื่อจัดตั้งกองทุนตามมาตรา 54 ววรรคหก ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปี นับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้

(3) ให้มีกลไกและระบบการผลิต คัดกรองและพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครูและอาจารย์ให้ได้ผู้มีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง ได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมกับความสามารถและประสิทธิภาพในการสอน รวมทั้งมีกลไกสร้างระบบคุณธรรมในการบริหารงานบุคคลของผู้ประกอบวิชาชีพครู (4) ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนทุกระดับเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ตามความถนัดและปรับปรุงโครงสร้างของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อบรรลุเป้าหมายดังกล่าวโดยสอดคล้องกันทั้งในระดับชาติและระดับพื้นที่ แนวทางในการปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทยทั้ง 4 ข้อนี้ เป็นแนวทางของหลักของการปฏิรูป ดังนั้นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทยน่าจะมีความชัดเจนว่าจะปฏิรูปอะไร อย่างไร และผลต้องการคืออะไร ตามแนวทางปฏิรูปดังกล่าวนี้ ในมาตรา 54 ซึ่งได้กล่าวข้างต้น เป็นสิ่งที่จะต้องเริ่มต้นดำเนินการให้เป็นรูปธรรม การศึกษาจึงเป็นกุญแจสำคัญสู่ความสำเร็จของประเทศต้องเกิดจากทุกฝ่ายร่วมมือกันจากพระราชบัญญัติข้างต้น

ชัยอนันต์ สมุทวณิช (2552) ได้กล่าวว่าสภาพการการเมืองในปัจจุบันของไทย ถูกครอบงำและผูกขาดโดยภาครัฐอีกทั้งมีโรงเรียนเอกชนระดับมัธยมศึกษา ที่ออกแบบรูปแบบการศึกษาที่เน้นแต่วิชาสามัญ เป็นการจัดการแบบต่างไม่ได้สนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ การจัดการศึกษาในสังคมจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความซับซ้อนและมีความอ่อนไหว เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของคนในชุมชน และท้องถิ่น เนื่องจากคนในพื้นที่มีพื้นฐานทางสังคมแตกต่างกัน ซึ่งส่งผลกระทบต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่หลีกเลี่ยงมิได้นั้นคือจากเหตุการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 เกิดเหตุการณ์ต่างๆ มากมายในพื้นที่ มีการลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่รัฐ ประชาชน สถานที่ราชการและบ้านเรือนประชาชนสำคัญมากมาย เหตุการณ์ดังกล่าวไม่ได้มีจำนวนลดลงซึ่งสามารถแยกปัญหาความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนใต้ดังนี้

ปัญหาทางด้านการเมืองการปกครอง ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ยังมีแนวคิดในเรื่องของการแบ่งแยกดินแดน ทำให้ฝ่ายความมั่นคง ไม่ว่าจะเป็นการตำรวจ ทหาร ยังต้องดูแลความสงบให้กับประชาชนในพื้นที่ แม้เวลาจะผ่านล่วงเลยมากกว่า 12 ปี แต่ปัญหาความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนใต้ดำเนินต่อไป

ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ สืบเนื่องจากภาวะความไม่สงบในเขตพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ได้แก่ จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ซึ่งเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องมาเป็นเวลานาน ก่อให้เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม ทำให้ภาคธุรกิจเอกชนไม่มีความมั่นใจในการลงทุนและประกอบธุรกิจในพื้นที่ ภาคประชาชนได้รับความเดือดร้อนประสบปัญหาการว่างงาน และรายได้ที่ไม่พอเพียงต่อการดำรงชีพ

ปัญหาด้านสังคม ประชาชนส่วนใหญ่ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ นับถือศาสนาอิสลามคิดเป็นร้อยละ 86.25 และประชาชนส่วนน้อยนับถือศาสนาพุทธคิดเป็นร้อยละ 13.85 (สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดปัตตานี, 2558) จึงจะเห็นได้ว่าพื้นที่สามจังหวัดนี้เป็นสังคมที่มีขนบธรรมเนียมแตกต่างกันจึงเกิดเป็นพหุสังคมที่คนต่างศาสนาสามารถอยู่ร่วมกันได้ แต่สืบเนื่องจากสถานการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นทำให้ในบางครั้งเมื่อเกิดเหตุการณ์ขึ้นทำให้เกิดความแตกแยกทางความคิดมีความคล้ายกับ อนุสรณ์ ลิมมณี (2542) ซึ่งได้แสดงทัศนะในด้านวัฒนธรรมในยุคโลกาภิวัตน์เป็นวัฒนธรรมทางวัตถุและการแสดงความคิดเห็นหรือมาตรฐานเดียวกันมีวิถีชีวิต รสนิยม และความเชื่อด้านต่างๆ คล้ายคลึงกัน ในบางทัศนะทำให้เกิดความหลากหลาย ภายในชุมชน คือ ผู้นำในชุมชนทุกระดับ เช่น ท้องถิ่น ภูมิภาค และประเทศ มีความคิดทางด้านเชื้อชาติ ภาษา หรือวัฒนธรรม ทำให้สามารถเข้าถึงได้รวดเร็วบางครั้งขาดการถ่วงถ่วงถึงเป็นสาเหตุทำให้เกิดความขัดแย้งของคนในพื้นที่

ประเทศไทยประกอบด้วย 77 จังหวัด ซึ่งในแต่ละพื้นที่มีความแตกต่างกันไปตามปัจจัยสภาพแวดล้อม เช่น ด้านเชื้อชาติ ด้านศาสนาและวัฒนธรรม และทางด้านสังคม ฉะนั้นในแต่ละพื้นที่ก็ต้องมีการพัฒนาที่มีลักษณะแตกต่างกัน เพื่อให้สอดคล้องและสะท้อนถึงความต้องการที่แท้จริงของประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ประกอบด้วย จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ซึ่งประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม มีวิถีชีวิตเป็นแบบมุสลิมทางใต้ โดยเฉพาะทางการศึกษา ซึ่งผู้ปกครองส่วนใหญ่นิยมส่งบุตรเข้าศึกษาในโรงเรียนปอเนาะ ซึ่งสถาบันปอเนาะบางแห่งในปัจจุบันเปลี่ยนสภาพเป็นโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม เพื่อให้สอดคล้องกับยุคปัจจุบันที่การศึกษามีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว กระบวนการจัดการศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีลักษณะรูปแบบการจัดการศึกษาที่แตกต่างไปจากภูมิภาคอื่น ที่โดดเด่นเป็นรูปแบบการจัดการศึกษาที่อยู่บนพื้นฐานความเชื่อทางด้านศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรม (บรรจง ฟ้ารุ่งแสง และคณะ, 2551) นอกจากนี้การจัดการศึกษาส่วนใหญ่ยังยึดแนวทางการจัดการศึกษาเดียวกันคือ แนวทางการกำหนดโดยกระทรวงศึกษาธิการ โดยกระจายมายังเขตพื้นที่การศึกษาในการรับผิดชอบของโรงเรียน

การจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมควรคำนึงถึงการเรียนและเคารพผู้เรียนทุกคน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมในโอกาสทางการศึกษาสำหรับผู้เรียน และยังเป็นการศึกษาที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับความหลากหลายในวัฒนธรรมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้สอดคล้องกับจิตตคติ อาพันชนานนท์ (2554) ได้กล่าวถึงว่าภาครัฐควรคำนึงถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมของผู้เรียนมากกว่าในอดีต เช่น การอนุญาตให้มีการใช้ภาษาถิ่นในโรงเรียน อนุญาตให้นักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามแต่งกายด้วย

เครื่องแบบที่สอดคล้องกับหลักศาสนา แบบเรียนที่ใช้ในโรงเรียนของรัฐให้เนื้อหาสะท้อนถึงวัฒนธรรมที่หลากหลายในสังคมมากขึ้น จากความหลากหลายที่เกิดขึ้นในพื้นที่สามจังหวัดทำให้มีความชัดเจนกว่าพื้นที่โดยทั่วไปของประเทศ ตรงกับสังคมพหุวัฒนธรรม หรือดินแดนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ทำให้สถานศึกษาในสามจังหวัดมีความตื่นตัวและมีความสนใจในเรื่องความหลากหลายวัฒนธรรมเพื่อลดความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในพื้นที่

จากข้อมูลของประชากรซึ่งมีความหลากหลายทางด้านสังคม ศาสนา วัฒนธรรม และประเพณีของในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ซึ่งถือว่าเป็นจุดเด่น ไม่ค่อยพบเห็นในพื้นที่อื่นมากนักเพราะประชากรสามจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นชาวไทยเชื้อสายมลายูดั้งเดิม ชาวไทยเชื้อสายจีน และชาวมลายูเชื้อสายพม่าจากมาเลเซีย ศาสนาที่นับถือส่วนใหญ่คือศาสนาอิสลามเมื่อเทียบเป็นเปอร์เซ็นต์ในจังหวัดปัตตานี คือ 86.64 จังหวัดยะลา 79.62 จังหวัดนราธิวาส 82.00 ศาสนาพุทธในจังหวัดปัตตานี คือ 13.70 จังหวัดยะลา 20.13 จังหวัดนราธิวาส 17.00 และนับถือศาสนาคริสต์และศาสนาอื่นในจังหวัดปัตตานี คือ 0.04 จังหวัดยะลา 0.27 จังหวัดนราธิวาส 1.0 (สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส, 2558) ซึ่งข้อมูลตามตัวเลขในปัจจุบันนั้นจำนวนคนที่นับถือศาสนาพุทธมีจำนวนน้อยกว่ามาก ปัจจัยที่สำคัญคงมาจากเหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นจากตั้งแต่ปี 2547 จนถึงปัจจุบัน ทำให้จำนวนผู้นับถือศาสนาพุทธและศาสนาอื่นๆ ลดน้อยลงด้วย ทั้งที่ในอดีตประชากรสามารถอยู่ร่วมกันได้โดยสงบสุขแม้ว่าบางช่วงเวลาอาจมีเหตุการณ์เกิดขึ้นแต่ทุกครั้งก็ผ่านมาได้ ซึ่งแตกต่างกับปัจจุบันเกิดเหตุการณ์ไม่สงบเกิดขึ้นบ่อยครั้ง ส่งผลให้การดำเนินชีวิตจากที่เคยสงบสุขกับกลายเป็นสังคมเกิดความระแวงของในพื้นที่ ความไว้อ่อนน้อยลง การให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่รัฐก็ลดน้อยลงทำให้เกิดช่องว่างระหว่างคนในพื้นที่มากยิ่งขึ้น ส่งผลต่อการอยู่ร่วมกันภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรมและความสงบ

จากจำนวนนักเรียนที่เข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมต้นในโรงเรียนสามจังหวัดจำนวนผู้ศึกษามีแนวโน้มลดลงซึ่งอาจสืบเนื่องมาจากเหตุการณ์ความไม่สงบเช่นเดียวกัน สิ่งที่ผู้วิจัยมีความสนใจที่ต้องการศึกษาบทบาทของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในการศึกษาอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข (สมชัย วุฒิปรีชา, 2535 อ้างถึงใน บัณฑิต ดุลยรักษ์และคณะ, 2550) ว่ากระบวนการศึกษาสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมของท้องถิ่น และการปลูกฝังค่านิยมเรื่องการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมให้เกิดขึ้นกับกลุ่มผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อให้เป็นพื้นฐานของการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมอย่างสงบสุข กระบวนการจะเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสร้างความตระหนักรู้ (Awareness) ทำให้เกิดการยอมรับ (Acceptance) ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและปฏิบัติตน (Action)

ผู้วิจัยมีความสนใจใช้จังหวัดปัตตานีเป็นข้อมูลตัวอย่างในการวิจัยเนื่องจากจังหวัดปัตตานีถือเป็นเมืองหน้าด่านเข้าสู่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งมีความสำคัญในด้านยุทธศาสตร์ ไม่ว่าจะเป็นการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวิถีชีวิต จากด้านวิถีชีวิตความเป็นอยู่ในสามจังหวัดชายแดนใต้มีความผูกพันกับศาสนา ซึ่งจังหวัดปัตตานีมีผู้นับถือศาสนาอิสลามมากที่สุดคือร้อยละ 86.64 (ข้อมูลจากสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส พ.ศ. 2558) ถือว่าเป็นข้อได้เปรียบเพราะผู้วิจัยมีความสนใจต้องการศึกษาถึงความเป็นพหุวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกันของประชากรในจังหวัดปัตตานี นอกจากนี้จังหวัดปัตตานีถือว่าเป็นเมืองวิชาการเมื่อเทียบกับจังหวัดยะลาและจังหวัดนราธิวาส เนื่องจากเป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งในภาคใต้ที่ได้รับการยอมรับจากคนพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งถือเป็นศูนย์กลางของนักวิชาการที่มารวมตัวกัน สิ่งนี้ซึ่งถือว่าจังหวัดปัตตานีมีความสำคัญต่อการศึกษาศึกษา

เรื่องการพยายามสร้างสันติสุขในพื้นที่ในด้านการก่อความไม่สงบที่เกิดขึ้นในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จังหวัดปัตตานีมีค่ายอิงคยุทธบริหาร ปัตตานี ซึ่งถือว่าเป็นค่ายทหารที่มีความพร้อมในเรื่องบุคลากรทางทหาร อาวุธที่มีความพร้อมแล้วยังเป็นสถานที่ตั้งของโรงพยาบาลอิงคยุทธ สนามบินอีกด้วย เมื่อเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบเกิดขึ้นก็สามารถเข้ามาช่วยเหลือประชาชนได้อย่างรวดเร็ว เช่น กรณีที่มีกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบได้ลอบวางระเบิดบริเวณหน้าตลาดได้รุ่ง ในวันที่ 24 ตุลาคม 2559 เป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิต 1 ราย และได้รับบาดเจ็บเป็นจำนวนมาก รวมทั้งนักเรียน 1 คนที่ได้รับบาดเจ็บในเหตุการณ์ครั้งนี้ ผู้จัดการ Online (2559) จากเหตุผลข้างต้นที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่ต้องการศึกษาการจัดการศึกษาของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรม ในจังหวัดปัตตานี เพื่อนำความรู้ที่ได้มาใช้ในการจัดการศึกษาในเชิงพหุวัฒนธรรมสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับบทบาทการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมใน 5 มิติ และการยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในจังหวัดปัตตานี
2. เพื่อศึกษาการยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อบทบาทการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมใน 5 มิติ

3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรมในจังหวัดปัตตานี

1.3 สมมติฐาน

1. การยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรมส่งผลต่อการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมใน 5 มิติ

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาบทบาทในการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในจังหวัดปัตตานี

โดยกำหนดขอบเขตของการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดปัตตานี จำนวน 1,642 คน (สำนักเขตพื้นที่การศึกษามัธยม เขต 15, 2559)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดปัตตานี จำนวน 400 คน ซึ่งได้จากการใช้สูตรของ ทาโร ยามานะ Taro Yamane (1967)

3. กลุ่มผู้บริหารของโรงเรียนภายใต้สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยม เขต 15 ในจังหวัดปัตตานี จำนวน 17 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาบทบาทในการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในจังหวัดปัตตานี ซึ่งได้มาจากบัญญัติ ยงย่วน และคณะ (2550) มี 5 ด้านดังนี้

1. การบูรณาการในเนื้อหาวิชา
2. ด้านกระบวนการการก่อให้เกิดความรู้
3. ด้านการลดอคติ
4. ด้านการสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม
5. ด้านการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ การยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรม ได้แก่ ด้านชาติพันธุ์ ด้านภาษา ด้านศาสนา ด้านขนบธรรมเนียมประเพณี และด้านวิถีชีวิต

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ การจัดการศึกษาแนวพหุวัฒนธรรม ใน 5 มิติ ดังนี้ ด้านการบูรณาการในเนื้อหาวิชา ด้านกระบวนการการก่อเกิดความรู้ ด้านการลดอคติ ด้านการสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม และด้านการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน ได้นำมาปรับปรุงงานวิจัยของมาจากบัญญัติ ยงย่วน และคณะ (2550)

4. ขอบเขตด้านพื้นที่ โรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาที่ 15 ของจังหวัดปัตตานี

5. ขอบเขตด้านเวลาศึกษาในช่วงระยะเวลา เดือน พฤศจิกายน 2560 - มกราคม 2561

1.5 ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดปัตตานี

2. ทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรมของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดปัตตานี

3. เป็นแนวทางในการปรับปรุงประสิทธิภาพด้านการศึกษาส่งผลต่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรมของโรงเรียนมัธยมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

วัฒนธรรม หมายถึง ความเชื่อและการกระทำที่บุคคลในสังคมจังหวัดปัตตานียอมรับเพราะมองว่าเป็นสิ่งมีคุณค่า และปฏิบัติสืบทอดกันมา เช่น ศาสนา ภาษา ประเพณี และวิถีชีวิต

การอยู่ร่วมกัน หมายถึง ความสัมพันธ์ของคนในสังคมที่อยู่ร่วมกัน มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ในจังหวัดปัตตานี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 ประกอบด้วยโรงเรียนมัธยมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ประกอบด้วย จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

พหุวัฒนธรรม หมายถึง สังคมที่มีความหลากหลาย ที่มีความผสมกันระหว่าง ความเชื่อทางศาสนา ภาษา การแต่งกาย อาหาร ซึ่งสามารถอาศัยอยู่ร่วมกันได้จากความหลากหลาย ทางวัฒนธรรมในจังหวัดปัตตานี

บทบาทในการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม หมายถึง การจัดการศึกษาที่เน้นการ ยอมรับความแตกต่างทางภาษา ขนบธรรมเนียม ความเชื่อ ศาสนา และวิถีชีวิต บนพื้นฐานของการ ยอมรับสิทธิเสรีภาพ และหน้าที่ของแต่ละบุคคลประกอบไปด้วย 5 มิติดังนี้

- ด้านการบูรณาการในเนื้อหาวิชา หมายถึง การนำเนื้อหาเดิมที่มีอยู่มา ปรับปรุงให้ผู้เรียนเกิดความสนใจมากกว่าเดิม เช่น การให้ผู้เรียนไปศึกษาด้วยตนเอง การแสดง บทบาทสมมติ การอภิปรายร่วมกัน เป็นต้น

- ด้านกระบวนการการก่อเกิดความรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลง พฤติกรรม จากพฤติกรรมที่ปฏิบัติมาจกอดีตแต่เมื่อได้รับความรู้ใหม่ๆ แล้วนำไปปรับใช้กับ ความรู้เดิมที่อยู่ ทำให้เกิดการพัฒนาที่ดีขึ้น

- ด้านการลดอคติ หมายถึง การลดการกระทำความผิด การกระทำความชั่ว ซึ่งสามารถแสดงได้จากคำพูดหรือสีหน้าท่าทาง

- ด้านการสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม หมายถึง เกี่ยวกับความถูกต้องตาม ศีลธรรมบนพื้นฐานของจริยธรรม ตลอดจนการปฏิบัติตามกฎหมายกำหนด

- ด้านการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เชื่อมโยงให้เกิดกลุ่มสังคม และมีความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่จะทำ ให้สังคมเป็นระเบียบ

การยอมรับความหลากหลายวัฒนธรรม หมายถึง ความเชื่อ ความเข้าใจในการ ปรับตัวให้เข้ากับสภาพการณ์ที่แตกต่างกันทางวัฒนธรรมจากความหลากหลายทั้งวัฒนธรรมจากที่ กลุ่มของตนเองและกลุ่มที่ไม่ใช่ตนเองสามารถอยู่ร่วมกัน โดยไม่เกิดความขัดแย้งในปัตตานี ได้แก่

- ด้านชาติพันธุ์ หมายถึง กลุ่มที่มีพันธะเกี่ยวข้องกัน และที่แสดง เอกลักษณะออกมา โดยการผูกพันของเชื้อชาติ และยอมรับในคุณค่าของบุคคลที่มีความแตกต่างทาง ชาติพันธุ์ โดยมีการปฏิสัมพันธ์กันในทุกด้านโดยปราศการแบ่งแยกกัน

- ด้านภาษา หมายถึง ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เข้าใจ ยอมรับในภาษาที่มีความแตกต่างจากตน พร้อมทั้งจะเรียนรู้ และทำความเข้าใจในภาษาที่แตกต่างกัน สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข

- ด้านศาสนา หมายถึง เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวทางใจ และยึดถือปฏิบัติในชีวิตประจำวัน เกิดการยอมรับและเข้าใจในศาสนาที่มีความแตกต่างจากที่ตนนับถือกับศาสนาอื่นได้

- ด้านขนบธรรมเนียมประเพณี หมายถึง สิ่งที่สังคมนิยมประพฤติปฏิบัติต่อเนื่องสืบกันมาเป็นเวลานาน จนยึดถือกันในจิตใจว่าต้องปฏิบัติเช่นนั้น จึงจะเกิดความสุขความเจริญ ได้แก่ เทศกาลงานบุญ งานรื่นเริง การละเล่น การแสดงศิลปะ

- ด้านวิถีชีวิต หมายถึง การดำเนินชีวิตประจำวันของคนในสังคม ในลักษณะของความเข้าใจ ยอมรับในคุณค่าของวิถีชีวิตที่มีความแตกต่างจากตนเอง ได้แก่ การแต่งกาย การกิน การอาศัยอยู่ร่วมกัน

บทที่ 2

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องบทบาทในการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในจังหวัดปัตตานี เป็นแนวทางการศึกษาของสังคมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่มีลักษณะความหลากหลายทางวัฒนธรรมถึงการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขโดยผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

2.1 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการศึกษา

2.1.1 ปรัชญา แนวคิดการจัดการศึกษา

2.1.2 ทฤษฎีการจัดการศึกษา

2.1.3 แนวทางการจัดการศึกษา

2.1.4 ด้านผลลัพธ์ของการศึกษา

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับพหุวัฒนธรรม

2.2.1 ความหมายพหุวัฒนธรรม

2.2.2 ลักษณะความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม

2.2.3 ปัจจัยในการกำหนดพหุวัฒนธรรม

1) ด้านชาติพันธุ์

2) ด้านภาษา

3) ด้านศาสนา

4) ด้านขนบธรรมเนียมประเพณี

5) ด้านวิถีชีวิต

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาพหุวัฒนธรรม

2.3.1 ความหมายของการศึกษาพหุวัฒนธรรม

2.3.2 การศึกษาพหุวัฒนธรรม 5 มิติ

1) ด้านการบูรณาการในเนื้อหาวิชา (Content Integration)

2) ด้านกระบวนการการก่อเกิดความรับรู้ (The Perception Construction Process)

3) ด้านการลดอคติ (Prejudice Reduction)

4) ด้านการสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม (Equity Pedagogy)

5) ด้านการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน

(An Empowering School Culture and Social Structure)

2.4 ปรัชญา แนวคิดการจัดตั้งสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 15

2.4.1 การศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.4.2 การจัดการศึกษา

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการศึกษา

2.1.1 ปรัชญา แนวคิด การจัดการศึกษา

ความสำคัญของการศึกษาถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตของเราที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการประกอบอาชีพจะเห็นว่าการศึกษามีความหมายคือเป็นการพัฒนาองค์ความรู้ในเรื่องต่างๆ การศึกษานั้นเป็นเรื่องของทุกคนและเป็นหน้าที่ของทุกคน การศึกษานับว่าเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดการศึกษานับว่าเป็นปัจจัยที่ 5 ของการดำเนินชีวิตของคนทุกคนการศึกษา ความสามารถ มีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นมีลักษณะนิสัยจิตใจที่ดีงามมีความพร้อมที่จะต่อสู้เพื่อตนเองและสังคมจะเห็นได้ง่ายขึ้นและส่งผลกระทบต่อวิถีดำรงชีวิตต้องเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเช่นเดียวกันการศึกษายังมีบทบาทและความจำเป็นมากขึ้นด้วยการศึกษาที่จะช่วยให้ทุกคนมีชีวิตที่ดีเพียงพอกับความ ต้องการและความจำเป็นที่จะยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น (วิทย์ วิศทเวทย์, 2523 อ้างถึงใน อุดมศักดิ์ มีสุข, 2552)

การศึกษาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญสามารถทำให้มนุษย์พัฒนาความสามารถ และสามารถฝึกฝนจนให้เกิดความชำนาญและเรียนรู้สิ่งต่างๆ เพิ่มเติมได้ตลอดเวลา (รูคอล์ฟ สไตเนอร์, 1861 -1925 อ้างถึงในบุญบง ตันติวงศ์, 2552) สอดคล้องกับการศึกษาออลดอร์ฟเป็นส่วนหนึ่งของการเคลื่อนไหวตามมนุษยปรัชญา (Anthroposophy) เพื่อฟื้นฟูวัฒนธรรมให้สามารถพัฒนามนุษย์ให้ได้ถึงส่วนลึกที่สุดของจิตใจ การเคลื่อนไหวตามปรัชญานี้ก่อให้เกิดการพัฒนาในศาสตร์สาขาต่างๆ ที่เกี่ยวกับชีวิตมนุษย์เพื่อนำไปใช้ในโรงเรียน ชุมชนและสังคม ศาสตร์เหล่านั้นได้แก่ การแพทย์ เกษกรรม สถาปัตยกรรมเกษตรกรรม การธนาคารชุมชน วิทยาศาสตร์ธรรมชาติแบบเกอเธ่ การละคร ดนตรีและศิลปะ ศิลปะการเคลื่อนไหวแบบยูริทมิ การศึกษา การศึกษาพิเศษ ศิลปะบำบัด จิตวิทยาการแนะแนว เราจะเห็นว่าปรัชญาสามารถนำมาปรับใช้ได้จริงสำหรับตรงกับทักษะของ ทิศนา แคมมณี (2545) ซึ่งทำการศึกษาเรื่องการเรียนการสอนว่าควรจะเป็นอย่างไร จึงต้อง

ศึกษาถึงที่มา ปรัชญาสากลที่มีความสำคัญและถูกนำมาใช้เป็นแนวคิดในการจัดการศึกษาของไทย ประกอบด้วย 4 ปรัชญา ได้แก่

1. จิตนิยม (Idealism) มีความเชื่อว่า โลกนี้เป็นโลกของจิตใจ (A World of Mind) จิตใจนั้นอยู่เหนือวัตถุ ความสุขที่แท้จริงอยู่ที่ใจมิใช่อะไรที่วัตถุภายนอก จึงให้ความสำคัญกับความสุขทางใจ มากกว่าความสุขทางกาย

2. วัตถุนิยม (Materialism) หรือประจักษ์นิยม (Realism) มีความเชื่อว่าโลกใบนี้เป็นโลกของวัตถุ (A World of Things) วัตถุย่อมอยู่เหนือจิตใจ ปรัชญาสาขานี้จึงให้ความสำคัญกับความสุขทางกายที่ได้จากวัตถุมากกว่าความสุขทางใจ

3. ประสบการณ์นิยม (Experimentalism) หรือปฏิบัตินิยม (Pragmatism) ความเชื่อว่า โลกใบนี้ คือ โลกของประสบการณ์ (A World of Experience) ชีวิตคือการเดินทางเพื่อแสวงหาประสบการณ์ ในโลกนี้ไม่มีสิ่งมีค่าใดมีค่าเท่ากับการแสวงหาประสบการณ์ใหม่ๆ ความสุขของคนเรา คือ การได้พบกับประสบการณ์แปลกๆใหม่ๆ ที่ท้าทายความอยากรู้อยากเห็นของตนเอง

4. อัตนิยม (Existentialism) มีความเชื่อว่า โลกนี้เป็นโลกส่วนตัว (A World of Individual) มนุษย์เกิดมาพร้อมกับเสรีภาพในตัวเอง จึงเป็นผู้ลิขิตชีวิตของตนเอง ความสุขเกิดจากการได้ทำในสิ่งที่ตัวเองต้องการ มนุษย์ไม่ควรตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของสิ่งแวดล้อม เช่น ประเพณี วัฒนธรรม หรือกฎเกณฑ์ต่างๆ ในสังคม แต่ควรมีอิสรภาพในการตัดสินใจเลือกหนทางของชีวิตด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมีใครมาบงการ ด้วยการยึดตนเองเป็นศูนย์กลางทุกเรื่อง หากสิ่งที่ตนกระทำนั้นมิได้ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนและขอให้ปัจจุบันตนมีความสุขก็พอ

จากปรัชญาทั้ง 4 ข้อที่ไทยได้นำหลักของสากลมาปรับใช้กับการศึกษาข้างต้นเป็นสิ่งที่ได้จากการรับรู้โดยผ่านจากประสาทสัมผัส ทางกาย ทางใจ บวกกับการนำประสบการณ์ในสิ่งที่ได้รับมาช่วยจนสามารถถ่ายทอดมาเป็นแนวคิดของตนเองได้

จากการที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปรัชญาโดยลำดับแล้วพบว่าได้ปรัชญาและการศึกษามีความสัมพันธ์กันและนำไปใช้ประโยชน์ต่อการศึกษาสอดคล้องกับ (จันทอง ประเสริฐ และ วิไล ตั้งจิตสมคิด, 2540 อ้างถึงใน อุดมศักดิ์ มีสุข, 2552) การปฏิสัมพันธ์กันระหว่างปรัชญาการศึกษา ว่าด้วยหลักแห่งความรู้และหลักแห่งความจริง ส่วนการศึกษาเพื่อหาความจริงต่าง ๆ และเข้าใจในธรรมชาติมากกว่าสิ่งรอบตัว อย่างลึกซึ้ง มีเป้าหมายในการศึกษาเกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยสันติ โดยมีประสบความสำเร็จในทุกด้าน ทั้งปรัชญาและการศึกษามีจุดสนใจร่วมกันอยู่อย่างหนึ่งคือ การจัดการศึกษาต้องอาศัยปรัชญาในการกำหนดจุดมุ่งหมายและหาคำตอบทางการศึกษา ได้ดังนี้

1. ปรึชญาช่วยพิจารณาและกำหนดเป้าหมายทางการศึกษา การศึกษาเป็นกิจกรรมที่ทำให้บุคคลเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม โดยกำหนดแนวทางหรือเป้าหมายที่พึงปรารถนา ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับข้อเท็จจริงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม และปรึชญาเป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นว่าวัตถุประสงค์ทางการศึกษาที่จะเลือกนั้นสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องหรือไม่ ถูกต้อง ปัญหาเหล่านี้นักปรึชญาอาจเสนอแนวความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาในการเลือกเป้าหมายทางการศึกษา

2. การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และพิจารณาจากศึกษา ทุกแง่ทุกมุม โดยเข้าใจถึงแนวคิดหลักการ ความสำคัญ และเหตุผลจากการศึกษาอย่างชัดเจนซึ่งมีความต่อเนื่อง และมีความสำคัญต่อมนุษย์ สังคมและสิ่งแวดล้อม เป็นหัวใจหลักของปรึชญาทางการศึกษา

ผู้วิจัยต้องการให้เห็นว่าปรึชญาับการศึกษา มีความสอดคล้องกัน ปรึชญาทำให้เกิดความถูกต้องทางการศึกษาและทำให้เข้าใจวิธีการดำเนินการทางการศึกษาได้อย่างชัดเจน ถูกต้อง เพราะได้ผ่านการวิเคราะห์ สังเคราะห์อย่างละเอียดถี่ถ้วน ทำให้เกิดความเข้าใจอย่างถูกต้อง และการพัฒนาให้มองเห็นถึงคุณภาพ ได้แก่องค์ความรู้ที่เรียน การนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการทำงานที่เป็นสังคมพหุวัฒนธรรม เต็มไปด้วยความหลากหลายของคน ทักษะด้านภาษากับการศึกษาต่อยอดได้

2.1.2 ทฤษฎีการจัดการศึกษา

(วิทย์ วิศทเวทย์, 2523 อ้างถึงใน อุดมศักดิ์ มีสุข, 2552) กล่าวถึงทฤษฎีพัฒนาการเชาณปัญญาของเพียเจท์เชื่อว่าคนเราทุกคนตั้งแต่เกิดมาพร้อมที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม และโดยธรรมชาติของมนุษย์เป็นผู้พร้อมที่จะมีกิจกรรมหรือเริ่มกระทำก่อน (Active) นอกจากนี้เพียเจท์ถือว่ามนุษย์เรามีแนวโน้มพื้นฐานที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด 2 ชนิด คือ การจัดและรวบรวม (Organization) และ การปรับตัว (Adaptation) ซึ่งอธิบายดังต่อไปนี้

1. การจัดและรวบรวม (Organization) หมายถึง การจัดและรวบรวมกระบวนการต่างๆภายใน เข้าเป็นระบบอย่างต่อเนื่อง เป็นระเบียบ และมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทรบที่ ยังมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม

2. การปรับตัว (Adaptation) หมายถึง การปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมเพื่ออยู่ในสภาพสมดุล การปรับตัวประกอบด้วยกระบวนการ 2 อย่าง คือ

2.1 การซึมซาบหรือดูดซึม (Assimilation) เมื่อมนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ก็จะซึมซาบหรือดูดซึมประสบการณ์ใหม่ ให้รวมเข้าอยู่ในโครงสร้างของสติปัญญา (Cognitive Structure) โดยจะเป็นการตีความ หรือการรับข้อมูลจากสิ่งแวดล้อม

2.2 การปรับโครงสร้างทางปัญญา (Accomodation) หมายถึง การเปลี่ยนแบบโครงสร้างของเชาว์ปัญญาที่มีอยู่แล้วให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมหรือประสบการณ์ใหม่ หรือเป็นการเปลี่ยนแปลงความคิดเดิมให้สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมใหม่ซึ่งเป็นความสามารถในการปรับโครงสร้างทางปัญญาเพื่อยุติข้อขัดแย้งที่ค้างคาอยู่ระหว่างระยะเวลาตั้งแต่ทารกจนถึงวัยรุ่น คนเราจะค่อยๆ สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้มากขึ้นตามลำดับขั้น โดยเพียเจต์ได้แบ่ง ลำดับขั้นของพัฒนาการเชาว์ปัญญาของมนุษย์ ไว้ 4 ขั้น ซึ่งเป็นขั้นพัฒนาการเชาว์ปัญญา ดังนี้

1. ขั้นใช้ประสาทสัมผัสและกล้ามเนื้อ (Sensorimotor Period) อายุ 0-2 ปีเป็นขั้นพัฒนาการทางความคิดและสติปัญญาก่อนระยะเวลาที่เด็กจะพูดเป็นภาษาได้ การแสดงถึงความคิดและสติปัญญาของเด็กวัยนี้จะเป็นในลักษณะของการกระทำหรือการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะขึ้นอยู่กับ การเคลื่อนไหว เป็นลักษณะของปฏิกิริยาสะท้อน เช่น การดูด การมอง การไขว่คว้ามีพฤติกรรมน้อยมากที่แสดงออกถึงความเข้าใจ เพราะเด็กยังไม่สามารถแยกตนเองออกจากสิ่งแวดล้อม ได้ตัวตนของเด็กยังไม่ได้พัฒนาจนกว่าเด็กจะได้รับประสบการณ์ ทำให้ได้พัฒนาตัวตนขึ้นมาแล้วเด็กจึงสามารถแยกแยะสิ่งต่างๆ ได้จนกระทั่งเด็กอายุประมาณ 18 เดือนจึงจะเริ่มแก้ปัญหาด้วยตนเองได้บ้างและรับรู้เท่าที่สายตามองเห็น

2. ขั้นเริ่มมีความคิดความเข้าใจ (Pre-operational Period) อายุ 2-7 ปีเด็กวัยนี้เป็นวัยก่อนเข้าโรงเรียน และวัยอนุบาล ยังไม่สามารถใช้สติปัญญากระทำสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างเต็มที่ ความคิดของเด็กวัยนี้ขึ้นอยู่กับ การรับรู้เป็นส่วนใหญ่ไม่สามารถใช้เหตุผลอย่างลึกซึ้งได้วัยนี้เริ่มเรียนรู้การใช้ภาษา และสามารถใช้สัญลักษณ์ต่างๆ ได้ พัฒนาการวัยนี้แบ่งได้เป็น 2 ขั้นคือ

2.1 ขั้นกำหนดความคิดไว้ล่วงหน้า (Preconceptual Thought) อายุ 2-4 ปีระยะนี้เด็กจะมีพัฒนาการด้านการใช้ภาษา รู้จักใช้คำสัมพันธ์กับสิ่งของ มีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ได้แต่ยังไม่สมบูรณ์ ไม่มีเหตุผล คิดเอาแต่ใจตัวเอง อยู่ในโลกแห่งจินตนาการชอบเล่นบทบาทสมมติตามจินตนาการของตนเอง

2.2 ขั้นคิดเอาเอง (Intuitive Thought) อายุ 4-7 ปีระยะนี้เด็กสามารถคิดอย่างมีเหตุผลขึ้นแต่การคิดยังเป็นลักษณะการรับรู้มากกว่าความเข้าใจ จะมีพัฒนาการรับรู้อย่างรวดเร็วสามารถเข้าใจสิ่งต่างๆ ได้เป็นหมวดหมู่ ทั้งที่มีลักษณะคล้ายคลึงและแตกต่างกัน ลักษณะพิเศษของวัยนี้คือเชื่อตัวเอง โดยไม่ยอมเปลี่ยนความคิด หรือเชื่อในเรื่องการทรงภาวะเดิมของวัตถุ (Conservation) ซึ่งเพียเจต์เรียกว่า Principle of Invariance

3. ขั้นใช้ความคิดอย่างมีเหตุผลเชิงรูปธรรม (Concrete Operational Period) อายุ 7-11 ปีระยะนี้เด็กจะมีพัฒนาการทางความคิดและสติปัญญาอย่างรวดเร็วสามารถคิดอย่างมีเหตุผลแบ่งแยกสิ่งแวดล้อมออกเป็นหมวดหมู่ลำดับขั้น จัดเรียงขนาดสิ่งของ และเริ่มเข้าใจเรื่องการคง

สภาพเดิมสามารถนำความรู้หรือประสบการณ์ในอดีตมาแก้ปัญหาเหตุการณ์ใหม่ๆ ได้ มีการถ่าย โยงการเรียนรู้ (Transfer of Learning) แต่ปัญหาหรือเหตุการณ์นั้นจะต้องเกี่ยวข้องกับวัตถุหรือสิ่งที่เป็นรูปธรรมส่วนปัญหาที่เป็นนามธรรมนั้นเด็กยังไม่สามารถแก้ได้

4. ขั้นใช้ความคิดอย่างมีเหตุผลเชิงนามธรรม (Formal Operational Period) อายุ 11-15 ปี ขั้นนี้เป็นขั้นสูงสุดของพัฒนาการทางสติปัญญาและความคิดความคิดแบบเด็ก ๆ จะสิ้นสุดลงจะเริ่มคิดแบบผู้ใหญ่สามารถคิดแก้ปัญหาที่เป็นนามธรรมด้วยวิธีการหลากหลาย รู้จักคิดอย่างเป็นวิทยาศาสตร์สามารถตั้งสมมติฐานได้

ผู้วิจัยพบว่าขั้นที่ 4 คือขั้นการใช้ความคิดมีความสอดคล้องกับการงานวิจัยครั้งนี้ เนื่องจาก เด็กอายุระหว่าง 11-15 ปี สามารถคิดวิเคราะห์ และมีประสบการณ์ คิดแบบผู้ใหญ่สามารถคิดแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นได้ดีเพราะผ่านการรับรู้ เข้าใจมาอีกระดับซึ่งสามารถใช้ในการตัดสินใจในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

2.1.3 แนวทางการจัดการศึกษา

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 -2579 เป็นการวางกรอบเป้าหมายและทิศทางทางการจัดการศึกษาของประเทศในการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของคนไทยทุกช่วงวัย ให้เต็มตามศักยภาพ สามารถแสวงหาความรู้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยการขับเคลื่อนภายใต้วิสัยทัศน์คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21

การขับเคลื่อนแผนการศึกษาแห่งชาติสู่การปฏิบัติ 4 ด้าน

1. สร้างความรู้ความเข้าใจให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้ตระหนักถึงความสำคัญ และพร้อมเข้าร่วมผลักดันแผนการศึกษาแห่งชาติไปสู่การปฏิบัติ
2. สร้างความเชื่อมโยงระหว่างแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 -2579 ยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาการศึกษาระยะ 5 ปี แผนปฏิบัติราชการระยะ 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปีของหน่วยงาน องค์กร
3. ปรับปรุงกฎระเบียบ และกฎหมายต่างๆ ให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาการศึกษาในระดับต่าง ๆ
4. สร้างช่องทางให้ประชาสังคมมีโอกาสแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษาอย่างกว้างขวาง ทั้งระดับนโยบายและพื้นที่

6 ยุทธศาสตร์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัย และนวัตกรรม เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย และการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การจัดการศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษา

เงื่อนไขความสำเร็จ (Key Success Factors)

1. การสร้างการรับรู้ ความเข้าใจและการยอมรับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและประชาสังคม ในการสนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาการศึกษาในลักษณะต่างๆ อย่างกว้างขวาง

2. การสร้างความเข้าใจในเป้าหมายและยุทธศาสตร์การดำเนินงานของแผนฯ ของผู้ปฏิบัติการปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ของการจัดการศึกษา จากการเป็นผู้จัดการศึกษาโดยรัฐมาเป็นการจัดการศึกษาโดยทุกภาคส่วนของสังคม

3. การจัดให้แผนการศึกษาแห่งชาติเป็นเสมือนแผนงบประมาณด้านการจัดการศึกษาของรัฐ

4. การปรับระบบการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดประสิทธิภาพโดยปรับโครงสร้างการบริหารงานให้มีความชัดเจน

5. การปฏิรูประบบทรัพยากรและการเงินเพื่อการศึกษา เพื่อให้รัฐสามารถใช้เครื่องมือทางการเงินในการกำกับการดำเนินงานของสถานศึกษา

2.1.4 ด้านผลลัพธ์ของการศึกษา

ในระดับมัธยมชั้นมัธยมตอนต้น การศึกษาสามารถทำให้เกิดทักษะกับผู้เรียนหลายๆ ด้าน ทั้งทักษะด้านการอ่าน การเขียน การคิดเลข และทักษะด้านการคิดวิเคราะห์วิจารณ์ ผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์ความรู้ขึ้นเอง โดยเพิ่มพูนสติปัญญาอย่างหลากหลาย ทั้งด้านมิติสัมพันธ์ ดนตรีสัมพันธ์ ภาษา การคิดคำนวณ ความสามารถทางกาย การปรับตัวเข้าสังคม และการเข้าใจตนเองเหล่านี้ แต่ปัจจุบันพบว่า ความสามารถของนักเรียนเพียงสองอย่างที่มุ่งเน้นเป็นอันมากคือ ภาษาและคณิตศาสตร์ แต่ผลที่ได้เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศต่างๆแล้วยังไม่อยู่ในขั้นที่น่าพอใจ จน

ทำให้นักเรียนร้องทุกข์ว่าขาดทักษะในการเขียนและการเขียนแบบอ้างอิง ขาดกิจกรรมที่สร้างสรรค์ต่างๆ เป็นต้น

สิ่งที่ได้จากการศึกษาสามารถต่อยอดเป็นแนวทางการศึกษาซึ่งมีความสอดคล้องกับอริปไตย คลีสุนทร (2555) ว่าพหุวัฒนธรรมที่จัดขึ้นในสถานศึกษาระดับพื้นฐานรวมถึงในการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะบ่งบอกลักษณะเฉพาะดังนี้

1. การสร้างความรู้ ความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง และการสอนที่สามารถบูรณาการกับวิชาอื่น

2. การใช้เหตุผลคิดวิเคราะห์ข้อเท็จจริงเพื่อสร้างเป็นธรรมในสังคม ให้ทุกคนเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเองก็จะสามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างสันติ

3. การสร้างความไว้วางใจ ที่มาจากความความแตกต่างกัน ทั้ง ความเชื่อ การนับถือศาสนา ภาษา และการใช้ชีวิตประจำวัน ไปในทิศทางเดียวกัน สามารถช่วยให้คนในสังคมมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน

ผู้วิจัยพบว่า การศึกษาสามารถทำให้เกิดทักษะกับผู้เรียนหลายๆ ด้าน เกิดจากปัจจัยด้านผู้เรียน ครู อาจารย์ หลักสูตร กระบวนการสอน สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนและชุมชน ซึ่งจะต้องมีความร่วมมือกันทุกฝ่ายจึงจะสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้ได้

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับพหุวัฒนธรรม

2.2.1 ความหมายพหุวัฒนธรรม

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ให้ความหมายของคำว่า “พหุ” คือ มาก และความหมายของ “วัฒนธรรม” ว่า หมายถึงสิ่งที่ทำให้ความเจริญงอกงามในทุกด้าน เป็นสิ่งสะท้อนถึงวิถีชีวิตแบบแผนของการประพฤติปฏิบัติที่ดีงาม และยังสะท้อนถึงความคิด ความเชื่อ รวมถึงความสามารถของคนไทยที่ถ่ายทอดมาอย่างยาวนาน กล่าวถึงสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม การทำความเข้าใจวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ของผู้คนอันหลากหลาย เนื่องจากธรรมชาติของมนุษย์มีความเป็นสัตว์สังคมซึ่งจำเป็นต้องอาศัยอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อความอยู่รอด ไม่สามารถดำรงชีวิตได้อย่างโดดเดี่ยวได้ การอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุขจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ (อริปไตย คลีสุนทร, 2555) และ (กนก จันทร์หา และคณะ, 2557)

ผู้วิจัยมองว่าสังคมสามจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นสังคมพหุวัฒนธรรม (Pluralistic Society) ซึ่งประกอบด้วยประชากรที่มีความหลากหลาย แตกต่างกันทั้งทางด้านเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม เป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางด้านเชื้อชาติมีทั้ง ไทย จีน มลายู มีความ

หลากหลายทางด้านศาสนามีทั้งศาสนาพุทธ ศาสนาอิสลาม ศาสนาคริสต์และมีความหลากหลายทางด้านภาษาที่มีทั้งภาษาไทย ภาษาล้าน ภาษามลายู และภาษาจีน

2.2.2 ลักษณะความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมได้ดังนี้

ความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมทำให้เกิดกระบวนการที่หลากหลายซึ่งก่อให้เกิดความสงบสุขหรือทำให้สังคมเกิดความขัดแย้งกันได้สอดคล้องกับ(อมรา พงศาพิชญ์, 2553 อ้างถึงในวันพิชิต ศรีสุข, 2556)

1. การปรับตัว (Adaptation) ทางวัฒนธรรมเกิดขึ้นเมื่อการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมหรือกลุ่มคนอื่นที่เกิดขึ้น ในอดีตมีการตั้งคำถามว่าการปรับตัวนี้เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นทางธรรมชาติโดยสิ้นเชิง หรือเป็นสิ่งที่มนุษย์สามารถกำหนดได้ ควบคุมและบังคับทิศทางได้แต่ในปัจจุบันคงต้องยอมรับว่าการปรับตัวนี้เป็นสิ่งที่จำเป็นหากแต่มนุษย์สามารถควบคุมได้

2. การสังสรรค์ทางวัฒนธรรม หรือการผสมผสานทางวัฒนธรรม (Acculturation) การผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรม (Assimilation) เกิดขึ้นเมื่อปฏิสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมระหว่างสองกลุ่มคนที่มีสังคมวัฒนธรรมต่างกัน และมีการรับวัฒนธรรมซึ่งกันและกันแต่ในกรณีที่สังคมวัฒนธรรมของอีกกลุ่มหนึ่ง และมักพบว่ากลุ่มที่มีพลังน้อยกว่าจะถูกผสมกลมกลืนเข้าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มที่มีวัฒนธรรมที่มีพลังมากกว่า ในขณะที่เดียวกันก็อาจมีการแลกเปลี่ยนกันได้

3. การบูรณาการทางวัฒนธรรม (Cultural Integration) และทวิลักษณ์ทางวัฒนธรรม (Double Ethnic Identity) คือการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของแต่ละวัฒนธรรมด้วย ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมคือการมีวัฒนธรรมที่หลากหลายร่วมกันและไม่มีการพยายามครอบงำซึ่งกันและกัน ในกรณีของไทยในช่วงเปลี่ยนผ่านจะพบว่ามีคนหลายกลุ่มมีวัฒนธรรมที่ผสมผสานในลักษณะทวิลักษณ์ (Double Identity) เช่น กลุ่มคนจีน ไทยเขมร ไทยลาวสอดคล้องกับ เกสรี สุวรรณเรืองศรี (2542) ได้กล่าวว่าไทยมุสลิมภาคใต้เป็นกลุ่มหนึ่งที่มีลักษณะเฉพาะวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของตนเอง จำเป็นต้องมีแนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาพหุวัฒนธรรม (Multicore Education) เพื่อให้โรงเรียนสามารถจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้

4. ความขัดแย้งทางวัฒนธรรม (Cultural Conflict) เกิดจากการแพร่กระจายทางวัฒนธรรมและการสังสรรค์ทางวัฒนธรรมที่อาจเกิดความขัดแย้ง ถ้าสมาชิกในกลุ่มไม่ยอมรับซึ่งกันและกัน โดยปกติกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อ และภาษาพูดร่วมกันมักจะไม่มี ความขัดแย้งทางวัฒนธรรม ความขัดแย้งทางวัฒนธรรมเกิดขึ้นเมื่อมีการปะทะสังสรรค์ของวัฒนธรรมที่ต่างกัน การปะทะสังสรรค์ทางวัฒนธรรมนี้เกิดจากการแพร่ของ

วัฒนธรรมหนึ่งหรือทั้งสองชุด ทั้งนี้อาจเกิดจากการอพยพย้ายถิ่น การล่าอาณานิคมของตะวันตก หรืออิทธิพลของสื่อสาร ระบบการศึกษา และเทคโนโลยีต่างๆ ซึ่งถ้าความขัดแย้งรุนแรง อาจเกิดเป็นขบวนการต่อต้าน เช่นขบวนการแบ่งแยกดินแดนหรือขบวนการก่อการร้าย เช่นเดียวกับสาเหตุที่เกิดขึ้นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ สถาบันสันติศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อ้างอิงใน คณะกรรมการอิสระสมานฉันท์แห่งชาติ (กอส.) ว่าได้ติดตามความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ พบว่า ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในพื้นที่เป็นผลมาจากเหตุ 3 ประการ 1. เงื่อนไขเชิงบุคคล ได้แก่ ผู้ก่อความไม่สงบและฝ่ายรัฐซึ่งตอบโต้ด้วยความรุนแรง 2. เงื่อนไขเชิงโครงสร้าง ได้แก่ ความไม่เป็นธรรมอันเกิดจากขั้นตอนในกระบวนการยุติธรรมและการปกครองที่เป็นอยู่ ปัญหาทางสังคม เศรษฐกิจ และทรัพยากรที่ไม่เอื้ออำนวยให้คนในพื้นที่สามารถเอาชนะความท้าทายในรูปแบบต่างๆ ปัญหาที่เกิดจากความแตกต่างของประชากร การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตระหว่างคนที่มีเชื้อสายศาสนาเดียวกัน บริเวณชายแดนภาคใต้ของไทยกับมาเลเซีย 3. เงื่อนไขทางวัฒนธรรม ได้แก่ ลักษณะเฉพาะทางประวัติศาสตร์ ภาษา ศาสนา และชาติพันธุ์ของคนในพื้นที่ ขาดการเรียนรู้ตระหนักถึงถึงความแตกต่างของกันละกัน ทำให้เกิดความเหินห่างและเกิดความแตกแยกมากขึ้น

การสร้างการปฏิสัมพันธ์ในหมู่ประชาชนเพื่อจะได้ก้าวข้ามความแตกต่างและสามารถเรียนรู้ร่วมกันที่ยอมรับความหลากหลายในความเป็นศาสนิกของแต่ละศาสนา สามารถอยู่ร่วมกันกับความแตกต่างของความเชื่อ ความศรัทธาที่นับถือศาสนาต่างจากตนเอง และเรียนรู้ว่าศาสนิกที่ตนไม่ได้นับถือนับมีความเชื่อ ความศรัทธา และวิถีชีวิตที่ต่างจากตนเองอย่างไร การอยู่ร่วมกันในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เกิดการเผยแพร่แลกเปลี่ยนความคิดเห็น สร้างความสงบ โดยเรียนรู้จากชุมชนและศึกษาความรู้จากคนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากสิ่งเหล่านี้สามารถลดปัญหาความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้นได้ สอดคล้องกับฉวีวรรณ ประจวบเหมาะ (2532) ได้ศึกษาในการธำรงชาติพันธุ์ของชาวมุสลิมภาคใต้ว่าเอกลักษณ์ทางชาติพันธุ์ผ่านองค์กรทางสังคมต่างๆ ทั้งที่เป็นองค์กรที่ทางการ เช่น กรรมการมัสยิด คณะกรรมการอิสลาม การชุมนุมกันในวันศุกร์ที่มีมัสยิด โรงเรียนสอนศาสนา และองค์กรไม่เป็นทางการ เช่น ครอบครัว เครือญาติ ชุมชน และเพื่อนบ้าน เป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรที่ไม่เป็นทางการซึ่งเป็นกลไกทางสังคมและวัฒนธรรมที่ทำหน้าที่ในการธำรงรักษาและพัฒนาการธำรงเอกลักษณ์ทางชาติพันธุ์ของชาวมุสลิม ได้ 2 มิติ คือ

1. การเป็นกลไกในการสร้าง (Form) เชื่อมโยง (Link) หรือบูรณาการ (Integrate) สมาชิกของกลุ่มเข้าด้วยกัน

2. การเป็นกลไกในการอบรมขัดเกลาทางสังคม (Socialization) และการถ่ายทอดเอกลักษณ์ทางชาติพันธุ์ซึ่งชาติพันธุ์เป็นการรับรู้ถึงการมีอยู่ร่วมกันซึ่งจะประกอบด้วยภาษา และ

ศาสนาร่วมกัน ผ่านการถ่ายทอดทางวัฒนธรรม จากรุ่นสู่รุ่นจากสิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดความรู้สึกผูกพันกับชาติพันธุ์ที่ดำรงอยู่

(แบงก์ส และแบงก์ Banks and Bank, 1989 อ้างถึงในเกสรี สุวรรณเรืองศรี, 2542) ได้กล่าวถึงความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและชุมชนแนวคิดพหุวัฒนธรรมเอาไว้ว่า เด็กๆ มาโรงเรียนพร้อมกับความรู้ ค่านิยม ความรู้ที่เรียนมาจากครอบครัวและชุมชน การมีส่วนร่วมของพ่อแม่และชุมชนเป็นกระบวนการที่เป็นพลวัตซึ่งจะกระตุ้น สนับสนุน และเตรียมโอกาสสำหรับครูพ่อแม่ และชุมชนให้ทำงานร่วมมือกันในการพัฒนาการเรียนรู้ของเด็ก สอดคล้องกับบัญญัติ ยงยวน และคณะ (2550) ว่าการปฏิรูปการจัดการศึกษา โดยการจัดสภาพแวดล้อมภายในสถานการศึกษา ซึ่งผู้เรียนที่มาจากต่างวัฒนธรรม เช่น เชื้อชาติหรือกลุ่มชาติพันธุ์ ภาษา ศาสนา และความต้องการอื่น ได้เกิดการเรียนรู้ที่จะยอมรับในความแตกต่างทางวัฒนธรรม ไม่มีอคติต่อกัน ไม่เกิดการแบ่งแยกและเลือกปฏิบัติกัน

2.2.3 ปัจจัยในการกำหนดพหุวัฒนธรรม

พหุวัฒนธรรมเกิดจากการรวมตัวกันเป็นสังคมใหญ่ เพื่อความอยู่รอดของกลุ่มซึ่งเกิดจากปัจจัย 5 ประการ ได้แก่ ด้านชาติพันธุ์ ด้านภาษา ด้านศาสนา ด้านขนบธรรมเนียมประเพณี และด้านวิถีชีวิต ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) ด้านชาติพันธุ์

โลกประกอบไปด้วยความหลากหลายทั้งความหลากหลายทางประชากร ความหลากหลายทางวัฒนธรรม ประเพณี ความหลากหลายความเชื่อทางศาสนา ซึ่งความหลากหลายนี้เองทำให้คนในสังคมมีลักษณะที่แตกต่างกันเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง คนในสังคมจึงต้องเรียนรู้และทำความเข้าใจ รวมทั้งยอมรับความแตกต่าง เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

ศิริพร ดาบเพชรและวุฒิชัย มุศิลป (2546) กล่าวว่าไว้ว่าประชากรโลกแบ่งกลุ่มเชื้อชาติประชากรของโลกออกได้กว้างๆ เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มคอเคซอยด์ ได้แก่ชนผิวขาว เช่น ชาวตะวันตก ชาวอารยัน กลุ่มมองโกลอยด์ ได้แก่ คนผิวขาว เช่น ชาวตะวันตก ชาวอารยัน กลุ่มมองโกลอยด์ ได้แก่ ชนผิวเหลืองซึ่งส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในภูมิภาคเอเชีย และกลุ่มนิกรอยด์ ได้แก่ ชนผิวดำ ที่เรียกว่า “นิโกร” ส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่ในทวีปแอฟริกา นอกจาก 3 กลุ่มหลักของประชากรโลก พลเมืองโลกยังแบ่งออกได้อีกตามชาติพันธุ์ เช่น กลุ่มชาติในทวีปแอฟริกา การอยู่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ เพราะมีพื้นฐานมาของความเป็นสังคมชนเผ่ามาตั้งแต่อดีต จนเกิดความขัดแย้งกลายเป็นสงครามกลางเมือง กลุ่มชาติพันธุ์ในทวีปยุโรป เป็นพวกที่มีความสำคัญทำให้

สังคมโลกเกิดการเปลี่ยนแปลงเป็นชนชาติที่มีการอพยพคนมาในทวีปใหม่ นั่นก็คือ ทวีปอเมริกาทั้งเหนือและใต้เป็นเกิดเป็นทวีปใหม่ มาจากการรวมตัวกัน มีผู้คนอพยพมาจากทั่วโลก แต่ที่เป็นที่กำเนิดมาจากผู้อพยพในทวีปยุโรปเชื้อชาติต่างๆ ทั้งอังกฤษ ไอร์แลนด์ ฝรั่งเศส อิตาลี สเปน และชนเชื้อชาติอื่นๆ เช่น ยิว จีน แอฟริกัน เอเชีย ละตินอเมริกาหรืออเมริกาใต้ มีทั้งชนพื้นเมืองเดิมชาวอินเดียแดงและชนผิวดำชนพื้นเมืองดั้งเดิม เช่น มายา อินคา

กลุ่มชาติพันธุ์ในทวีปเอเชีย เช่นกลุ่มชาติพันธุ์ประเทศจีน มีถึง 56 ชาติพันธุ์ กลุ่มชาติพันธุ์อินเดีย พวกอารยัน ดาวิเดียน มองโกล ทมิฬ กลุ่มชาติพันธุ์เวียดนาม กลุ่มชาติพันธุ์ในไทย เช่น ไทย จีน มอญ ลาว เขมร กลุ่มชาติพันธุ์มลายู คือกลุ่มที่อาศัยในแถบประเทศไทย มาเลเซีย อินโดนีเซีย สำหรับประเทศไทยอยู่ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

เสาวนีย์ จิตต์หมวด (2531) ได้กล่าวว่าการเข้ามาของอิสลามในประเทศไทยเริ่มเข้ามาบริเวณนี้ตั้งแต่ คริสตวรรษที่ 7 โดยเริ่มจากชาวบ้านจนถึงชนชั้นปกครอง คาบสมุทรมาลายูเป็นบ่อเกิดของวัฒนธรรมดั้งเดิมคือชาวมลายูและมลายูมาตั้งแต่ศตวรรษที่ 13 ก่อนที่ศาสนาอิสลามจะเข้ามา มีบทบาทในคาบสมุทร การผสมผสานกันทางวัฒนธรรมซึ่งส่วนหนึ่งเกิดจากกิจกรรมการค้าขายทางทะเล และการทำประมงได้ปรากฏให้เห็นถึงการใช้ภาษา การแต่งกาย ประเพณีการกินอยู่ ลักษณะบ้านเรือน

เมื่อกล่าวถึงอาณาจักรปัตตานีในอดีตซึ่งมีอาณาบริเวณครอบคลุมพื้นที่จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาสในปัจจุบันรวมถึงบางส่วนของจังหวัดสงขลา คือ อำเภอยะนะ และเทพา และบางสมัยยังครอบคลุมถึงกลันตัน ตรังกานู อาณาจักรปัตตานีเป็นรัฐอิสระที่มีความเจริญรุ่งเรืองมากเป็นแหล่งวัฒนธรรมอิสลามและมาเลย์ เช่น ภาษามลายูหรือภาษาอาหรับที่มีจุดกำเนิดที่ปัตตานี ปัตตานีเป็นศูนย์กลางในการศึกษาศาสนา และมีความสำคัญด้านประวัติศาสตร์ของทั้งประเทศและโลกมาเลย์ทั้งหมดจากอาณาจักรปัตตานีจนกลายมาเป็นจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาสอย่างปัจจุบัน (สารานุกรมภาคใต้, 2529 อ้างถึงใน เสาวนีย์ จิตต์หมวด, 2531) บางส่วนที่เป็นส่วนน้อยก็ยังอยู่ในวัฒนธรรมพุทธ และขงจื้อตามที่ตนนับถือ

ผู้วิจัยมองว่าเป็นกลุ่มคนที่มีจุดกำเนิดบรรพบุรุษร่วมกัน มีขนบธรรมเนียมประเพณีเดียวกันและพูดภาษาเดียวกัน ตลอดจนมีความรู้สึกเผ่าพันธุ์เดียวกัน

2) ด้านภาษา

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “ภาษา” ไว้ว่า “ถ้อยคำที่ใช้พูดหรือเขียนเพื่อสื่อความของชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เช่น ภาษาไทย ภาษาจีน หรือ

เพื่อสื่อความเฉพาะวงการ เช่น ภาษาราชการ ภาษากฎหมาย ภาษาธรรม; เสียง ตัวหนังสือ หรือ กิริยา; อาการที่สื่อความได้ เช่น ภาษาพูด ภาษาเขียน ภาษาท่าทาง ภาษามือ" ภาษาเป็นสัญลักษณ์ หนึ่งที่แสดงถึงอัตลักษณ์ของคนในสังคม เช่น คนไทยใช้ภาษาไทย คนจีนใช้ภาษาจีน คนลาวใช้ ภาษาลาวซุมซัคคี อินทรีรักษ์ (2557) กล่าวว่าในแต่ละภาษานั้นจะมีความแตกต่างกันก็ตามภาษาไทย เป็นเครื่องมือในการสื่อสารของคนไทยที่มีความเป็นเอกลักษณ์ มีคุณค่าความงามที่สะท้อนให้เห็น วิถีไทยอย่างเด่นชัด สิ่งที่เป็นลักษณะเฉพาะตัวที่แสดงถึงวัฒนธรรมทางภาษาซึ่งมีลักษณะดังนี้

1. ภาษาไทยเป็นสิ่งที่แสดงถึงความเป็นชาติ คนไทยมีภาษาและอักษรเป็นของตัวเอง แม้จะมีการรับอิทธิพลจากภาษาอื่นเข้ามา แต่ก็เป็นการรับมาแต่เพียงบางส่วนเท่านั้น เพื่อให้เกิดความหลากหลาย และเหมาะสมกับสภาพสังคมไทย คนไทยจึงควรภูมิใจในภาษาไทย และรักษาภาษาไทยโดยการใช้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา และช่วยกันอนุรักษ์ภาษาไทยให้คงอยู่ คู่กับสังคมไทยตลอดไป

2. ภาษาไทยมีระดับการใช้ภาษาในสังคม สังคมไทยมีลักษณะเป็นสังคมอุปถัมภ์ มีการให้ความเคารพนับถือผู้อาวุโสลดหลั่นกันไป นอกจากนี้ยังเป็นสังคมที่ให้ความเทิดทูนในสถาบันพระมหากษัตริย์ และยึดมั่นในศาสนา

3. ภาษาไทยมีการรับภาษาต่างประเทศเข้ามาใช้ในภาษาไทย สาเหตุที่ทำให้ ภาษาต่างประเทศ เนื่องมาจากอิทธิพลทางด้านต่างๆ ได้แก่ อิทธิพลทางด้านภูมิศาสตร์ ด้านประวัติศาสตร์ ด้านการพาณิชย์ ด้านศาสนา ด้านเทคโนโลยี ด้านธุรกิจส่วนตัว

4. ภาษาไทยมีภาษามาตรฐานเพื่อใช้สื่อสารทางราชการ ภาษามาตรฐาน เป็นภาษา ที่คนทั้งชาติที่ได้รับการศึกษาสามารถเข้าใจได้ดี ใช้สื่อสารกันในเมืองหลวงเป็นภาษาไทยมาตรฐาน ทั้งนี้เพราะเป็นศูนย์กลางการติดต่อของคนทั่วไป เป็นภาษาของสุภาพชน และใช้ในราชการ

5. ภาษาไทยมีภาษาถิ่นใช้สื่อสารกันแต่ละท้องถิ่นภาษาถิ่นบางท้องถิ่นที่มีเสียงเพี้ยน ไปจากภาษาไทยมาตรฐาน ดังนั้นภาษาถิ่นในประเทศไทยจึงผิดเพี้ยนกันไม่มากนัก ท้องถิ่นที่อยู่ ใกล้กันย่อมมีสำเนียงภาษาใกล้เคียงกัน ถ้าห่างไกลกันสำเนียงภาษาก็ย่อมแตกต่างกันมากแต่สำหรับ ประเทศไทยยังสามารถติดต่อสื่อสารอย่างเข้าใจกัน

ภาษามาเลย์ เป็นภาษากลุ่มออสโตรนีเซียน ที่พูดโดยชนชาติมลายูซึ่งเป็นชนพื้นเมืองของคาบสมุทรมลายู ทางใต้ของประเทศไทย ประเทศสิงคโปร์ และบางส่วนของเกาะสุมาตรา เป็นภาษาทางการของประเทศมาเลเซียและประเทศบรูไน และเป็น 1 ใน 4 ภาษาทางการของประเทศสิงคโปร์ นอกจากนี้ยังใช้เป็นที่แพร่หลายในประเทศติมอร์-เลสเตสอดคล้องกับ (สารานุกรมภาคใต้, 2529 อ้างถึงใน เสาวนีย์ จิตต์หมวด, 2531)

ภาษามลายูปัตตานี หรือ ภาษามลายูปาตานี (มลายูปัตตานี: บาซอ “นายู”ตานิ; มาเลย์: Bahasa Melayu Patani หรือนิยมเรียกอย่างไม่เป็นทางการว่า ภาษายาวิ เป็นภาษากลุ่ม ออสโตรนีเซียนที่พูดโดยชาวไทยเชื้อสายมลายูในจังหวัดปัตตานี จังหวัดนราธิวาส จังหวัดยะลา รวมทั้งในอำเภอนาทวี อำเภोजะนะ อำเภอเทพา และอำเภอสะบ้าย้อย ทางทิศตะวันออกของจังหวัด สงขลา ไม่รวมจังหวัดสตูล)

ในประเทศไทยมีประชากรที่พูดภาษานี้มากกว่า 1 ล้านคน ภาษานี้ใกล้เคียงมากกับ ภาษามลายูถิ่นในรัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย ซึ่งเป็นภาษาถิ่นที่แตกต่างจากส่วนที่เหลือของประเทศมาเลเซีย บางครั้งก็มีการเรียกรวมเป็นภาษาเดียวกันว่า ภาษามลายูกลันตัน-ปัตตานี

ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับภาษาว่าเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ค้ำระหว่างผู้สื่อสาร กล่าวคือสังคมสามจังหวัดชายแดนใต้เป็นสังคมที่มีภาษาเฉพาะคือภาษามลายูท้องถิ่นถือเป็นอัตลักษณ์ของคนในพื้นที่ โดยใช้ภาษาในการทำกิจกรรมในชีวิตประจำวันซึ่งสามารถทำให้สังคมในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความสงบ

3) ด้านศาสนา

ศาสนาเป็นสถาบันหนึ่งในสังคม ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญ คือ หลักธรรมคำสอน พิธีกรรมที่แสดงออกถึงความเชื่อนั้น และความเชื่อ และวิธีการปฏิบัติในชีวิตประจำวัน สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน (2548) ศาสนามีบุคคลกรทางศาสนาเป็นผู้สั่งสอนหลักธรรม ประกอบพิธีกรรม ศาสนาในสังคมสังคมโลก คือ พุทธศาสนา ศาสนาอิสลาม ศาสนาคริสต์ ศาสนาพราหมณ์-ฮินดู ศาสนาเป็นเรื่องความเชื่อศรัทธาในหลักธรรมคำสอน ซึ่งให้คำอธิบายเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิต ความ เป็นมา ความ เป็นอยู่ และความเป็นไป อธิบายอดีต ปัจจุบัน และอนาคต อธิบายสาเหตุของปัญหา ต่างๆ ทำให้เกิดความสงบ และความหวังในชีวิตความเชื่อในศาสนาแสดงออกในการดำเนิน ชีวิตประจำวันของผู้นับถือศาสนานั้นๆ ซึ่งมีกฎหรือบัญญัติ ที่เรียกชื่อต่างๆ กันเป็นแนวทาง อย่างเช่น พุทธศาสนามีศีล 5 และหลักศีลธรรม จริยธรรม หลายประการตามในพระไตรปิฎก ศาสนาคริสต์มีบัญญัติ 10 ประการ และบทบัญญัติอื่นๆ ที่ปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิล ศาสนา อิสลามมีหลักเกณฑ์อย่างละเอียดในการดำเนินชีวิตทุกด้าน

ศาสนาอิสลาม เป็นศาสนาสำคัญศาสนาหนึ่งของโลก เป็นศาสนาประเภทเอก เทวนิยม นับถือพระเจ้าองค์เดียว คือ พระอัลลอฮ์ โดยมีท่านนบีมุฮัมมัดเป็นศาสดา และเป็นผู้ ประกาศศาสนา ศาสนาอิสลาม ไม่มีพระหรือนักบวชเพื่อทำหน้าที่ประกอบพิธีกรรม และเผยแผ่ ศาสนาโดยเฉพาะ เช่น อิมามก็เป็นเพียงผู้นำในการนมัสการพระเจ้าเท่านั้น มิใช่พระที่ทำหน้าที่ เป็นกลางระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์

ผู้นับถือ ศาสนาอิสลาม เรียกว่า “มุสลิม” มุสลิมทุกคนต้องปฏิบัติศาสนกิจเหมือนกันหมด จึงไม่มีนิกบวช และมีได้แบ่งแยกแนวทางปฏิบัติ ระหว่างศาสนิกชนกับนิกบวช แม้แต่บุคคลที่ได้รับการยกย่องว่าเป็น อิหม่าม หรือ ท่านจุฬาราชมนตรี ก็ถือว่าเป็นผู้นำทางศาสนกิจ และผู้นำมุสลิมในประเทศไทยเท่านั้น มิได้มีฐานะเป็นผู้นำนิกบวชแต่อย่างใด ศาสนาอิสลาม เป็นศาสนาหนึ่งที่มีผู้นับถืออยู่หลายล้านคนทั่วโลก โดยเฉพาะในประเทศแถบตะวันออกกลาง ประชาชนส่วนใหญ่จะนับถือศาสนาอิสลาม ส่วนในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เช่น ประเทศมาเลเซียและอินโดนีเซีย เป็นต้น สำหรับประเทศไทยมีประชาชนที่นับถือศาสนาอิสลามอยู่ทั่วไป แต่บริเวณผู้นับถือที่มากที่สุด คือ ในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งได้แก่ จังหวัดสงขลา ยะลา สตูล ปัตตานี และนราธิวาส

ผู้วิจัยให้ความสำคัญในเรื่องของศาสนาเพราะศาสนาเป็นสิ่งสำคัญในชีวิตประจำวันของคนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ซึ่งในพื้นที่นี้มีความหลากหลายทางด้านศาสนาและสามารถอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขได้

4) ด้านขนบธรรมเนียมประเพณี

กนก จันทรา และคณะ (2557) ได้ให้ความหมายของขนบธรรมเนียมประเพณีว่า ความเชื่อ ความคิด การกระทำ ค่านิยม ทักษะคติ ศิลธรรม จารีต ระเบียบแบบแผนและการกระทำ ตลอดจนการประกอบพิธีกรรมในโอกาสต่างๆ ที่กระทำมาตั้งแต่อดีตและยังมีผลและอิทธิพลจนถึงปัจจุบัน ประเพณีโดยรวมจะมีลักษณะที่คล้ายกัน แต่จะแตกต่างกันในส่วนของรายละเอียดในแต่ละท้องถิ่น โดยประเพณีของแต่ละท้องถิ่นจะมีความแตกต่างกันเนื่องมาจากปัจจัย ดังนี้

1. สิ่งแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ ในแต่ละท้องถิ่นจะมีปัจจัยที่มีความแตกต่างกัน ที่เกิดจากที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ เช่น ภูมิประเทศ ภูมิอากาศ และทรัพยากรทางธรรมชาติ
2. สิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรม คนแต่ละคนจะมีวิถีปฏิบัติ ความเชื่อ ความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งจะแสดงออกผ่านทางภาษา ประเพณี กิจการ ตลอดจนสิ่งต่างๆ ที่คนในสังคมสร้างขึ้นและถ่ายทอดไว้ให้แก่อนุชน
3. สิ่งแวดล้อมทางสังคม มนุษย์เป็นสัตว์สังคม เมื่อมีการรวมตัวกันตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปย่อมเกิดการปรับตัวเพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกันได้ ซึ่งการปรับตัวนั้นจะนำมาซึ่งขอบเขตในการปฏิบัติและมีการปรับปรุงพัฒนาสืบต่อกันมาจนถึงปัจจุบัน เช่น ประเพณีแต่งงาน ของชาวมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนใต้ พิธีเลี้ยงรับขวัญบุตร (อาแกเกาะห์ อากีกะฮ์หรือพิธีเชือดสัตว์) ประเพณีฮารีรายอ เทศกาล ประเพณีวันมาลิด ประเพณีอาชูรอ

ผู้วิจัยมองว่า ขนบธรรมเนียมประเพณีมีการวางระเบียบแบบชัดเจนหรือการรู้
กันเองในสังคมสังคมจังหวัดชายแดนใต้นิยมประพฤติปฏิบัติต่อเนื่องกันมายาวนาน เพราะถือว่าม
คุณค่าที่ก่อให้เกิดความสุข ความเจริญในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้

5) ด้านวิถีชีวิต

จังหวัดชายแดนภาคใต้สามจังหวัดของไทย ได้แก่ จังหวัดปัตตานี ยะลา และ
นราธิวาส ชาวไทยส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม และดำเนินชีวิตตามหลักศาสนาอิสลาม ชาวไทย
ที่นับถือศาสนาอิสลามจะเรียกว่าชาวไทยมุสลิมและจะมีวิถีการดำเนินชีวิตตามหลักของศาสนา
อิสลาม ผู้วิจัยขอเรียบเรียงเกร็ดความรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตและประเพณีของชาวมุสลิม ดังต่อไปนี้

5.1) วิถีชีวิตของชาวมุสลิม

วิถีชีวิตของชาวมุสลิมในภาคใต้ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพด้านการเกษตร การ
เพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ และทำการประมง ซึ่งส่วนใหญ่จะมีฐานะยากจน พอมือพอกิน ซึ่งครอบคลุมวิถี
แห่งการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในทุกๆ ด้านทั้งหมด คำสอนของอิสลามเข้าถึงทุกกระบวนการและ
กิจกรรมแห่งชีวิต รวมถึงความเชื่อ จิตวิญญาณ ร่างกาย การปฏิบัติศาสนกิจ พิธีกรรม การอบรม
ครอบครัว เรื่องส่วนตัว

5.2) ประเพณีของอิสลาม

ประเพณีในของอิสลามเริ่มต้นตั้งแต่เกิดจนถึงเสียชีวิต โดยวัฒนธรรมสัมพันธ์กับ
หลักคำสอนของศาสนา ดังนั้นที่มาของวัฒนธรรมอิสลามจึงมาจากแหล่งสำคัญ 2 ประการคือ 1. มา
จากคัมภีร์อัลกุรอาน 2. มาจากคำสอนและจริยวัตรของศาสดามุฮัมมัด มุสลิมทุกคนมีหน้าที่ต้อง
ปฏิบัติตามไม่สามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขใด ๆ ได้เลย และไม่สามารถที่จะเลือกปฏิบัติบางอย่างตาม
ความพอใจของตน ประเพณีวัฒนธรรมของศาสนาอิสลามได้กำหนดธรรมเนียมแห่งชีวิต

5.3) การแต่งกายของชาวมุสลิม

พิธีพงษ์ บรรจงแสวง (2558) ได้กล่าวว่าการแต่งกายได้ตามหลักศาสนาอิสลาม
ผู้หญิงมุสลิมและผู้ชายมุสลิม ตามหลักอิสลาม มีวัตถุประสงค์สำคัญคือ การปกปิดสิ่งที่ละอายของ
ร่างกายโดยเฉพาะร่างกายของผู้หญิง เรียกว่า ฮีญาบ (Hijab) ผู้หญิงจะต้องปกปิดทุกส่วนในร่างกาย

ยกเว้นใบหน้าและฝ่ามือที่สามารถเปิดได้ เพื่อไม่ให้ส่วนใดส่วนหนึ่งของเรือนร่าง ไปกระตุ้น อารมณ์อารมณ์ทางเพศของผู้ชายซึ่งจะทำให้เกิดความเสียหายต่อตนเอง และครอบครัว

จากปัจจัยในการกำหนดพฤติกรรมที่เกิดขึ้นทั้ง 4 ด้านข้างต้นสอดคล้องกับ แนวคิดของสกินเนอร์ B.F. Skinner (1904 - 1990) กล่าวว่าสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอันเกิดจาก ปฏิสัมพันธ์ของปัจเจกบุคคล และสำนักในการกระทำที่มีต่อสังคม หรือต่อปัจเจกบุคคลด้วยกัน การเป็นสังคม คุ้ได้จาก การตรวจสอบและควบคุมพฤติกรรมต่างๆ ในสภาพการณ์ในช่วงต่างๆ ของ บุคคลที่มีต่อพฤติกรรมหนึ่งๆ กระบวนการศึกษาที่สำคัญคือการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ว่า พฤติกรรมหนึ่งเป็นผลมาจากพฤติกรรมการเรียนรู้หนึ่ง ๆ พฤติกรรมของมนุษย์อาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ พฤติกรรมที่ไม่โจ่งแจ้งกับพฤติกรรมที่โจ่งแจ้ง

ทฤษฎีพฤติกรรม สำหรับประเทศไทยประกอบด้วยประชากรหลากหลาย ชาติพันธุ์ ประกอบด้วยคนพื้นเมือง คนไทยภูเขา คนไทยเชื้อสายมลายู คนไทยเชื้อสายจีน ซึ่งคน ไทยเหล่านี้อาศัยอยู่รวมกันจนทำให้เกิดวัฒนธรรมร่วมกัน ตัวอย่างเช่น การใช้ภาษาติดต่อกันคือ ภาษาไทยแต่มีหลายสำเนียงขึ้นอยู่กับที่ตั้งตอนใดของประเทศ มีการเคารพสถาบันร่วมกัน การมี กฎหมายที่ใช้ปกครองคนทั้งประเทศ อาหารที่หลากหลาย การแต่งกายที่แตกต่างกันตามภูมิภาค หรือให้สอดคล้องกับหลักความเชื่อที่ตนเองนับถือ ตลอดจนประชาชนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดน ภาคใต้

ผู้วิจัยมองว่าการยอมรับและเห็นคุณค่าของสถาบันการศึกษาซึ่งเห็นคุณค่าในความ แตกต่างระหว่างกันและร่วมมือกันพัฒนาให้เด็กในพื้นที่ทุกคนอยู่ในวัฒนธรรมของตนเองภายใต้ สังคมพฤติกรรมได้อย่างมีความสุข เป็นสิ่งที่มีความสำคัญ ดังนั้นการเกิดความสมดุลระหว่าง เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งเป็นกฎหมายทางการศึกษาที่ได้ระบุไว้อย่างชัดเจน มีการกำหนดหลักสำคัญที่ยึดหลักการศึกษา ตลอดชีวิตสำหรับประชาชนและให้สังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของภาครัฐเพื่อเป็น การบูรณาการการศึกษาให้มีความสอดคล้องกับสังคมปัจจุบัน

2.2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการการศึกษาเชิงพฤติกรรม

ความหมายของการศึกษาเชิงพฤติกรรม

การจัดการศึกษาตามแนวคิดพฤติกรรม เป็นกระบวนการที่ครูได้เตรียมผู้เรียน ที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรมให้อยู่ด้วยความเข้าใจ ร่วมมือ ร่วมใจ และมองเห็นประโยชน์ที่ แท้จริงของการจัดการศึกษาในสังคมพฤติกรรมพึงพาอาศัยกัน ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2557) ได้

กล่าวถึงการจัดการศึกษาที่เน้นการยอมรับความแตกต่างในสังคมทั้ง ความเชื่อ ศาสนา ภาษา ขนบประเพณี อยู่บนพื้นฐานของกฎหมาย โดยจะต้องมีความเข้าใจสิทธิและหน้าที่ของแต่ละบุคคล เพื่อนำไปสู่ความเท่าเทียมกัน ซึ่งการศึกษาพหุวัฒนธรรม สามารถทำให้คนในสังคมนำไปสู่ความเป็นสังคมที่เกิดความสันติสุข และลดปัญหาความขัดแย้ง ก็จะสามารถทำให้สังคมเกิดการพัฒนาไปอย่างยั่งยืน

การศึกษาพหุวัฒนธรรม (Multicultural Education) หมายถึงการให้การศึกษาระดับขั้นพื้นฐานจนถึงระดับอุดมศึกษา ซึ่งการศึกษาจะสามารถยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในสังคมให้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้การยอมรับซึ่งความแตกต่างในด้านเชื้อชาติ ภาษา ศาสนา ที่อาจจะไม่ได้รับความเท่าเทียมกัน ทั้งนี้ ผู้นำประเทศจะต้องมีนโยบายให้สถานศึกษา ครู อาจารย์ ผู้ปกครอง และชุมชน ต้องหาวิธีการให้เด็ก เยาวชน ประชาชนทั่วไป เข้าใจ ยอมรับความแตกต่างดังกล่าว สถานศึกษาส่วนใหญ่จะกำหนดการศึกษาพหุวัฒนธรรม ไว้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรทางการศึกษา และจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์ในสถานศึกษาเพื่อให้เกิดการเสริมสร้างความเข้าใจโดยเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชน ได้เรียนรู้ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ความเชื่อที่มีหลากหลาย ในความเป็นพหุวัฒนธรรมก็มาจากหลายกลุ่ม หลายศาสนา และหลายชาติพันธุ์ ซึ่งก็มีความต้องการความเท่าเทียมกันตรงกับทัศนะของ กิติพัฒน์ นนทปัทมเศกุล (2553) พยายามแสดงการประนีประนอมอย่างมีหลักการระหว่างเสรีภาพ (Liberty) กับความเสมอภาค (Equality) โดยนำเสนอให้เห็นชุดของแนวคิดที่มองความยุติธรรมเสมือนการปฏิบัติต่อกันอย่างเป็นธรรม (Justice as Fairness) ใช้แนวคิดดังกล่าวเป็นชุดแนวคิดหลักในการถ่ายทอดเนื้อหาของความยุติธรรมในฐานะที่เป็นการปฏิบัติต่อกันอย่างเป็นธรรม เขาพยายามที่จะแสวงหาหนทางแก้ไขปัญหาสำคัญอย่างหนึ่งคือ “การกระจายความยุติธรรม” (Distributive Justice)

หลักการข้อแรก จอห์น รอลส์ (John Rawls) เสนอแบบจำลอง (Model) ของสถานการณ์ที่มีความเป็นธรรมเท่าเทียมกัน (Fair Situation) เพื่อช่วยตัดสินใจได้ ควรยืนยันถึงหลักการพื้นฐานในเสรีภาพที่เสมอภาคเท่าเทียมกัน (A Principle of Equal Basic Liberties) เพื่อปกป้องคุ้มครองเสรีภาพในด้านต่างๆ ที่เราค้นเคยเป็นอันดี อาทิ เสรีภาพในด้านวิชาการ เสรีภาพในการสมาคม และเสรีภาพในการแสดงออก ทุกคนในสังคมต้องได้รับสิทธิเสรีภาพพื้นฐานอย่างเข้มข้นและอย่างเท่าเทียม

หลักการข้อที่สอง ได้แก่ หลักการเรื่องความแตกต่าง หลักการข้อนี้เป็นหลักประกันว่า เมื่อบุคคลที่มีสภาพและแรงจูงใจคล้ายๆ กันก็พึงได้รับโอกาสในชีวิตที่คล้ายคลึงกัน ดังนั้น คนที่ด้อยโอกาสที่สุดในสังคมก็ควรจะได้รับโอกาสอย่างทัดเทียม ความไม่เท่าเทียมทาง

เศรษฐกิจและสังคมจะถือว่าเป็นความยุติธรรมก็ต่อเมื่อ ความไม่เท่าเทียมนั้นได้ช่วยส่งเสริมให้คนที่ด้อยโอกาสที่สุด-คนที่ยากจนที่สุดได้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี

กล่าวโดยสรุปว่าการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสังคม การเมือง เศรษฐกิจ และการศึกษา โดยอาศัย เชื้อชาติ ภาษา ศาสนา และการดำเนินชีวิต ในสังคมที่อาศัยและปรับเข้าสู่สิ่งแวดล้อมก็จะทำให้เกิดความสงบสุข

2.3 การศึกษาพหุวัฒนธรรม 5 มิติ

ในการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม สถานศึกษาสามารถจำแนกกระทำได้ใน 5 มิติ (แบงค์ส และแบงค์ Banks and Bank,1989 อ้างถึงใน บัญญัติ ยงยวน และคณะ, 2550) ซึ่งสามารถชี้ให้เห็นถึงคนในสังคมในด้านต่างๆ ที่ได้จากการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาได้ดังนี้

1) ด้านการบูรณาการในเนื้อหาวิชา (Content Integration)

คือการที่ครูผู้สอนยังคงสอนวิชาต่างๆ เหมือนที่เคยสอนมา ขณะเดียวกันก็นำเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของกลุ่มต่างๆ มาสอดแทรก บูรณาการในเนื้อหาเดิมที่กำลังสอนอยู่ อาจนำข้อมูลสารสนเทศจากกลุ่มวัฒนธรรมของนักเรียนที่อยู่ในห้องเรียนในโรงเรียนหรือในชุมชน มายกตัวอย่าง มาอภิปราย เหมาะกับวิชาด้านภาษา และทางด้านสังคม

ซึ่งในยุคปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าด้านสารสนเทศและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว จึงมีความจำเป็นที่ต้องเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา โดยปัจจัยสำคัญของการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญได้แก่ คุณภาพของคน การจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยจะต้องเป็นการศึกษาที่มีคุณภาพเพื่อทำให้ศักยภาพที่มีอยู่ในตัวบุคคลนั้นได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ทำให้รู้จักคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักเรียนรู้ด้วยตนเองสามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ดังนั้นความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาของไทยจะต้องเริ่มจากสถานศึกษาทุกแห่งดำเนินการพัฒนาคุณภาพของตนเอง โดยในการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษานั้น จะต้องมีการประกันคุณภาพภายในผสมผสานอยู่ในกระบวนการบริหารและการจัดการเรียนการสอนตามปกติของสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา เพื่อสร้างความมั่นใจว่าสถานศึกษานั้นมีคุณภาพตามมาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับของสังคม สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ (2559) กล่าวว่าตามแนวทางการจัดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นสมรรถนะทางสาขาวิชาชีพเป็น 5 รูปแบบ คือ

1. การจัดหลักสูตรฐานสมรรถนะอาชีพระยะสั้นในรายวิชาเพิ่มเติม สำหรับมัธยมศึกษาตอนต้น
2. การจัดหลักสูตรทวิศึกษา สำหรับมัธยมปลายที่ต้องการวุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพ
3. การจัดหลักสูตรเตรียมพื้นฐานความถนัดกลุ่มสาขาวิชาชีพในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา

4. การจัดกิจกรรมชุมนุมเพื่อการเรียนรู้การเป็นผู้ประกอบการ

5. การจัดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 รายวิชาพื้นฐาน

หากมองว่าเป็นสิ่งที่ส่วนสำคัญในสังคมโลกของศตวรรษที่ 21 มาจากการที่สังคมในยุคปัจจุบันเป็นสังคม โลกาภิวัตน์ และมีความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ทำให้การสื่อสารถึงกันได้อย่างรวดเร็ว การที่พัฒนานักเรียนซึ่งถือเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีทักษะ ความรู้ ความสามารถ วิเคราะห์ จึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต

ในการศึกษารูปแบบการจัดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ใช้หลักการบริหารจัดการ 7 Module ตามกระบวนการ Five Step of Learning QSCCS ซึ่งเป็นแนวการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการสืบสอบหรือวิธีสอนแบบโครงงาน ประกอบด้วย การตั้งคำถาม การแสวงหาสารสนเทศ การสร้างความรู้ การสื่อสาร และการตอบแทนสังคม สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ (2559)

ขั้นตอนที่ 1 การเรียนรู้ตั้งคำถาม หรือขั้นตั้งคำถาม

เป็นที่ให้นักเรียนฝึกสังเกตสถานการณ์ ปรากฏการณ์ต่างๆ จนเกิดความสงสัย จากนั้นฝึกให้เด็กตั้งคำถามสำคัญ รวมทั้งการคาดคะเนคำตอบ ด้วยการสืบค้นความรู้จากแหล่งต่างๆ และสรุปคำตอบชั่วคราว

ขั้นตอนที่ 2 การเรียนรู้แสวงหาสารสนเทศ

เป็นขั้นตอนการออกแบบ/วางแผนเพื่อรวบรวมข้อมูลสารสนเทศจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ รวมทั้งการทดลองเป็นขั้นที่เด็กใช้หลักการนิรนัย (Deduction Reasoning) เพื่อการออกแบบข้อมูล

ขั้นตอนที่ 3 การเรียนรู้เพื่อสร้างองค์ความรู้

เป็นขั้นตอนที่เด็กมีการคิดวิเคราะห์ ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เป็นการสื่อความหมายข้อมูลด้วยแบบต่างๆ หรือด้วยผังกราฟิก การแปลผล จนถึงการสรุปผล หรือการสร้างคำอธิบาย เป็นการสร้างองค์ความรู้ ซึ่งเป็นแก่นความรู้ประเภท

1. ข้อเท็จจริง
2. คำนิยาม
3. มโนทัศน์
4. หลักการ
5. กฎ
6. ทฤษฎี

ขั้นตอนที่ 4 การเรียนรู้เพื่อการสื่อสาร

คือ ชี้นำเสนอความรู้ด้วยการมใช้ภาษาที่ถูกต้อง ชัดเจน และเป็นที่น่าสนใจ อาจเป็นการนำเสนอภาษาและนำเสนอด้วยวาจา

ขั้นตอนที่ 5 การเรียนรู้เพื่อตอบสนองสังคม

เป็นขั้นตอนการฝึกเด็กให้นำความรู้ที่เข้าใจ นำการเรียนรู้ไปใช้ประโยชน์เพื่อส่วนรวม หรือเห็นต่อประโยชน์ส่วนรวมด้วยการทำงานเป็นกลุ่ม ร่วมสร้างผลงานที่ได้จากการแก้ปัญหาสังคมอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งอาจเป็นความรู้ แนวทางสิ่งประดิษฐ์ ซึ่งอาจเป็นนวัตกรรม ด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม อันเป็นการแสดงออกของการเกื้อกูล และแบ่งปันให้สังคมมีสันติอย่างยั่งยืน

และการจัดทำหน่วยเรียนรู้บูรณาการแบบพหุวิทยาการ (Multidisciplinary Integration) แบ่งเป็น 4 ลักษณะดังนี้คือ

1. แบบสอนคนเดียว คือจะจัดการเรียนรู้โดยเชื่อมโยงสาระการเรียนรู้ต่างๆ กับหัวเรื่อง/มโนทัศน์/ปัญหาที่สอดคล้องกับชีวิตจริงหรือสาระที่กำหนดขึ้นมา
2. แบบแยกกันสอน คือการจัดการเรียนรู้จะคล้ายแบบคู่ขนานโดยเชื่อมโยงสาระการเรียนรู้ต่างๆตามหัวเรื่อง/มโนทัศน์/ปัญหา แล้วต่างคนต่างสอนเนื้อหาตามกลุ่มสาระของตัวเอง แต่มอบหมายให้ทำโครงการเชื่อมโยงสาระการเรียนรู้ต่างๆร่วมกันหรือบางเรื่องจัดสอนด้วยกัน
3. แบบสอนร่วมกันหรือแบบคณะ คือ การจัดการเรียนรู้จะร่วมกันวางแผนปรึกษาหารือ กำหนดหัวเรื่องความคิดรวบยอดหรือปัญหาร่วมกันสร้างหน่วยเรียนรู้บูรณาการร่วมกันและสอนเป็นทีมหรือแยกกันสอนในบางเรื่อง
4. แบบข้ามวิชา (Transdisciplinary) คือลักษณะการจัดการเรียนรู้เป็นการบูรณาการที่สูงขึ้น สกัดความเป็น “วิชา” ของแต่ละศาสตร์ออกไปเป็นการเรียนโดยมีเค้าโครงหรือโจทย์ประเด็นปัญหาที่วางไว้ผู้เรียนเรียนรู้หรือแสวงหาแนวทางการแก้ปัญหาโดยผ่านกิจกรรมและการศึกษาค้นคว้าที่หลากหลาย

การสอนในข้างต้นกำลังเป็นทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนการจัดการกระบวนการเรียนรู้ทั้งของผู้สอนและผู้เรียน ได้อีกด้วย

ทั้งนี้ตาม โครงสร้างสร้างหลักสูตรตามนโยบายสำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปี 2559 ได้กำหนดการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนทุกระดับประเภท

รูปแบบการจัดสมรรถนะอาชีพระยะสั้นในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยความร่วมมือกับหน่วยงานหรือสถาบันทางการศึกษาอาชีพ ร่วมกันพิจารณานำเอาหลักสูตรอาชีพระยะสั้นมาจัดเป็นรายวิชาเพิ่มเติม ซึ่งจะทำให้นักเรียนได้รู้จักอาชีพอย่างหลากหลายและมีการศึกษาและถอดประสบการณ์อาชีพในระยะสั้นค้นพบว่าตนเองสนใจมีความถนัดในการทำงานอาชีพใดได้ดีสามารถนำมาใช้ในการศึกษาต่อหรือเป็นพื้นฐานการประกอบอาชีพได้

2) ด้านกระบวนการการก่อเกิดความรู้ (The Perception Construction Process)

เทพนม เมืองแมน และ สวิง สุวรรณ (2540) และ พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์ (2548) ได้กล่าวสอดคล้องกันว่าการรับรู้ (Perception) เป็นกระบวนการในการเลือกรับ การจัดระเบียบและการแปลความหมายหรือสิ่งเร้าที่บุคคลพบเห็นหรือมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับด้วยในสิ่งแวดล้อมต่างๆ ในทัศนะของ (วิเชียร วิทญูคุณ, 2547) และ (นิติพล ภูตะโชติ, 2556) ได้สรุปการรับรู้คล้ายกันว่าเป็นกระบวนการที่คนให้ความหมายกับสิ่งรอบตัว โดยเป็นการรวบรวมและตีความจากประสาทสัมผัส ทั้งห้าที่ได้รับ เมื่อรับรู้ได้อย่างไรก็จะมีเชื่ออย่างนั้น ตามที่ตีความ

รังสรรค์ ประเสริฐศรี (2548) การรับรู้ (Perception) เป็นกระบวนการซึ่งบุคคลมีการเลือกสรร (Select) จัดระเบียบ (Organize) และตีความ (Interpret) เกี่ยวกับสิ่งกระตุ้น (Stimulus) หรือข้อมูลที่ได้รับ โดยอาศัยประสาทสัมผัสทั้ง ห้า คือ ได้เห็น (Sight) ได้ยิน (Hearing) ได้กลิ่น (Smell) ได้ลิ้มรส (Taste) ได้สัมผัส (Touch) หรือเป็นกระบวนการซึ่งบุคคลจัดระเบียบและตีความสิ่งที่สัมผัส เพื่อให้ความหมายของสภาพแวดล้อม

(โรบบินส์ สเตเฟน พี. Robbins Stephen P., 1998 อ้างถึงใน นิติพล ภูตะโชติ, 2556) การรับรู้เป็นกระบวนการของแต่ละบุคคลที่ใช้จัดการและอธิบายเกี่ยวกับความรู้สึกและให้ความหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ตามสิ่งที่แต่ละคนรับรู้ก็จะแตกต่างกัน

จากความหมายข้างต้นการรับรู้ คือ การแปลหรือตีความจากสิ่งที่ได้พบเห็นหรือสัมผัส โดยอาศัยประสาทสัมผัสทั้งห้าของแต่ละคน

กระบวนการการก่อเกิดความรับรู้

เรื่องของการรับรู้จะมีขั้นตอนหรือกระบวนการในการรับรู้ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญทำให้มนุษย์เกิดการรับรู้และเข้าใจในสิ่งต่างๆ ได้กระบวนการรับรู้จึงประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้ (นิติพล ภูตะโชติ, 2556)

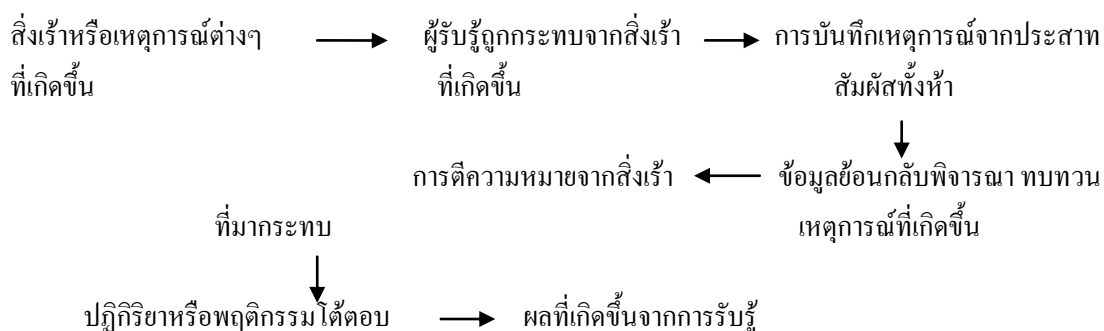
1. การถูกกระทบจากสิ่งเร้า สิ่งเร้าที่มากระทบหมายถึง เหตุการณ์ปรากฏการณ์หรือสภาพแวดล้อมต่างๆ ที่เกิดขึ้นมากระทบ ผู้รับรู้ สิ่งเร้าที่มากระทบเป็นจุดเริ่มต้นของการรับรู้ จากนั้นจะเกิดการแสดงพฤติกรรมเพื่อโต้ตอบสิ่งเร้าเหล่านั้น

2. การบันทึกปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น เป็นการบันทึกหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแง่ของข้อเท็จจริง โดยอาศัยประสาทสัมผัสเพื่อรับรู้ความรู้สึกจากสิ่งเร้าที่มากระทบนั้น ในการรับรู้นี้จะขึ้นอยู่กับประสาทสัมผัสของแต่ละบุคคลว่าจะสามารถรับรู้สิ่งที่เกิดขึ้นได้มากหรือน้อยเพียงใด

3. การตีความสิ่งเร้า การตีความหรือการแปลความหมายสิ่งเร้าเป็นการอธิบายถึงความหมายของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นรวมถึงความรู้สึกที่เรามีต่อสิ่งเร้านั้น ในการตีความสิ่งเร้ามาเป็นกระบวนการทางจิตวิทยาของคนแต่ละคน ซึ่งมักมีปัจจัยเกี่ยวข้องและมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของบุคคลนั้นหลายอย่าง เช่น การเรียนรู้ ค่านิยม วัฒนธรรม ทักษะคิด ซึ่งปัจจัยดังกล่าวจะทำให้คนเรารับรู้ต่อปรากฏการณ์หรือสิ่งเร้าที่แตกต่างกัน

4. ข้อมูลย้อนกลับ เป็นขั้นตอนของการพิจารณาถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและจะเกี่ยวข้องกับความรู้สึกของเราที่มีต่อเหตุการณ์นั้น เช่น ชอบ ไม่ชอบ กลัว เกลียด ซึ่งความรู้สึกของคนที่มีต่อเหตุการณ์จะเกี่ยวข้องกับความเชื่อ ทักษะคิด ค่านิยม ซึ่งเป็นพื้นฐานของการรับรู้ของแต่ละบุคคล

5. ปฏิกริยาโต้ตอบ เป็นการแสดงพฤติกรรมบางอย่างออกมา โดยผู้รับรู้จะแสดงพฤติกรรมเพื่อเป็นการโต้ตอบต่อสิ่งเร้าหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และการโต้ตอบของแต่ละบุคคลอาจมีความแตกต่างกัน เช่น อาจจะต่อสู้อ่อน หรือ เฉยๆ

ภาพประกอบ 1 กระบวนการรับรู้

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเกิดความรับรู้

นิติพล ภูตะโชติ (2556) การที่มนุษย์เรามองสิ่งเดียวกันแต่รับรู้ที่แตกต่างกันนั้นเป็นเพราะปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของมนุษย์ จึงส่งผลให้การรับรู้ของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของมนุษย์ประกอบด้วย ผู้รับรู้ (Perceiver) เป้าหมาย (Target) และสถานการณ์ (Situation)

1. ผู้รับรู้ (Perceiver) ผู้รับรู้แต่ละคนจะมีความสามารถในการรับรู้แตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ของบุคคลแตกต่างกัน ซึ่งประกอบด้วย

1.1 ทศนคติของบุคคล (Attitudes) แต่ละคนจะมีทัศนคติต่อสิ่งต่างๆ แตกต่างกัน บางคนอาจมีทัศนคติต่อสิ่งที่เกิดขึ้น ทางบวก บางคนอาจมีทัศนคติในทางลบต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

1.2 สิ่งจูงใจ (Motives) การจูงใจเป็นปัจจัยที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของมนุษย์ บุคคลแต่ละคนอาจรับรู้ถึงสิ่งจูงใจที่แตกต่างกัน

1.3 ความสนใจ (Interest) จะให้ความสนใจและรับรู้ในเรื่องที่ให้ความสนใจหรือสิ่งที่ชอบมากกว่าเรื่องอื่น

1.4 ประสบการณ์ในอดีต (Past Experience) ประสบการณ์ในอดีตจะมีอิทธิพลต่อการรับรู้เป็นอันมาก ประสบการณ์ที่ได้เคยประสบจะทำให้การรับรู้ได้เร็วยิ่งขึ้น

1.5 ความคาดหวัง (Expectation) ความคาดหวังจะมีอิทธิพลต่อการรับรู้ของทุกคน ซึ่งการคาดหวังจะถูกหรือผิดก็ได้และความคาดหวังจะมีผลต่อความรู้สึก

2. เป้าหมาย (Target) คือ สิ่งที่ถูกสังเกตเพื่อรับรู้ว่าสิ่งที่เห็นนั้นคืออะไร ซึ่งเป้าหมายมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ของคน ได้แก่

2.1 ขนาด (Size) ขนาดของสิ่งที่มองเห็นจะมีอิทธิพลต่อการรับรู้ สิ่งที่มีขนาดใหญ่กว่าจะสังเกตเห็นได้ง่ายกว่าสิ่งที่มีขนาดเล็ก

2.2 ความใหม่ (Novelty) ความแปลกหรือเหตุการณ์ใหม่ที่ยังไม่เคยเห็นหรือไม่มีประสบการณ์จะมีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคลนั้น อาจจะต้องใช้เวลาในการตีความหมายหรือรับรู้ สิ่งใหม่ แต่สำหรับคนที่เคยเห็นกับเหตุการณ์นั้นมาแล้วอาจทำให้เกิดการรับรู้ที่เร็วขึ้น

2.3 เสียง (Sounds) ความดังของเสียงย่อมมีอิทธิพลต่อการรับรู้ของคน สิ่งที่เสียงดังกว่าจะทำให้เกิดความสนใจกระตุ้นการรับรู้ของบุคคลนั้น อาจจะต้องใช้เวลาในการตีความหรือรับรู้สิ่งใหม่เหล่านั้น คนที่เคยพบเห็นจะทำให้รับรู้ได้เร็วขึ้น

2.4 ความเคลื่อนไหว (Motion) สิ่งที่สามารถเคลื่อนไหวไปมาได้เป็นสิ่งที่ดึงดูดความสนใจและถูกสังเกตเห็นได้ง่าย ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการรับรู้ของมนุษย์ เพราะสิ่งที่เคลื่อนไหวจะเป็นเป้าสังเกตในการรับรู้ของมนุษย์

2.5 ภูมิหลัง (Background) ภูมิหลังของแต่ละคนจะมีอิทธิพลต่อการรับรู้บุคคลที่เคยมีภูมิหลังหรือเคยมีประสบการณ์มาแล้วจะทำให้เกิดการรับรู้ได้เร็วกว่าบุคคลที่ไม่มีภูมิหลังในเรื่องนั้นๆ

2.6 ความใกล้ชิด (Proximity) ความใกล้ชิดกันหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใกล้ชิดกันจะมีอิทธิพลต่อการรับรู้ของมนุษย์ด้วย ถึงแม้เหตุการณ์ที่เกิดใกล้ชิดอาจจะไม่เกี่ยวข้องกันก็ได้แต่มันก็มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของคน

3. สถานการณ์ (Situation) สถานการณ์หรือสิ่งแวดล้อมในขณะที่พบเห็นเป็นสิ่งสำคัญและมีอิทธิพลต่อการรับรู้ สถานการณ์ที่แตกต่างกันอาจทำให้เกิดการรับรู้ที่แตกต่างกันจะมีผลต่อการรับรู้แตกต่างกัน

3.1 เวลา (Time) เวลาที่เราพบเห็นแตกต่างกันจะมีผลต่อการรับรู้แตกต่างกัน

3.2 สภาพสังคม (Social Setting) สถานการณ์ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมที่มีความแตกต่างกันจะมีอิทธิพลต่อการรับรู้

3.3 สภาพการทำงาน (Work Setting) สถานการณ์ด้านสภาพงานอาจมีอิทธิพลต่อการรับรู้แตกต่างกัน

ผู้วิจัยเห็นว่าครูมีบทบาทสำคัญในการช่วยนักเรียนเกิดความเข้าใจว่าความรู้ถูกสร้างขึ้นมาได้อย่างไร องค์ประกอบทางเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ เพศ ชั้นทางสังคม ของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล มีอิทธิพลต่อการเกิดความรู้ต่างๆ อย่างไร สถานศึกษาและครูจะต้องเปลี่ยนจากการเรียนที่มุ่งให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหาที่มีอยู่เดิม เป็นการกระตุ้นส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสได้ค้นคว้าจากการอ่าน การฟัง การร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกิดความเข้าใจผู้คนที่มาจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

3) ด้านการลดอคติ (Prejudice Reduction)

อคติ ความลำเอียง มี 4 อย่าง คือ นันทาคติ = ความลำเอียงเพราะรัก โทสาคติ = ความลำเอียงเพราะโกรธ ภยาคติ = ความลำเอียงเพราะกลัว โมหาคติ = ความลำเอียงเพราะเขลา (พจนานุกรม ราชบัณฑิตยสถาน, 2546 อ้างถึงใน บัญญัติ ขงย่วน และคณะ, 2550) เป็นความคิดความเชื่อที่ไม่ใช่เหตุผล ไม่มีการตรวจสอบข้อเท็จจริง เกิดกับบุคคลหรือกลุ่มใดแล้วคงอยู่กับบุคคลนั้นเป็นเวลานานๆ

(บราวน์ Brown, 2001 อ้างถึงใน บัญญัติ ขง่วน และคณะ, 2550) หมายถึง การที่บุคคลมีคุณลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทุกอย่างรวมกัน ได้แก่ การมีความคิด ความเชื่อหรือเจตคติทางสังคมในลักษณะที่ไม่ให้ความเคารพหรือยอมรับ การแสดงออกทางคำพูดหรือสีหน้าท่าทาง ที่ส่งผลในทางลบ หรือการกระทำที่เป็นประปักษ์ ไม่เป็นมิตรหรือแบ่งแยกว่าสมาชิกของกลุ่มหนึ่งไม่ใช่พวกเดียวกับตน

จะเห็นได้ว่าอคติเป็นลักษณะความเชื่อซึ่งอาจเกิดมาจากพื้นฐานความคิดที่มีอยู่ก่อนแล้ว ความเข้าใจนี้เป็นแนวโน้มไปในทางลบที่จะไม่ยอมรับพฤติกรรมของคนที่ตนเองมีความเชื่อ สามารถแสดงผ่านสีหน้าและท่าทาง

สาเหตุของการเกิดอคติตามทฤษฎีอัตลักษณ์ทางสังคมสอดคล้องกับ นิติพล ภูตะโชติ (2556) ทฤษฎีอัตลักษณ์ทางสังคม ซึ่งเชื่อว่าเมื่อสมาชิกในสังคมมีการจัดประเภท (Categorization) สมาชิกด้วยกันออกเป็นกลุ่มเป็นพวก โดยมีความเหมือนและความแตกต่างกัน เช่น รูปร่างหน้าตา ผิวพรรณ ภาษา ศาสนา สิ่งที่เกิดขึ้น คือสมาชิกในกลุ่มจะเกิดความรู้สึกนิยมชมชอบหรือเข้าข้างกลุ่มของตนเองมากกว่า นี่คือจุดของการแบ่งแยกและอคติ (ไวท์ ทาจเทล Write Tajtel, 1970 โรทบาร์ทและจอร์น Rothbart & John, 1993 แม็กกี้ Mackie, 1995 อ้างถึงใน บัญญัติ ขง่วน และคณะ, 2550) มีวิธีการที่จะลดอคติและการแบ่งแยกอันเกิดจากอัตลักษณ์ทางสังคมในห้องเรียนได้ เช่น ในกรณีในห้องเรียนที่มีนักเรียนเชื้อสายลาตินเรียนร่วมกับนักเรียนผิวขาว ถ้านักเรียนเชื้อสายลาตินพูดภาษาสเปน ขณะที่นักเรียนผิวขาวพูดภาษาอังกฤษ สิ่งที่จะเกิดขึ้นคือการแบ่งแยกเป็นกลุ่มอย่างชัดเจน แต่เมื่อไรก็ตามที่นักเรียนผิวขาวและนักเรียนเชื้อสายลาติน สามารถพูดได้ทั้ง 2 ภาษา คือ ภาษาสเปนและภาษาอังกฤษ สิ่งที่เกิดกับนักเรียนห้องนี้คือความรู้สึกเป็นกลุ่มเดียวกัน ความรู้สึกเป็นห้องเรียนร่วมกัน

ในสังคมสามจังหวัดชายแดนใต้มีเอกลักษณ์ ความเชื่อ เชื้อชาติ ภาษา ที่มีลักษณะแตกต่างกันในห้องเรียนมีทั้งผู้ที่นับถือศาสนาพุทธและศาสนาอิสลาม จึงทำให้เกิดความอคติ เช่นเดียวกับงานวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับแนวความคิดของ (อรัญ ชื่นมนุษย์, 2525 อ้างถึงใน บัณฑิต คุยรักษ์และคณะ, 2550) การศึกษาสามารถลดอคติลงได้ การติดต่อเกี่ยวข้องกับคนต่างกลุ่มในฐานะเพื่อนร่วมงาน จะนำไปสู่การยอมรับและลดอคติได้เช่นกัน การกระทำให้อคติอ่อนคลายได้ต้องสนับสนุน ส่งเสริมให้กลุ่มที่มีอคติยอมรับเหตุผลว่าทุกคนต่างเป็นมนุษย์เหมือนกัน ให้การยอมรับว่าต่างคนต่างมีอัตลักษณ์แตกต่างกัน ซึ่งเด็กส่วนใหญ่เข้า โรงเรียนมาพร้อมกับเจตคติต่อเชื้อชาติ ชาติพันธุ์อื่นๆ ในทางลบซึ่งสะท้อนถึงเจตคติของพ่อแม่ผู้ปกครองของพวกเขาเช่นกัน แนวคิดสำคัญคือ ทำอย่างไรที่สถานศึกษาและครูจะปลูกฝังเจตคติทางเชื้อชาติในทิศทางบวกและปลูกฝังค่านิยมเป็นแนวทางประชาธิปไตย โดยช่วยให้เด็กนักเรียนมีเจตคติต่อเชื้อชาติในทางบวกและมีค่านิยม

แบบประชาธิปไตยด้วยกิจกรรม 4 ประการ คือ 1) การให้การเสริมแรงนักเรียน 2) การให้นักเรียนได้รับรู้ถึงความแตกต่างทางเชื้อชาติและวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและในสังคม 3) การปรับปรุงหลักสูตร และ 4) การใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นความร่วมมือและมีการติดต่อสัมพันธ์กัน

4) ด้านการสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม (Equity Pedagogy)

อารีฟิน เทพลักษณ์ และคณะ (2553) ได้แสดงทัศนะว่าจุดมุ่งหมายการศึกษาจะต้องจัดการศึกษาให้เกิดคุณธรรมนำความรู้ โดยใช้ศาสนา คือให้ผู้เรียนศรัทธาและปฏิบัติตามหลักศาสนาที่ตนนับถือ ให้เกิดคุณธรรมในจิตใจและสามารถปฏิบัติให้เห็นเป็นจริยธรรมที่แสดงถึงความเป็นคนดี ขณะเดียวกันจะต้องสอนความรู้ตามสาระที่กำหนดในหลักสูตรตามระดับชั้นที่กำหนดให้มีคุณภาพ สามารถให้ความรู้และคุณธรรมดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ว่าการจัดการศึกษาจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้คุณธรรมและวัฒนธรรมในการดำเนินชีวิต สามารถอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และสอดคล้องกับนโยบายด้านสังคมของรัฐปัจจุบันที่เร่งรัดการปฏิรูปการศึกษาโดยยึดคุณธรรมนำความรู้ กระทรวงศึกษาธิการ (2546) การปรับวิธีการสอนที่จะเอื้ออำนวยสนับสนุนให้นักเรียนที่มาจากต่างเชื้อชาติ วัฒนธรรมได้ประสบความสำเร็จในการเรียน โดยส่งเสริมให้นักเรียนจากกลุ่มต่างๆ ได้มีส่วนร่วมในชั้นเรียนในชั้นเรียนอย่างทั่วถึง ทั้งในการอภิปรายแสดงความคิดเห็น การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยตัวครูต้องมีทักษะความรู้เข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม ภาษา ค่านิยม และแบบแผนการเรียนรู้ของนักเรียนในชั้นของตนเป็นอย่างดี นอกจากนี้ การเรียนแบบมีความร่วมมือกันเรียนรู้กันในสมาชิกที่มีความสามารถที่แตกต่างกัน และสมาชิกที่มีความแตกต่างกันทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ มีการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างกัน มีการช่วยเหลือและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน รับผิดชอบกันเพื่อให้งานประสบความสำเร็จสามารถทำให้เกิดความยุติธรรมได้

5) ด้านการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน (An Empowering School Culture and Social Structure)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในสามจังหวัดชายแดนใต้ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส มีสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม ประเพณี และวัฒนธรรมที่มีลักษณะใกล้เคียงกันมาก รวมทั้งเป็นพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของประเทศ ส่งผลให้มีสภาพของปัญหาที่แตกต่างกับภูมิภาคอื่นๆ ทำให้การบริหารทรัพยากรบุคคลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในเขตสามจังหวัดชายแดนใต้ มีลักษณะเฉพาะทั้งกระบวนการและพฤติกรรมกรบริหารตามความ

เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพความจำเป็นในพื้นที่ ดังนั้นการพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรทางการศึกษาจึงเป็นสิ่งจำเป็นในเรื่อง โครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมใน โรงเรียนสามจังหวัดชายแดนใต้

บรรจง พำรุ่งสว่าง และคณะ (2554) ได้กล่าวถึงหลักสูตรและโครงสร้างที่เหมาะสมกับท้องถิ่น ดังนี้

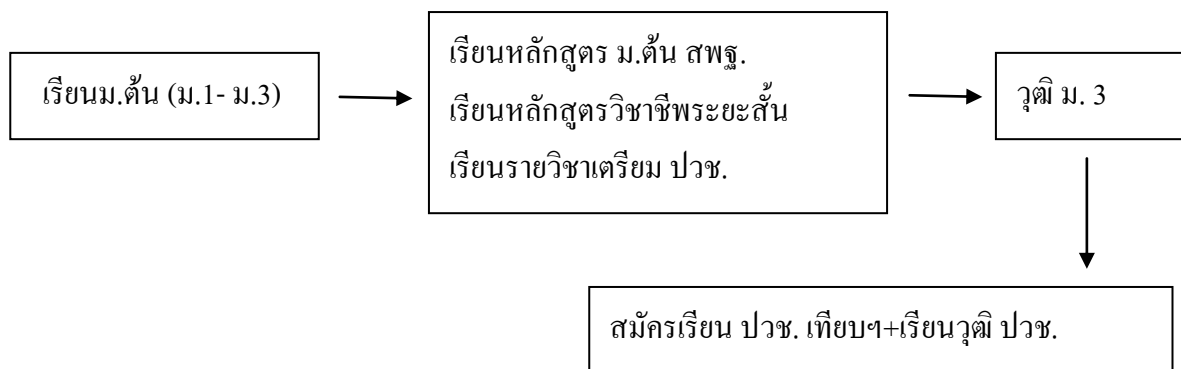
1. การพัฒนาหลักสูตรที่บูรณาการกับท้องถิ่น การปรับปรุงหลักสูตรในสถานศึกษาทุกประเภททุกสังกัดให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ปรับปรุงการเรียนการสอนของสถานศึกษาทั้งระบบให้มีหลักสูตรแกนกลางที่เหมาะสมกับพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ และส่งเสริมพัฒนาครูให้มีความรู้ในการพัฒนาหลักสูตรแกนกลางต้องลดทอนเนื้อหาที่ซ้ำซ้อนและไม่สอดคล้องกับชุมชน และลดเวลาการเรียนทั้งวิชาสามัญและวิชาศาสนา ลงให้พอเหมาะ ใช้ได้ในสังคมและเศรษฐกิจของท้องถิ่น พร้อมกับการปรับหลักสูตรท้องถิ่นให้ตอบสนองชุมชน โดยใช้หลักสูตรบูรณาการและการเทียบโอนการเรียนวิชาศาสนาและวิชาสามัญทุกรูปแบบ ส่งเสริมการเทียบโอนคุณวุฒิผู้สำเร็จการศึกษาเพื่อการมีงานทำตลอดจนศึกษาในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

2. การบริหาร โครงสร้างระดับเขตพื้นที่การศึกษา การปรับปรุงโครงสร้างพิเศษในการประสานงานระหว่างเขตการศึกษาและการกำกับติดตามของกระทรวงการส่งเสริมความเข้มแข็งในการดูแลในโรงเรียนเอกชนซึ่งเป็นโรงเรียนส่วนใหญ่ในพื้นที่ การพัฒนาระบบข้อมูลให้มีประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศทางการศึกษาจังหวัดชายแดนใต้ ตลอดจนการใช้ชุมชนท้องถิ่นเป็นฐานของการพัฒนาความรู้และการมีส่วนร่วมในการให้ข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษา

3. นโยบายการศึกษาที่บูรณาการกับการศึกษาในท้องถิ่น เริ่มจากการกำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตทั้งวิชาสามัญ วิชาศาสนา วิชาชีพ สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ขยายวิสัยทัศน์พัฒนาการศึกษาปัจจุบันและอนาคตไปสู่การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ

สำหรับในปี พ.ศ. 2559 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดให้โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 จำนวน 5 โรงเรียน โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานแจ้งนโยบายพัฒนาจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตาม โครงการ โรงเรียนประชาคมอาเซียนศึกษาขั้นพื้นฐานตามโครงการโรงเรียนประชาคมอาเซียนศึกษาในเขตพัฒนาเฉพาะกิจชายแดน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาเพื่อพัฒนาหลักสูตรการเรียนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสร้างอาชีพในพื้นที่ และมีมาตรฐานการศึกษาที่

เชื่อมโยงกับการส่งต่อสายอาชีพศึกษา และการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยชุมชนท้องถิ่น เพื่อสร้างแรงงานที่เหมาะสมกับท้องถิ่นตรงต่อความต้องการที่สอดคล้องกับบริบทในท้องถิ่น และธุรกิจบริหาร แรงงาน สถานประกอบการ อันก่อให้เกิดความภูมิใจในท้องถิ่นและรักบ้านเกิดของตนเอง (สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครราชสีมา, 2559) สอดคล้องกับ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ, 2559) ว่า ได้จัดหลักสูตรสมรรถนะอาชีพระยะสั้นในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยขอความร่วมมือกับวิทยาลัยสารพัดช่างหรือสถาบันการศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา หรือศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด สังกัดกรมจัดหางาน หน่วยงานดังกล่าวได้จัดทำหลักสูตรฐานสมรรถนะอาชีพระยะสั้นไว้มากกว่า 1,000 หลักสูตรอาชีพระยะสั้นที่ได้รับการรับรองมาตรฐานหลักสูตรและมาตรฐานคุณวุฒิ จากต้นสังกัด ทำการสำรวจความต้องการจากชุมชน และความต้องการของนักเรียนจะทำให้สามารถตัดสินใจเลือกหลักสูตรอาชีพระยะสั้นจากสถาบันการศึกษา หรือหน่วยงานดังกล่าวมาเปิดเป็นรายวิชาเพิ่มเติม และทำข้อตกลงและบันทึกความร่วมมือกัน โดยมีวิทยากรหรือครูผู้สอนจากหลักสูตรอาชีพระยะสั้นต้นสังกัดเป็นทีมการสอนและพี่เลี้ยงให้การควบคุมมาตรฐานคุณภาพการจัดการเรียนการสอน

ภาพประกอบ 2 การเรียนสะสมหน่วยกิตอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2559)

สอดคล้องกับงานวิจัยอารีฟิน เทพลักษณ์ และคณะ(2553) นอกจากการทางด้านโครงสร้างแล้วยังต้องจัดการทางการบริหาร 4 ด้าน ได้แก่ ด้านวิชาการ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านการบริหารงานทั่วไป เหมือนกันทุกโรงเรียน เพื่อสะดวกในการบริหารและจัดการ ติดตาม กำกับและการกระจายอำนาจตามพระราชบัญญัติการศึกษาพ.ศ. 2542 (2546) มาตรา 39 บัญญัติว่าให้สามารถกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ

การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป จะสามารถทำให้การจัดโครงสร้างงานเหมือนกัน ไม่ สับสนทั้งฝ่ายบริหารระดับสูงและฝ่ายปฏิบัติการในระดับคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาและ สถานการศึกษา การปฏิบัติงานจะมีความสอดคล้องคล่องตัว และมีประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยมีความสนใจการปรับเปลี่ยนทางวัฒนธรรมองค์กรของโรงเรียนให้เหมาะสม กับนักเรียนกลุ่มต่างๆ ให้เกิดความเสมอภาคเท่าเทียมกัน โดยผู้บริหาร ครู บุคลากรทุกคนใน โรงเรียน รวมถึงผู้ปกครองนักเรียน ควรมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ การสร้างบรรยากาศ ของความร่วมมือ การปรับปรุงหลักสูตรและการสอน รวมทั้งกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้ส่งเสริม พัฒนาการของนักเรียนทุกกลุ่มการจัดการศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทยซึ่งมี ลักษณะเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมจึงควรใช้กระบวนการศึกษาสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ วัฒนธรรมของท้องถิ่น และควรปลูกให้คนในพื้นที่เกิดการยอมรับถึงความหลากหลายทาง วัฒนธรรมให้เกิดขึ้นกับประชาชนในพื้นที่และนักเรียนที่กำลังศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้

กล่าวโดยสรุปก็คือการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม ควรแยกประเด็น แล้วนำมา สรุปเป็นความคิดรวบยอด คือ ให้โรงเรียนจัดกิจกรรมพร้อมๆ กันในทุกด้านของทั้ง 5 มิติ ทั้งใน ด้านการบูรณาการเนื้อหา กระบวนการก่อเกิดความรู้ การลดอคติ การสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม และ การปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนในจังหวัดปัตตานีที่ผู้วิจัยมี ความสนใจมีลักษณะคล้ายๆ กัน เพื่อให้เกิดประโยชน์และตรงเป้าหมายของการจัดการศึกษาแนว พหุวัฒนธรรม กล่าวคือ จำเป็นต้องปลูกฝังเยาวชนของชาติที่มีความแตกต่างกันด้านเชื้อชาติ ชาติ พันธุ์ ภาษา ศาสนา ขนบธรรมเนียม ประเพณี ให้มีความเท่าเทียมกัน และมีความเป็นประชาธิปไตย เหมือนกับพื้นที่อื่นๆ ในประเทศ สิ่งสำคัญคือต้องยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรมและสามารถ ใช้ชีวิตอยู่ในสังคมที่มีความต่างด้านพหุวัฒนธรรมได้อย่างสงบสุข

2.4. ปรัชญา แนวคิดการจัดตั้งสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 15

การศึกษา (Education) ในมาตรา 4 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 นิยาม ความหมายของการศึกษา มีความหมายว่า "กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงาม ของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรมการ สร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคมการเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต" และมาตรา 15 ได้ กำหนดระบบการศึกษา ในการจัดการศึกษามีสามรูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

การศึกษาในระบบ (Formal Education) คือ การศึกษาที่กำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน ที่สำคัญ ในการดำเนินกิจกรรมทางการศึกษานั้น เกิดขึ้นทั้งที่ห้องเรียน รวมถึง การเรียนรู้นอกห้องเรียน อาทิ ที่บ้าน หรือการเรียนรู้นบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยยึดถือเอา ห้องเรียนเป็นฐานกลางของการจัดการศึกษา การศึกษาจึงเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งในการพัฒนา คน และการที่จะพัฒนาคนให้มีคุณภาพตรงตามความต้องการนั้นต้องอาศัยผลรวมของกระบวนการ ที่มีความสัมพันธ์กัน คือ กระบวนการบริหารจัดการ กระบวนการจัดการเรียนรู้ รวมทั้ง สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การศึกษาในระบบ แบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ การศึกษาขั้น พื้นฐาน และการศึกษาระดับอุดมศึกษา

2.4.1 การศึกษาขั้นพื้นฐาน

การศึกษาขั้นพื้นฐานในปัจจุบัน หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ออกคำสั่ง ม.44 สั่งรัฐต้องจัดการศึกษา เรียนฟรี 15 ปี ตั้งแต่ชั้นอนุบาลถึงมัธยมศึกษาปีที่6 ฉบับที่ 28/2559 เรื่อง ให้จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 15 ปี โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

การศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาซึ่งเป็นการศึกษาระดับกลาง ที่มีทั้ง ระดับประถมศึกษาและระดับอุดมศึกษามาเชื่อมต่อกัน การมัธยมศึกษาแบ่งเป็น การ มัธยมศึกษาตอนต้น และการมัธยมศึกษาตอนปลาย

มัธยมศึกษาตอนต้น ควรจัดการศึกษาที่ให้ทั้งความพร้อมสนใจของ ผู้เรียน เพราะผู้เรียนกำลังอยู่ในวัยรุ่นอยู่ในช่วงที่สับสนและแสวงหาความเป็นตัวเอง จำเป็น ที่จะต้องให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบที่จะให้แนวทางที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนแต่ละคน การศึกษาใน ระดับนี้เป็นการปูพื้นฐานวิชาชีพให้ผู้เรียนในการไปประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อ ตามสิ่งที่ตนเอง สนใจและถนัด เลือกอาชีพที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมเมื่อจบมัธยมศึกษาตอนต้นแล้วอาจ ไปประกอบอาชีพเลยตามความสามารถหรือศึกษาเพิ่มตามสายที่ตนถนัดและมีความสนใจ เพื่อ เพิ่มพูนความสามารถ อาจจะไปศึกษาวิชาชีพชั้นสูง ต้องการความรู้เป็นพิเศษ ก็ศึกษาต่อในระดับสูง ขึ้น ไปจนถึงระดับอุดมศึกษาเพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่พึงปรารถนาไว้

มัธยมศึกษาตอนปลาย ควรจัดการศึกษาที่ส่งเสริมความถนัดเฉพาะตนเพื่อ เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาหรือเพื่อให้เพียงพอแก่การประกอบการงานและ อาชีพตามที่ตนถนัด

2.4.2 การจัดการศึกษา

การจัดการศึกษาเพื่อต้องการให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียนสูงสุด มีลักษณะดังนี้

1. กำหนดเป้าหมายให้แน่นอนแต่จัดอย่างกว้างขวาง เพื่อให้บุคคลทุกเพศ ทุกวัย ทุกฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมได้มีโอกาสได้เข้ารับบริการได้ตามความต้องการและความสามารถ ท้องถิ่นของตนได้ตลอดเวลา ต่อเนื่องตลอดชีวิต

2. จัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระดับต่างๆ ทั้งในเขตเมืองและชนบท โดยจัดให้สัมพันธ์เชื่อมโยงกับสภาพแวดล้อมและวิถีชีวิต อันจะทำให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง รู้ถึงความสัมพันธ์กับสังคมที่ตนอาศัยอยู่ ตระหนักในความต้องการที่จะพัฒนาตนเองและชุมชนให้เป็นที่ไปตามทิศทางที่พึงประสงค์

3. จัดการศึกษาให้มีความหลากหลายทั้งในรูปแบบ เนื้อหาวิธีการ เพื่อให้บุคคลได้เลือกเรียนตามความถนัด ความสามารถ ความต้องการและความสนใจ เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม

4. ควรเน้นให้ผู้เรียนได้มีความเจริญงอกงามทางปัญญา ความคิด จิตใจ ตลอดจนคุณธรรม อันเป็นเป้าหมายสำคัญในการหล่อหลอมคุณลักษณะของคน ไทยที่พึงประสงค์

5. พัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้วิชาการสมัยใหม่ วัฒนธรรมจากสังคมภายนอกประเทศ กับการเรียนรู้ภูมิปัญญาดั้งเดิมและวัฒนธรรมที่สั่งสมกันมาของชุมชน โดยการถ่ายทอดความรู้ซึ่งกันและกัน

6. พัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างการพึ่งพาตัวเองและการอาศัยพึ่งพากันและกันอันเป็นพื้นฐานให้ผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์การพัฒนาประสานความร่วมมือเพื่อให้ชุมชนท้องถิ่นมีการพัฒนาที่ยั่งยืน

7. จัดการศึกษาให้ผู้เรียนตระหนักถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้มนุษย์และธรรมชาติอยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืนและเกื้อกูลซึ่งกันและกัน

ตามที่กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศกำหนดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา และได้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2553 สืบเนื่องจากที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2553 กำหนดให้มีเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา และเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 37 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และมาตรา 8 และมาตรา 33 วรรคสอง แห่ง

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2553

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ โดยคำแนะนำของสภาการศึกษา เมื่อคราวประชุม วันที่ 17 สิงหาคม 2553 ได้ประกาศเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จำนวน 42 เขต และเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จำนวน 183 เขต

เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาที่ 15 มีโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัด จำนวน 45 โรงเรียนซึ่งในจังหวัดปัตตานีมีจำนวนโรงเรียนจำนวน 17 โรงเรียน ดังนี้ โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดปัตตานี โรงเรียนเคหะปัตตานยานุกูล โรงเรียนท่าข้ามวิทยาคาร โรงเรียนวุฒิชัยวิทยา โรงเรียนสุวรรณไพบูลย์ โรงเรียนปทุมคงคาอนุสรณ์ โรงเรียนยาบีบรรณวิทย์ โรงเรียนราชมนูรีรังสฤษดิ์ โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา โรงเรียนศิริราษฎร์สามัคคี โรงเรียนประจักษ์โพธิ์วิทยา โรงเรียนสะนอพิทยาคม โรงเรียนแม่ลานวิทยา โรงเรียนสายบุรี (แจ้งประชาคาร) โรงเรียนไม้แก่นกิตติวิทย์ โรงเรียนวังกะพ้อพิทยาคม และโรงเรียนทุ่งยางแดงพิทยาคม

จำนวนโรงเรียนในจังหวัดยะลา 12 โรงเรียน ดังนี้ โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง จังหวัดยะลา โรงเรียนรามันห์ศิริวิทย์ โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง 2 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ โรงเรียนยะลา สตรียะลา โรงเรียนบันนังสตาวิทยา โรงเรียนยะหาศิรยานุกูล โรงเรียนกาบังพิทยาคม โรงเรียนนิคมพัฒนาวิทย์ โรงเรียนเบตง (วีระราษฎร์ประสาน) โรงเรียนจันทร์ประภัสสรอนุสรณ์ และโรงเรียนธารโตวัฒนวิทย์

จำนวนโรงเรียนในจังหวัดนราธิวาส มีจำนวน 16 โรงเรียน โรงเรียนนราธิวาส โรงเรียนนราสิกขาลัย โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติกรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์บางปอประชารักษ์ โรงเรียนบาเจาะ โรงเรียนร่มเกล้า โรงเรียนรือเสาะชนูปถัมภ์ โรงเรียนเรียงราษฎร์อุปถัมภ์ โรงเรียนศรีวารินทร์ โรงเรียนตากใบ โรงเรียนเวียงสุวรรณพิทยาคม โรงเรียนสุคีรินวิทยา โรงเรียนสุโหงโกลกชัยธารวิทยา โรงเรียนมัธยมสุโหงปาดี โรงเรียนตันหยงมัส โรงเรียนสวนพระยาวิทยา และโรงเรียนนุกิตประชาอุปถัมภ์

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่มีความสอดคล้องกับโรงเรียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ผู้วิจัยมีความสนใจ คือ มณฑา วิชัยวุฒิ (2553) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการวิจัยในชั้นเรียนของครูในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในชั้นเรียนของครูในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการศึกษาพบว่าครูขาดการศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคลคลลสร้างนวัตกรรมไม่สอดคล้องกับเนื้อหาและผู้เรียน ไม่เข้าใจวัฒนธรรม ภาษาท้องถิ่นในการจัดการ

เรียนการสอน ขาดแรงจูงใจในการทำงานและครุมีภาระงานหลายด้าน การนำเสนองานวิจัยไม่แพร่หลาย ผู้บริหารขาดการสนับสนุน สภาพพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้มีความเสี่ยงในชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งมีความสอดคล้องกับ สม โภชน์ ศรีสมุทร (2550) ที่ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์การจัดกลุ่มโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอก:ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการศึกษาได้มีการจัดกลุ่มโรงเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 กลุ่มโรงเรียนที่มีคุณภาพมาตรฐาน กลุ่มที่ 2 กลุ่มโรงเรียนด้อยด้านผู้บริหารและด้านครู และ 3 กลุ่มโรงเรียนที่ด้อยคุณภาพด้านผู้เรียน ซึ่งทั้ง 3 กลุ่มเป็นตัวสะท้อนคุณภาพทางการศึกษาในแต่ละโรงเรียนส่งผลการผู้เรียน มีความสอดคล้องกับความนิยมเข้าศึกษาต่อในโรงเรียน ซึ่งผู้ปกครองเด็ก และผู้เรียนจะเข้าศึกษา โรงเรียนที่ได้ค่ามาตรฐานน้อยจะต้องมีการปรับปรุงเพื่อให้เข้ากับความต้องการในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของปัญญา ศรีลารักษ์ (2557) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพลังอำนาจครูในสามจังหวัดชายภาคใต้ ผลการศึกษาทราบว่าพัฒนาผู้บริหารให้เป็นผู้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงด้วยการอบรม พัฒนาผู้บริหาร โรงเรียนทั้งก่อนและเข้าสู่ตำแหน่งและขณะดำรงตำแหน่ง ผู้บริหารสร้าง เครือข่ายการมีส่วนร่วม ศึกษาดูงานจากโรงเรียนต้นแบบที่ประสบความสำเร็จ และครูปรับพฤติกรรมให้เข้ากับสภาพแวดล้อมภายนอก ด้วยการปรับวิธีการสอน ปฏิรูปการสอบ เน้นให้นักเรียนไปศึกษาเองที่บ้าน เพื่อชดเชยเวลาที่เสียไป ศึกษาหลักศาสนาของแต่ละศาสนา เพื่อให้ความรู้และให้เข้าใจตรงกัน จากนั้นสร้างวัฒนธรรมภายใน โรงเรียนร่วมกัน จากการศึกษาในสามารถทำให้โรงเรียนเกิดความเปลี่ยนแปลงได้จริง ส่งผลต่อนักเรียนในทางที่ดีขึ้น ทำให้โรงเรียนเป็นที่ยอมรับกับคนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้

นอกจากงานวิจัยที่ได้กล่าวถึง โรงเรียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ยังมีโรงเรียนในพื้นที่อื่นที่มีสอดคล้องกับงานวิจัยข้างต้น ได้แก่งานวิจัยของ วรณา สุขนันท์พศ (2546) ได้ศึกษาเรื่องว่าความร่วมมือร่วมใจในการจัดการศึกษาคณะกรรมการสถานศึกษาพื้นฐานในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี โดยผลการศึกษาคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นตอนพื้นฐานควรมีบทบาทในการแสดงความคิดเห็นและร่วมรู้ในการจัดการศึกษาในโรงเรียนมากกว่าบทบาทในการหารายได้ ในส่วนของการปฏิบัติตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ในระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ เช่น การร่วมกันกำหนดกฎระเบียบของโรงเรียน และการจัดทำสถานศึกษาควรเป็นเพียงผู้รับรู้และข้อเสนอแนะ จะทำให้คณะกรรมการไม่มีความเข้าใจในการทำ ส่วนผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการศึกษามีขนาดต่างกัน โรงเรียนที่มีขนาดเล็กหลายแห่ง คณะกรรมการมีส่วนร่วมสูงมาก เนื่องจากเกิดความผู้พันสูง ซึ่งการมีส่วนร่วมทางการศึกษาจะทำให้มีความเข้าใจและปฏิบัติได้ สอดคล้องกับความต้องการได้ เช่น โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมที่ 15 ลักษณะทางสังคมมี

ความแตกต่างจากภูมิภาคอื่นจะต้องมีการศึกษาร่วมกัน เพราะเป็นสังคมวัฒนธรรมจึงจะทำให้มีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

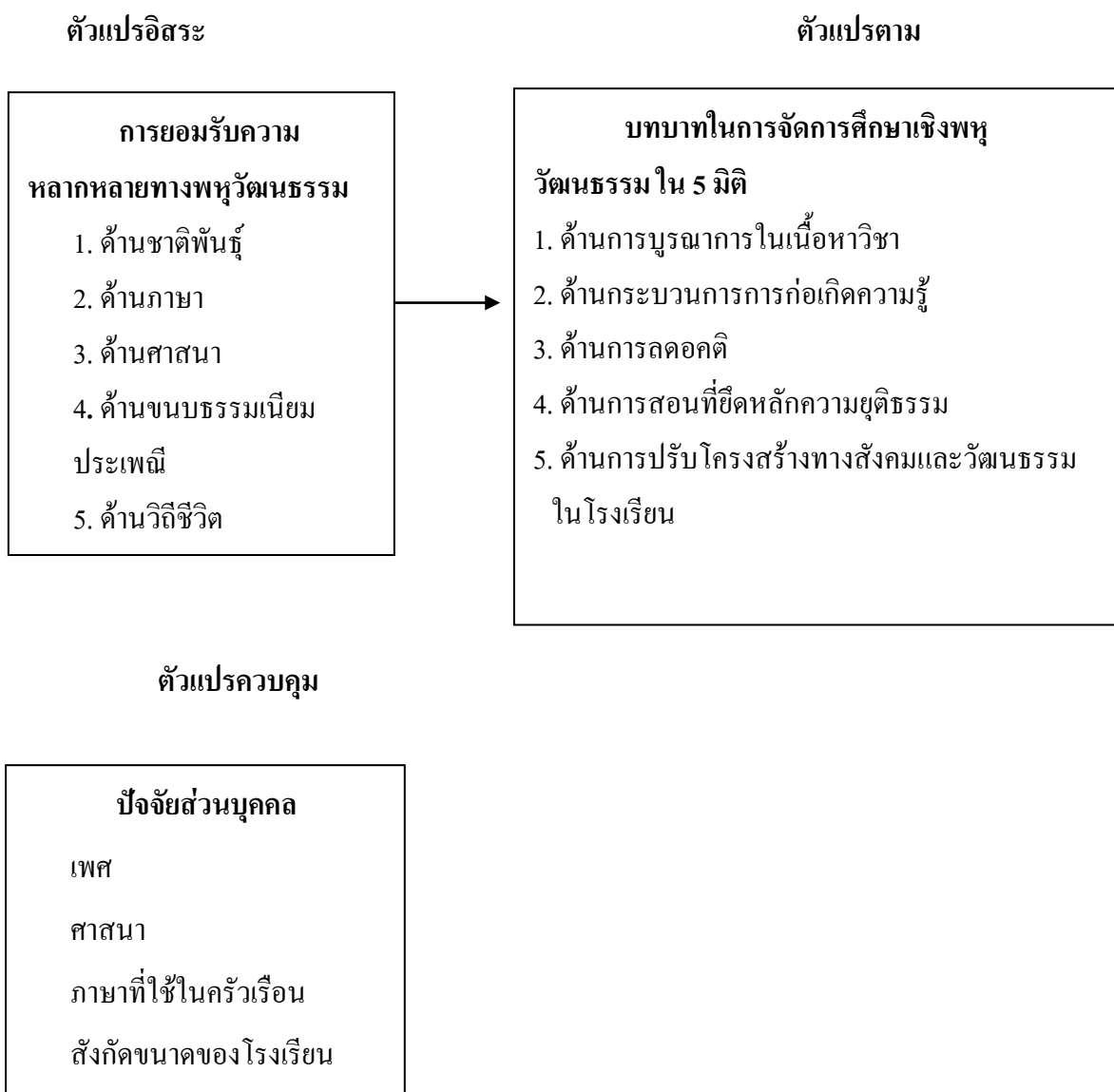
การศึกษาพัฒนาวัฒนธรรมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ผู้วิจัยมีความสนใจสอดคล้องกับงานวิจัยของเกสรี สุวรรณเรืองศรี (2542) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาโปรแกรมความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและชุมชนตามแนวคิดพัฒนาวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาการสอนระดับอนุบาล ในชุมชนไทยมุสลิมภาคใต้ โดยผลการศึกษาได้มีการนำปฏิบัติตามหลักการของวัฒนธรรมอิสลามและค่านิยมตามหลักศาสนาอิสลาม เข้ามาอยู่ในการสอนระดับอนุบาล ควบคู่กับวัฒนธรรมกลาง และในส่วนของ การปฏิบัติกิจวัตรประจำวันก็มีการนำในส่วนของวัฒนธรรมการทักทายคือการ “สลาม” คือการสัมผัสมือ และมีคำกล่าวให้และรับใช้ระหว่างเพื่อน และระหว่างครูกับนักเรียน สิ่งที่ผู้วิจัยสังเกตได้นักเรียนค่อยๆ เพิ่มความมีสมาธิในการทำกิจกรรมการทักทายนี้มากขึ้น ซึ่งเป็นการสื่อสารถึงความรักความปรารถนาดีและให้เอื้อกันอย่างอ่อนน้อมต่อกัน ใกล้เคียงกับงานวิจัยของวันพิชิต ศรีสุข (2556) ซึ่งศึกษาเรื่องยุทธศาสตร์ทางการศึกษาในสังคมพัฒนาวัฒนธรรมของวิทยาลัย ชุมชนในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการศึกษาเงื่อนไขทางโครงสร้าง คือกฎหมาย ระเบียบ และนโยบายของรัฐที่มีผลต่อการจัดการศึกษาของวิทยาลัยชุมชน การจัดการศึกษาโดยเฉพาะการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เป็นการศึกษาสูงสุดในระบบ การศึกษานั้น มุ่งการกระจายโอกาสทางการศึกษาไปสู่ประชาชน นอกจากนั้นยังสนับสนุน การศึกษาให้เป็นไปเพื่อดำรงอัตลักษณ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น สำหรับการบริหารการศึกษานั้นเน้นการมีส่วนร่วมในท้องถิ่นทุกระดับเพื่อให้การศึกษานั้นสามารถตอบสนองความต้องการของชุมชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง

งานวิจัยที่มีความสอดคล้องกับกรอบแนวคิดของงานวิจัยชิ้นนี้มากที่สุดได้แก่ งานวิจัยของ บัญญัติ ยงยวน และคณะ (2550) ได้ศึกษาเรื่องการสำรวจการยอมรับความหลากหลาย วัฒนธรรมของครูและนักเรียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ของประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความเข้าใจวัฒนธรรมของนักเรียนด้านการบูรณาการในเนื้อหาวิชา (Content Integration) ด้านกระบวนการการก่อเกิดความรับรู้ (The Perception Construction Process) ด้านการลดอคติ (Prejudice Reduction) ด้านการสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม (Equity Pedagogy) ด้านการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน (An Empowering School Culture and Social Structure)

นอกจากงานเขียนในประเทศผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยของ Yesim Ozbarlas (2008) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความหลากหลายทางวัฒนธรรม : กรณีศึกษาของครูชาวเยอรมันกับครูชาวอเมริกาที่อาศัยอยู่ ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเกิดจากการเพิ่มขึ้นของกลุ่มชาติพันธุ์อื่น ไม่

สอดคล้องกับจำนวนผู้สอน จึงทำให้เกิดอุปสรรค เช่น ความตึงเครียดระหว่างเชื้อชาติและความขัดแย้งได้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละสองของผู้เรียนจึงทำให้เกิดอุปสรรคต่อความสำเร็จในการศึกษา ซึ่งได้ยึดตามทฤษฎีการแข่งขันและทฤษฎีสตรีลิตินิยม ว่าอุปสรรคและโอกาสในการศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมระหว่างครูชาวเยอรมันกับครูชาวอเมริกันซึ่งถือว่าเป็นมีจำนวนน้อยเพื่อเทียบกับเด็กกลุ่มชาติพันธุ์อื่น ครูชาวเยอรมันและครูชาวอเมริกาพยายามใช้ประสบการณ์จากในห้องเรียน และอาศัยความหลากหลายในห้องเรียน โดยอาศัยข้อมูลเชิงคุณภาพ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การบันทึกประจำวัน การวางแผนการสอน การสนทนาทางโทรศัพท์ อีเมล และการรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัย ก็ได้แสดงให้เห็นว่า การใช้ชีวิตในห้องเรียน การแสดงความคิดเห็นที่แตกต่าง และความคล้ายคลึงกัน และประสบการณ์ของครูทั้งสองที่เน้นการเรียนทางวัฒนธรรมที่มีความสำคัญต่อผู้เรียนในกลุ่มชาติพันธุ์อื่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Abhilasha Duggal (2014) การศึกษาความหลากหลายและการมีพหุวัฒนธรรม โดยเลือกกรณีคือโรงเรียนสองแห่งในลอนดอน นักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีความต้องการในการเรียนที่หลากหลายและการเรียนรู้ทางวิชาการ การเปลี่ยนแปลงระหว่างนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนที่มาจากภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่ไม่ค่อยได้รับการศึกษา ว่าอะไรคือกลยุทธ์ที่นำมาใช้ในการสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ทางวิชาการที่หลากหลายของนักเรียนในห้องเรียน โดยข้อมูลที่ได้รวบรวมข้อมูลจากสัมภาษณ์กับผู้อำนวยความสะดวก รองผู้อำนวยการ และครู การวิเคราะห์จากเอกสาร และการสังเกต สรุปได้ว่าผลการวิจัยจากการศึกษาครั้งนี้มีศักยภาพในการอธิบายแนวทางการเรียนการสอนที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างห้องเรียนรวมสำหรับนักเรียน มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนทางวัฒนธรรม หลักสูตรในโรงเรียนประถมศึกษา การศึกษาของครูและการศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมหลากหลาย

6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) มุ่งศึกษาบทบาทในการจัดการศึกษาเชิงพัฒนาธรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในจังหวัดปัตตานีได้กำหนดวิธีการวิจัยเกี่ยวกับประชากร แบบแผนการวิจัย เครื่องมือในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิจัย มีรายละเอียด ดังนี้

3.1 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นวิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods) สามารถเสริมต่อกันโดยใช้ผลการวิจัยจากวิธีหนึ่งอธิบายขยายความผลการวิจัยอีกวิธีหนึ่ง เพื่อช่วยให้การตอบคำถามการวิจัยได้ละเอียดชัดเจนมากขึ้น โดยแบ่งการศึกษาการวิจัยได้ดังนี้

3.1.1 เชิงปริมาณ (Quantitative Research)

การสุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกจังหวัดปัตตานี เป็นตัวอย่างที่เหมาะสมที่สุด เนื่องจากมีจำนวนประชากรผู้นับถือศาสนาอิสลามมากที่สุดเมื่อเทียบกับจำนวนประชากรในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ต่อมาเป็นการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) ซึ่งเป็นการสุ่มตัวอย่างโดยแยกประชากรออกเป็นกลุ่มประชากรย่อยๆ หรือแบ่งเป็นชั้นภูมิจากนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน ทั้งหมด 17 โรงเรียน ในจังหวัดปัตตานีสังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมเขตที่ 15 ซึ่งมีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 1,642 คน

จากนั้นจึงทำการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายจาก โรงเรียนมัธยมในจังหวัดปัตตานี ปีการศึกษา 2559 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมเขตที่ 15, ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2559) ตามสัดส่วนชั้นภูมิ ตาราง 1

จำนวนกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยซึ่งใช้ สูตรของ ทาโร ยามาเน่ Taro Yamane (1967) ซึ่งพัฒนาสูตรขึ้นมาเพื่อใช้ในการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

e คือ ความคาดเคลื่อนของการเลือกตัวอย่าง

N คือ ขนาดของประชากร

n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

$$n = \frac{1642}{1+410.5}$$

ขนาดกลุ่มตัวอย่าง = 400 คน

ตาราง 1 จำนวนนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดปัตตานี

ลำดับ	ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน	ประชากรกลุ่มตัวอย่าง
1	โรงเรียนเบญจมราชูทิศจังหวัดปัตตานี	465	116
2	โรงเรียนเดชะปัตตนาอนุกุล	417	103
3	โรงเรียนท่าข้ามวิทยาคาร	57	14
4	โรงเรียนวุฒิชัยวิทยา	24	6
5	โรงเรียนสุวรรณไพบูลย์	20	5
6	โรงเรียนปทุมคงคาอนุสรณ์	35	9
7	โรงเรียนยาบีบรรณวิทย์	31	8
8	โรงเรียนราชมนูณี รังษฤษฏ์	33	8
9	โรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา	141	35
10	โรงเรียนศิริราษฎร์สามัคคี	55	14
11	โรงเรียนประจักษ์โพธิ์วิทยา	31	8
12	โรงเรียนสะนอพิทยาคม	51	13
13	โรงเรียนแม่ลานวิทยา	40	10
14	โรงเรียนสายบุรี(แจ้งประชากร)	66	17
15	โรงเรียนไม้แก่นกิตติวิทย์	48	12
16	โรงเรียนวังกะพ้อพิทยาคม	48	12
17	โรงเรียนทุ่งยางแดงพิทยาคม	37	10
	รวม	1,642	400

3.1.2 เชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

นอกจากการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถาม งานวิจัยครั้งนี้ยังมีการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้แบบสัมภาษณ์ระดับผู้บริหารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาที่ 15 จังหวัดปัตตานี จำนวน 13 คน โดยการสุ่มการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างคุณลักษณะของผู้ให้ข้อมูลผู้อำนวยการหรือผู้รักษาการแทนผู้อำนวยการของโรงเรียน โดยใช้แบบสัมภาษณ์และทำการสัมภาษณ์ตามลักษณะคำถามที่กำหนดไว้ มีการเตรียมคำถามไว้ล่วงหน้าและใช้คำถามถามนักเรียนทุกคนเหมือนกันหมด เพื่อใช้เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพประกอบคำอธิบายและการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เกิดการศึกษาสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.2 แบบแผนการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยอาศัยข้อมูลต่อไปนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้แก่ ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจเก็บรวบรวมจากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้แก่ ข้อมูลที่ได้จากเอกสารจากการวิจัยหนังสือ บทความ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.3 เครื่องมือในการวิจัย

คำอธิบายลักษณะแบบสอบถาม

3.3.1 แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 เป็นแบบ (Checking Scale) ตอนที่ 2 ถึงตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) จำนวน 35 ข้อ โดยใช้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียวที่ตรงกับความคิดเห็น ความรู้สึกของผู้ตอบ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งสร้างขึ้นวิธีการวัดแบบประมาณค่าได้พัฒนาแบบสอบถามมาจาก Likert Scale โดยผู้ศึกษาจัดแบ่งระดับระดับการมีส่วนร่วมออกเป็น 5 ระดับ ตั้งแต่ระดับความคิดเห็นมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับการส่งเสริมการอยู่ร่วมกัน	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

วิธีสร้างแบบสอบถาม

- ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของบัญญัติ ยงยวน (2550) เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดขอบเขตและโครงสร้างของเนื้อหาในการสร้างข้อคำถาม
- รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการศึกษาทั้งหมด สร้างแบบสอบถาม ฉบับร่างที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง
- นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำแก้ไขปรับปรุง ข้อคำถาม คลอบคลุมรายละเอียดของเนื้อหายิ่งขึ้นตามวัตถุประสงค์
- การหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือ (Content Validity) โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความถูกต้องหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของคำถามในแต่ละข้อว่าตรงตามประเด็นหรือไม่ โดยหาการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index Objective Congruence: IOC) ได้เท่ากับ 0.97 จากนั้นนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขเพื่ดำเนินการต่อไป
- การหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วจากข้อ 3 ไปทดสอบ (Pre-test) กับกลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนมัธยมศึกษาจากโรงเรียนคณะราษฎรจังหวัดยะลาซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 คน จากนั้นนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์เพื่อหาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้เท่ากับ 0.92
- คำถามการสัมภาษณ์ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องของข้อคำถาม โดยแบบสอบถามมีทั้งหมด 4 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ศาสนา ภาษาที่ใช้ในครัวเรือน สังกัดขนาดของโรงเรียน ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ ตามตัวเลือกที่กำหนด

ตอนที่ 2 ความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรมได้พัฒนาแบบสอบถามมาจาก Likert Scale เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 บทบาทในการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในจังหวัดปัตตานี ได้พัฒนาแบบสอบถามมาจาก Likert Scale เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตอนที่ 4 คำถามปลายเปิดได้แก่ ปัจจัยอื่นๆ ที่เป็นอุปสรรค

3.3.2 แบบสัมภาษณ์

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบการสัมภาษณ์แบบมีความสัมพันธ์ใช้โครงสร้างการสัมภาษณ์ (Interview Guide) ซึ่งโครงสร้างการสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือที่ทำให้ผู้วิจัยมั่นใจว่าผู้สัมภาษณ์ทุกคนเข้าใจเรื่องราวตามประเด็นหรือคำถามหลัก ขณะเดียวกันผู้สัมภาษณ์ยังมีอิสระที่จะสร้างการสนทนาและคำถาม

โดยแบบสัมภาษณ์มีทั้งหมด 2 ตอน การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured) มีการเตรียมหัวข้อสัมภาษณ์และเตรียมขั้นตอนการสัมภาษณ์ล่วงหน้า เพราะเก็บข้อมูลง่ายและวิเคราะห์ข้อมูลได้ง่ายจากศึกษาเอกสารวิธีการวิจัยของ ทวีศักดิ์ นพเกษตร (2551)

ตอนที่ 1 ถาม-ตอบ ลักษณะคำถามเพื่อนิยามคำศัพท์ให้เข้าใจตรงกัน มี 2 ข้อ เป็นลักษณะคำถามแสดงความคิดเห็นต่อคำว่า การส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรม และท่านคิดว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่จะทำให้การอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในจังหวัดปัตตานีมากขึ้น

ตอนที่ 2 ถาม-ตอบ คำถามตามประเด็นที่กำหนด มี 8 ข้อ เป็นลักษณะคำถามจากประสบการณ์การทำงานในการทำงานในสามจังหวัดชายแดนใต้

ผู้วิจัยทำการบันทึกข้อมูลจากการสัมภาษณ์โดยการบันทึกเทป โดยสามารถเก็บคำพูดทุกคำได้ต่อเนื่องทำให้การเก็บข้อมูลมีความแม่นยำ (Accuracy) และการจดบันทึก เพื่อเป็นการสำรองข้อมูล (Back up data) ที่บันทึกในเทป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ทำหนังสืออนุญาต โรงเรียนทั้ง 17 โรงเรียน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขตที่ 15 โดยเลือกจังหวัดปัตตานี เพื่อแจกแบบสอบถามโดยเลือกนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนต้น และขอทำการสัมภาษณ์ผู้บริหารในสถานศึกษา
2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและขอความอนุเคราะห์จากบุคลากร ของโรงเรียนทั้ง 17 แห่ง
3. รวบรวมเก็บข้อมูลและจัดระบบข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามของ โรงเรียนทั้ง 17 แห่ง
4. รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์จากผู้บริหารมาประมวลเพื่อประกอบการ ข้อมูลให้ชัดเจนมากขึ้น

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล วิธีการทางสถิติต่างๆ ที่ใช้

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Science) วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำเร็จรูปแล้ว นำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ใช้อธิบายลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล ความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรม และบทบาทในการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมของโรงเรียน มัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในจังหวัดปัตตานี โดยนำเสนอข้อมูล คະแนนเฉลี่ยแล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่า ร้อยละ (Percentage) การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบายความหมายในรูปแบบความเรียง

เกณฑ์ค่าเฉลี่ย

- 4.21-5.00 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.41-4.20 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
- 2.61-3.40 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
- 1.81-2.60 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
- 1.00-1.80 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2. สถิติเชิงวิเคราะห์ (Analytical Statistic) ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถามบทบาทในการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในจังหวัดปัตตานี และการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณแบบ
เชิงชั้น (Hierarchical Multiple Regression Analysis) ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูล SPSS ใน
การประมวลผลข้อมูล และจัดทำตารางวิเคราะห์ทางสถิติ

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยวิธี (Content Analysis) โดยการ
สัมภาษณ์ แล้วนำเสนอแบบความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยข้อมูล บทบาทในการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในจังหวัดปัตตานี ซึ่งเป็นแนวทางการจัดการศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีลักษณะความหลากหลายทางวัฒนธรรม ผู้วิจัยทำการรวบรวมจากประชากรกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา เพื่อใช้อธิบายลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล ความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรมและบทบาทของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในตอนต้นในการส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรม โดยนำเสนอข้อมูลคะแนนเฉลี่ยแล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ การแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เพื่อสร้างสมการถดถอย แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบายความหมายในรูปแบบความเรียงตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

- 4.1 สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาบทบาทในการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในจังหวัดปัตตานีการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ดังนี้

N	หมายถึง	จำนวนประชากร
n	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
B (Beta)	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปแบบของคะแนนมาตรฐาน

R^2	หมายถึง	ค่าที่แสดงอิทธิพลของตัวแปรอิสระทั้งหมดที่มีต่อตัวแปรตาม
Adjusted R	หมายถึง	ค่า R^2 ที่ปรับแก้แล้ว
P	หมายถึง	ค่าความน่าจะเป็น (ระดับนัยสำคัญ) (p-Value)
*	หมายถึง	ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	หมายถึง	ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
***	หมายถึง	ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ครั้งนี้มุ่งศึกษาบทบาทในการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในจังหวัดปัตตานี สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในการศึกษาอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรม ได้แก่ เพศ ศาสนา ภาษาที่ใช้ในครัวเรือน สังกัดขนาดของโรงเรียน

ตอนที่ 2 การยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรม ในการศึกษาอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรม โดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ศาสนา ภาษาที่ใช้ในครัวเรือน สังกัดขนาดของโรงเรียน ความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรม ด้านชาติพันธุ์ ด้านภาษา ด้านศาสนา ด้านขนบธรรมเนียมประเพณี ด้านวิถีชีวิต การจัดการศึกษาแนวพหุวัฒนธรรมใน 5 มิติ ด้านการบูรณาการในเนื้อหาวิชา ด้านกระบวนการการก่อเกิดความรู้ ด้านการลดอคติ ด้านการสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม และด้านการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ในจำนวน ทั้งหมด 17 โรงเรียนของสำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมเขตที่ 15 ทั้งภาพรวมและรายด้าน โดยใช้การวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณแบบเชิงชั้น (Hierarchical Multiple Regression Analysis)

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในการศึกษาอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรม ได้แก่ เพศ ศาสนา ภาษาที่ใช้ในครัวเรือน สังกัดขนาดของโรงเรียน

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน ทั้งหมด 17 โรงเรียน ของสำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมเขตที่ 15

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	105	26.2
หญิง	295	73.8
ศาสนา		
พุทธ	200	50
อิสลาม	198	49.5
คริสต์	2	0.5
ภาษาที่ใช้ในครัวเรือน		
ภาษามลายูถิ่น	114	28.5
ภาษากลาง	170	42.5
ภาษาถิ่น (ใต้)	113	28.2
ภาษาอื่นๆ	3	0.8
ขนาดสังกัดของโรงเรียน		
ขนาดเล็ก (นักเรียน 1-500 คน)	146	36.4
ขนาดกลาง (นักเรียน 501-1,500 คน)	35	8.8
ขนาดใหญ่ (นักเรียน 1,501-2,500 คน)	219	54.8

จากตาราง 2 พบว่า ประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 295 คน คิดเป็นร้อยละ 73.8 เพศชายจำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 26.2 เป็นผู้นับถือศาสนาพุทธจำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาเป็นผู้นับถือศาสนาอิสลามจำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 49.5 คน และน้อยที่สุดคือผู้นับถือศาสนาคริสต์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ภาษาที่ใช้ในครัวเรือนส่วนใหญ่

เป็นภาษากลาง จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงมาภาษามาลายูถิ่น จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 42.5 และน้อยที่สุดเป็นภาษาอื่นจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 ขนาดสังกัดโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนมากที่สุดได้แก่ โรงเรียนขนาดใหญ่ (นักเรียน 1,501-2,500) จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 54.8 รองลงมาคือ โรงเรียนขนาดเล็ก (นักเรียน 1-500 คน) 36.4 และน้อยที่สุดคือ โรงเรียน ขนาดกลาง (นักเรียน 501-1,500 คน) จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8

ตอนที่ 2 การยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรม ในการศึกษาอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรม โดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของบทบาทในการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม ใน 5 มิติ

การจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม ใน 5 มิติ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. การบูรณาการในเนื้อหาวิชา	4.18	0.72	มาก
2. กระบวนการก่อให้เกิดความรู้	4.07	0.75	มาก
3. การลดอคติ	4.36	0.68	มากที่สุด
4. การสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม	4.47	0.64	มากที่สุด
5. การปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน	4.26	0.72	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.26	0.70	มากที่สุด

จากตาราง 3 พบว่าการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม ใน 5 มิติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 17 โรงเรียนของสำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมเขตที่ 15 ในภาพรวมการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.26) และเมื่อพิจารณารายข้อการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม ใน 5 มิติ พบว่า ด้านการสอนที่ยึดหลักความยุติธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.47) รองลงมาพบว่าด้านการลดอคติมีระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.36) และน้อยที่สุดด้านกระบวนการก่อให้เกิดความรู้ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.07)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของบทบาทในการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม
มัธยมศึกษาตอนต้น ด้านการบูรณาการในเนื้อหาวิชา

ด้านการบูรณาการในเนื้อหาวิชา	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. หลักสูตรสถานศึกษาในสามจังหวัดชายแดนใต้ควรให้นักเรียนไทยพุทธและนักเรียนมุสลิมเรียนรู้ประเพณีซึ่งกันและกัน	4.37	0.77	มากที่สุด
2. หลักการทางศาสนาพุทธและมุสลิมควรมีการสอดแทรกชั่วโมงเรียนในแต่ละสัปดาห์	4.12	0.88	มาก
3. ควรมีกิจกรรมนอกค่ายของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธและศาสนาอิสลาม	4.06	0.98	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.18	0.87	มาก

จากตาราง 4 พบว่าการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม ใน 5 มิติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 17 โรงเรียนของสำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมเขตที่ 15 ในภาพรวมการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.18) และเมื่อพิจารณารายข้อการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม ใน 5 มิติ พบว่าด้านการบูรณาการในเนื้อหาวิชาอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.37) รองลงมา หลักการทางศาสนาพุทธและมุสลิมควรมีการสอดแทรกชั่วโมงเรียนในแต่ละสัปดาห์อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.12) และน้อยที่สุดควรมีกิจกรรมนอกค่ายของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธและศาสนาอิสลามอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.06)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของบทบาทในการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม มัธยมศึกษาตอนต้น ด้านกระบวนการการก่อเกิดความรู้

ด้านกระบวนการการก่อเกิดความรู้	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. นักเรียนไทยพุทธและนักเรียนมุสลิมควรเรียนรู้และเข้าใจพื้นฐานหลักคำสอนของศาสนาทั้งสอง	4.15	0.91	มาก
2. โรงเรียนควรให้นักเรียนค้นคว้าได้ด้วยตนเองทั้งในและนอกโรงเรียน	4.0	0.93	มาก
3. นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพได้หรือใช้ในการศึกษาต่อได้	4.07	0.90	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.07	0.91	มาก

จากตาราง 5 พบว่าการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม ใน 5 มิติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 17 โรงเรียนของสำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมเขตที่ 15 ในภาพรวมการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม ด้านกระบวนการการก่อเกิดความรู้อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.07) และเมื่อพิจารณารายข้อการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม ใน 5 มิติ พบว่านักเรียนไทยพุทธและนักเรียนมุสลิมควรเรียนรู้และเข้าใจพื้นฐานหลักคำสอนของศาสนาทั้งสองอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.07) รองลงมามีนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพได้หรือใช้ในการศึกษาต่อได้อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.07) และน้อยที่สุดโรงเรียนควรให้นักเรียนค้นคว้าได้ด้วยตนเองทั้งในและนอกโรงเรียนอยู่ในระดับมาก (เฉลี่ย 4.0)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของบทบาทในการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม มัธยมศึกษาตอนต้น ด้านการลดอคติ

ด้านการลดอคติ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. การแต่งกายที่แตกต่างกันของนักเรียนไทยพุทธและนักเรียนมุสลิมไม่ทำให้เกิดความแตกแยก	4.30	0.89	มากที่สุด
2. การคบเพื่อนต่างศาสนาทำให้เกิดโลกทัศน์กว้างขึ้น	4.43	0.79	มากที่สุด
3. โรงเรียนที่มีนักเรียนมุสลิมและพุทธเรียนร่วมกันจะช่วยให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกัน	4.35	0.81	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.36	0.83	มากที่สุด

จากตาราง 6 พบว่าการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม ใน 5 มิติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 17 โรงเรียนของสำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมเขตที่ 15 ในภาพรวมการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม ด้านการลอคคืออยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.36) และเมื่อพิจารณารายข้อการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม ใน 5 มิติพบว่า การคบเพื่อนต่างศาสนาทำให้เกิดโลกทัศน์กว้างขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.43) รองลงมา โรงเรียนที่มีนักเรียนมุสลิมและพุทธเรียนร่วมกันจะช่วยให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกันอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.35) และน้อยที่สุดพบว่าการแต่งกายที่แตกต่างกันของนักเรียนไทยพุทธและนักเรียนมุสลิมไม่ทำให้เกิดความแตกแยกอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.30)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของบทบาทในการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านการสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม

ด้านการสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. รัฐบาลควรให้ทุนการศึกษาทั้งนักเรียนพุทธและนักเรียนมุสลิมอย่างเท่าเทียมกัน	4.57	0.70	มากที่สุด
2. สถานศึกษาควรดูแล เอาใจใส่ในความประพฤติของนักเรียนทั้งพุทธและมุสลิม	4.49	0.71	มากที่สุด
3. รัฐบาลควรมีนโยบายให้ทุนคนในชาติได้มีการศึกษาโดยการสนับสนุนให้กู้ยืมเรียนเพื่อการศึกษา	4.38	0.87	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.48	0.76	มากที่สุด

จากตาราง 7 พบว่าการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม ใน 5 มิติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 17 โรงเรียนของสำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมเขตที่ 15 ในภาพรวมการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมด้านการสอนที่ยึดหลักความยุติธรรมอยู่ในระดับ (ค่าเฉลี่ย = 4.48) และเมื่อพิจารณารายข้อการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม ใน 5 มิติพบว่า รัฐบาลควรให้ทุนการศึกษาทั้งนักเรียนพุทธและนักเรียนมุสลิมอย่างเท่าเทียมกันอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.54) รองลงมาพบว่าสถานศึกษาควรดูแล เอาใจใส่ในความประพฤติของนักเรียนทั้งพุทธและมุสลิมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.49) และน้อยที่สุดรัฐบาลควรมีนโยบายให้ทุนคนในชาติได้มีการศึกษาโดยการสนับสนุนให้กู้ยืมเรียนเพื่อการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.38)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของบทบาทในการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม
มัธยมศึกษาตอนต้น ด้านการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน

ด้านการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. การแต่งกายของครูและนักเรียนด้วยชุดสีญาบของสตรี ไม่เป็นอุปสรรคต่อการทำงาน	4.32	0.90	มากที่สุด
2. การร้องเพลงชาติและการยืนหน้าเสาธงตอนเช้าให้นักเรียน มุสลิมและนักเรียนไทยพุทธร่วมทำด้วยกัน	4.49	0.77	มากที่สุด
3. ควรมีป้ายชื่อบอกทางภายในโรงเรียนทั้งภาษาไทยและ ภาษามลายู	3.98	1.10	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.26	0.92	มากที่สุด

จากตาราง 8 พบว่าการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม ใน 5 มิติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 17 โรงเรียนของสำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมเขตที่ 15 ในภาพรวมการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมด้านการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.26) และเมื่อพิจารณารายข้อการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม ใน 5 มิติ พบว่าการร้องเพลงชาติและการยืนหน้าเสาธงตอนเช้าให้นักเรียนมุสลิมและนักเรียนไทยพุทธร่วมทำด้วยกันอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.49) รองลงมาพบว่าการแต่งกายของครูและนักเรียนด้วยชุดสีญาบของสตรีไม่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.32) และน้อยที่สุดพบว่าควรมีป้ายชื่อบอกทางภายในโรงเรียนทั้งภาษาไทยและภาษามลายูอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.98)

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรม

ความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรม	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ด้านชาติพันธุ์	3.93	0.71	มาก
2. ด้านภาษา	3.62	0.82	มาก
3. ด้านศาสนา	4.53	0.54	มากที่สุด
4. ด้านขนบธรรมเนียมประเพณี	4.29	0.55	มากที่สุด
5. ด้านวิถีชีวิต	4.40	0.69	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.15	0.66	มาก

จากตาราง 9 พบว่าการยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรมของนักเรียนมัธยมตอนต้น จำนวน 17 โรงเรียน ของสำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมเขตที่ 15 ในภาพรวมอยู่ที่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.15) และเมื่อพิจารณาความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรมรายข้อแล้วพบว่า ด้านศาสนาอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.53) รองลงมาคือด้านวิถีชีวิตอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.40) และน้อยที่สุดคือด้านภาษา อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.62)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรมด้านชาติพันธุ์

ด้านชาติพันธุ์	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. นักเรียนจะรู้สึกยินดีถ้าเพื่อนบ้านใหม่เป็นคนละศาสนา	4.03	0.93	มาก
2. เวลาเจ็บป่วยนักเรียนเลือกรักษากับแพทย์ที่มีศาสนาใดก็ได้	4.35	0.87	มากที่สุด
3. นักเรียนจะไม่ขัดข้องถ้าคนในครอบครัวจะมีความรักกับคนต่างศาสนา	3.33	1.18	ปานกลาง
4. เพื่อนสนิทของนักเรียนเป็นเพื่อนต่างศาสนา	4.05	1.11	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.94	1.02	มาก

จากตาราง 10 พบว่าการยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 17 โรงเรียนของสำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมเขตที่ 15 ด้านชาติพันธุ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.94) และเมื่อพิจารณาแล้วความหลากหลายด้านชาติพันธุ์ รายข้อพบว่าเวลาเจ็บป่วยนักเรียนเลือกรักษากับแพทย์ที่มีศาสนาใดก็ได้อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.35) รองลงมา คือนักเรียนจะรู้สึกยินดีถ้าเพื่อนบ้านใหม่เป็นคนละศาสนาอยู่ในระดับ

มาก (ค่าเฉลี่ย = 4.03 และน้อยที่สุดคือนักเรียนจะไม่ขัดข้องถ้าคนในครอบครัวจะมีความรักกับคนต่างศาสนา อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.33)

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรมด้านภาษา

ด้านภาษา	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. โรงเรียนควรเปิดสอนภาษามลายูเหมือนที่เปิดสอนภาษาไทย	3.49	1.11	มาก
2. นักเรียนไทยพุทธควรพูดภาษามลายูได้นักเรียนมุสลิมควรพูดภาษากลางได้	3.67	1.05	มาก
3. ป้ายชื่อโรงเรียนควรเขียนด้วยภาษาไทยควบคู่กับภาษามลายู	3.27	1.18	ปานกลาง
4. นักเรียนที่สามารถพูดได้ทั้งภาษามลายูและภาษาไทย จะได้รับประโยชน์มากกว่าภาษาเดียว	4.08	0.93	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.62	1.06	มาก

จากตาราง 11 พบว่าการยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 17 โรงเรียนของสำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมเขตที่ 15 ด้านภาษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.62) และเมื่อพิจารณารายชื่อความหลากหลายด้านภาษาพบว่านักเรียนที่สามารถพูดได้ทั้งภาษามลายูและภาษาไทยจะได้รับประโยชน์มากกว่าภาษาเดียวอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.08) รองลงมาคือ นักเรียนไทยพุทธควรพูดภาษามลายูได้นักเรียนมุสลิมควรพูดภาษากลางได้อยู่ในระดับ (ค่าเฉลี่ย = 3.67) และน้อยที่สุดคือ ป้ายชื่อโรงเรียนควรเขียนด้วยภาษาไทยควบคู่กับภาษามลายูอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.27)

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรมด้านศาสนา

ด้านศาสนา	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. นักเรียนไทยพุทธกราบไหว้พระพุทธรูปเป็นสิ่งที่เหมาะสม	4.56	0.77	มากที่สุด
2. นักเรียนมุสลิมละหมาด 5 เวลาเป็นสิ่งที่เหมาะสม	4.68	0.67	มากที่สุด
3. นักเรียนเห็นด้วยที่ศาสนาพุทธมีพระพุทธรูปเป็นตัวแทนของพระเจ้าและเห็นด้วยที่ศาสนาอิสลามศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียว	4.50	0.79	มากที่สุด
4. นักเรียนไทยพุทธที่ปฏิบัติตามหลักศาสนาอย่างเคร่งครัดถือว่าเป็นคนดีและนักเรียนมุสลิมที่ปฏิบัติตามหลักศาสนาอย่างเคร่งครัดเป็นคนดี	4.38	0.82	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.53	0.76	มากที่สุด

จากตาราง 12 พบว่าความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 17 โรงเรียนของสำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมเขตที่ 15 ด้านศาสนา ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.53) และเมื่อพิจารณาความหลากหลายด้านศาสนารายข้อพบว่านักเรียนมุสลิมละหมาด 5 เวลาเป็นสิ่งที่เหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.68) รองลงมาคือนักเรียนไทยพุทธกราบไหว้พระพุทธรูปเป็นสิ่งที่เหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.56) และน้อยที่สุดคือนักเรียนไทยพุทธที่ปฏิบัติตามหลักศาสนาอย่างเคร่งครัดถือว่าเป็นคนดีและนักเรียนมุสลิมที่ปฏิบัติตามหลักศาสนาอย่างเคร่งครัดเป็นคนดีอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.38)

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรมด้านขนบธรรมเนียมประเพณี

ด้านประเพณี	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. มโนราห์เป็นศิลปะการแสดงที่สวยงามของชาวไทยพุทธควรส่งเสริมและอนุรักษ์	4.50	0.72	มากที่สุด
2. ชาวไทยพุทธและชาวมุสลิมควรช่วยเหลือเมื่อเพื่อนต่างศาสนาเสียชีวิต	4.21	0.92	มากที่สุด
3. การกวนอาชูรอถือเป็นประเพณีที่ดีของชาวมุสลิม	4.44	0.74	มากที่สุด
4. ชาวไทยพุทธสามารถซื้อของในงานฉลองวันฮารีรายอได้	4.05	0.92	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.3	0.82	มากที่สุด

จากตาราง 13 พบว่าความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 17 โรงเรียน ของสำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมเขตที่ 15 ด้านประเพณี ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.3) และเมื่อพิจารณาความหลากหลายด้านประเพณีรายข้อพบว่ามโนราห์เป็นศิลปะการแสดงที่สวยงามของชาวไทยพุทธควรส่งเสริมและอนุรักษ์อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.50) รองลงมาพบว่าการกวนอาชูรอถือเป็นประเพณีที่ดีของชาวมุสลิมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.44) และน้อยที่สุดคือสุดชาวไทยพุทธสามารถซื้อของในงานฉลองวันฮารีรายอได้อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.05)

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรมด้านวิถีชีวิต

ด้านวิถีชีวิต	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. การห้ามกินเนื้อหมูเป็นสิ่งที่มีความเหมาะสมสำหรับชาวมุสลิม	4.36	0.97	มากที่สุด
2. การเลี้ยงสุนัขของคนไทยพุทธเป็นเรื่องที่ถูกต้อง และการห้ามมุสลิมสัมผัสสุนัขของคนไทยพุทธเป็นเรื่องที่ถูกต้อง	4.28	0.95	มากที่สุด
3. อาหารฮาลาลที่จำหน่ายสามารถรับประทานได้ทั้งชาวไทยพุทธ และชาวมุสลิม	4.56	0.84	มากที่สุด
4. การแต่งกายด้วยการคลุมศีรษะและนุ่งโสร่งของชาวมุสลิมมีความเหมาะสมและสวยงาม	4.43	0.81	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.40	0.89	มากที่สุด

จากตาราง 14 พบว่าความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 17 โรงเรียนของสำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมเขตที่ 15 ด้านวิถีชีวิต ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.40) และเมื่อพิจารณารายชื่อความหลากหลายด้านวิถีชีวิตรายชื่อพบว่าอาหารฮาลาลที่จำหน่ายสามารถรับประทานได้ทั้งชาวไทยพุทธ และชาวมุสลิมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.56) รองลงมาการแต่งกายด้วยการคลุมศีรษะและนุ่งโสร่งของชาวมุสลิมมีความเหมาะสมและสวยงาม (ค่าเฉลี่ย = 4.43) และน้อยที่สุดการเลี้ยงสุนัขของคนไทยพุทธเป็นเรื่องที่ถูกต้อง และการห้ามมุสลิมสัมผัสสุนัขของคนไทยพุทธเป็นเรื่องที่ถูกต้อง

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง การยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรม ด้านชาติพันธุ์ ด้านภาษา ด้านศาสนา ด้านขนบธรรมเนียมประเพณี ด้านวิถีชีวิต กับการจัดการศึกษาแนวพหุวัฒนธรรมใน 5 มิติ ด้านการบูรณาการในเนื้อหาวิชา ด้านกระบวนการการก่อเกิดความรู้ ด้านการลดอคติ ด้านการสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม และด้านการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 17 โรงเรียนของสำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมเขตที่ 15 ทั้งภาพรวมและรายด้านโดยใช้การวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณแบบเชิงชั้น (Hierarchical Multiple Regression Analysis)

ตาราง 15 การวิเคราะห์ความถดถอยการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมแบบเชิงชั้นที่ใช้ในการพยากรณ์บทบาทในการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านการบูรณาการในเนื้อหาวิชา ของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดปัตตานี

การยอมรับความหลากหลาย ทางพหุวัฒนธรรม	B	Std Error	Beta	sig
Constant	0.008	0.274		0.977
1.ด้านชาติพันธุ์	0.069	0.045	0.068	0.124
2.ด้านภาษา	0.191	0.037	0.217	0.000***
3. ด้านศาสนา	0.090	0.062	0.069	0.148
4. ด้านขนบธรรมเนียมประเพณี	0.455	0.063	0.352	0.000***
5. ด้านวิถีชีวิต	0.193	0.050	-0.185	0.000***
R²			0.642	
Adj R²			0.404	

*P<.05,**P < .01, ***P < .001

จากตาราง 15 ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรม จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวอิสระที่มีต่อตัวแปรตาม พบว่าบทบาทในการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านการบูรณาการในเนื้อหาวิชา มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรมด้านภาษา ด้านขนบธรรมเนียมประเพณี และด้านวิถีชีวิต (Beta=0.217, P=0.000), (Beta=0.352, P=0.000) และ (Beta=, P=0.000) สามารถใช้พยากรณ์ด้านการบูรณาการในเนื้อหา ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 16 การวิเคราะห์ความถดถอยการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมแบบเชิงชั้นที่ใช้ในการพยากรณ์ บทบาทในการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านกระบวนการการก่อเกิดความรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัด ปัตตานี

การยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม	B	Std Error	Beta	sig
Constant	-0.272	0.292		0.352
1.ด้านชาติพันธุ์	0.109	0.048	0.103	0.022*
2.ด้านภาษา	0.149	0.040	0.162	0.000***
3. ด้านศาสนา	0.112	0.066	0.081	0.091
4. ด้านขนบธรรมเนียมประเพณี	0.535	0.067	0.394	0.000***
5. ด้านวิถีชีวิต	0.129	0.053	0.118	0.016*
R²			0.627	
Adj R²			0.385	

***P<.05,**P < .01, ***P < .001**

จากตาราง 16 ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรมจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวอิสระที่มีต่อตัวแปรตาม พบว่าบทบาทในการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านกระบวนการการก่อเกิดความรู้มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรมด้านชาติพันธุ์ ด้านภาษา ด้านขนบธรรมเนียมประเพณี และด้านวิถีชีวิต (Beta=0.103, P=0.022), (Beta=0.162, P=0.000), (Beta=0.329, P=0.000) และ (Beta=0.118, P=0.016) สามารถใช้พยากรณ์ ด้านกระบวนการการก่อเกิดความรู้ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 17 การวิเคราะห์ความถดถอยการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมแบบเชิงชั้นที่ใช้ในการพยากรณ์ บทบาทในการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านการลดอคติของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดปัตตานี

การยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม	B	Std Error	Beta	sig
Constant	0.029	0.238		0.901
1.ด้านชาติพันธุ์	0.111	0.039	0.115	0.005**
2.ด้านภาษา	0.129	0.033	0.155	0.000***
3. ด้านศาสนา	0.028	0.054	0.023	0.600
4. ด้านขนบธรรมเนียมประเพณี	0.563	0.055	0.461	0.000***
5. ด้านวิถีชีวิต	0.200	-0.043	0.203	0.000***
R²			0.710	
Adj R²			0.498	

***P<.05,**P < .01, ***P < .001**

จากตาราง 17 ปัจจัยที่มีผลต่อการศึกษาการยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรมจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวอิสระที่มีต่อตัวแปรตาม พบว่าบทบาทในการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านการลดอคติมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรมด้านชาติพันธุ์ ด้านภาษา ด้านขนบธรรมเนียมประเพณี และด้านวิถีชีวิต(Beta=0.115, P=0.005), (Beta=0.155, P=0.000),(Beta=-0.461, P=0.000) และ (Beta=-0.203, P=0.000) สามารถใช้พยากรณ์ด้านการลดอคติได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 18 การวิเคราะห์ความถดถอยการยอมรับพฤติกรรมแบบเชิงชั้นที่ใช้ในการพยากรณ์
 บทบาทในการศึกษาเชิงพฤติกรรมมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านการสอนที่ยึดหลักความ
 ยุติธรรม ของ โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดปัตตานี

การยอมรับความหลากหลาย ทางวัฒนธรรม	B	Std Error	Beta	sig
Constant	0.760	0.247		0.002
1.ด้านชาติพันธุ์	0.028	0.040	0.031	0.488
2.ด้านภาษา	0.108	0.034	0.139	0.001***
3. ด้านศาสนา	0.180	0.056	0.154	0.001***
4. ด้านขนบธรรมเนียมประเพณี	0.300	0.057	0.261	0.000***
5. ด้านวิถีชีวิต	0.252	0.045	0.272	0.000***
R²			0.627	
Adj R²			0.385	

***P<.05,**P < .01, ***P < .001**

จากตาราง 18 ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมจาก
 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวอิสระที่มีต่อตัวแปรตาม พบว่า บทบาทในการศึกษาเชิงพฤ
 ติกรรมมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านการสอนที่ยึดหลักความยุติธรรมความสัมพันธ์เชิงบวกต่อ การ
 ยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมด้านภาษา ด้านศาสนา ด้านขนบธรรมเนียมประเพณี
 และด้านวิถีชีวิต (Beta=0.139, P=0.001), (Beta=0.154, P=0.001), (Beta=-0.261, P=0.000) และ
 (Beta=-0.272, P=0.000) สามารถใช้พยากรณ์ด้านการสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม ได้อย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 19 การวิเคราะห์ความถดถอยการยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรมแบบเชิงชั้นที่ใช้ในการพยากรณ์ บทบาทในการศึกษาแนวพหุวัฒนธรรมมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดปัตตานี

การยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม	B	Std Error	Beta	sig
Constant	0.105	0.265		0.694
1.ด้านชาติพันธุ์	-0.002	0.043	-0.002	0.960
2.ด้านภาษา	0.217	0.036	0.251	0.000***
3. ด้านศาสนา	0.238	0.060	0.184	0.000***
4. ด้านขนบธรรมเนียมประเพณี	0.245	0.061	0.192	0.000***
5. ด้านวิถีชีวิต	0.283	0.048	0.275	0.000***
R²			0.658	
Adj R²			0.426	

*P<.05,**P < .01, ***P < .001

จากตาราง 19 ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรม จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวอิสระที่มีต่อตัวแปรตาม พบว่าบทบาทในการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรมด้านภาษา ด้านศาสนา ด้านขนบธรรมเนียมประเพณี และด้านวิถีชีวิต (Beta=0.251, P=0.000), (Beta=0.184, P=0.000), (Beta=-0.192, P=0.000) และ(Beta=-0.275, P=0.000) สามารถใช้พยากรณ์ด้านการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 20 การวิเคราะห์ความถดถอยการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมแบบเชิงชั้นที่ใช้
ในบทบาทการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมใน 5 มิติ ของนักเรียนมัธยมศึกษา
ตอนต้น ในจังหวัดปัตตานี

การยอมรับความหลากหลาย ทางวัฒนธรรม	B	Std Error	Beta	sig
Constant	0.126	0.174		0.469
1.ด้านชาติพันธุ์	0.063	0.028	-0.078	0.027*
2.ด้านภาษา	0.159	0.024	0.229	0.000***
3. ด้านศาสนา	0.130	0.039	0.125	0.001***
4. ด้านขนบธรรมเนียมประเพณี	0.420	0.040	0.409	0.000***
5. ด้านวิถีชีวิต	0.211	0.032	0.256	0.000***
R²			0.789	
Adj R²			0.618	

*P<.05,**P < .01, ***P < .001

จากตาราง 20 ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม จาก
การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวอิสระที่มีต่อตัวแปรตาม พบว่าการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม
ใน 5 มิติ มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมด้านชาติพันธุ์
ด้านภาษา ด้านศาสนา ด้านขนบธรรมเนียมประเพณี และด้านวิถีชีวิต (Beta=-0.078, P=0.027),
(Beta=0.229, P=0.000), (Beta=-0.125, P=0.001), (Beta=-0.256, P=0.000) และ สามารถใช้
พยากรณ์การจัดการศึกษาแนวพหุวัฒนธรรมใน 5 มิติ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมการการพยากรณ์

$$Y=a+(b_1)(x_1)+(b_2)(x_2)+(b_3)(x_3)$$

$$Y= 0.126+0.063(X_1) +0.159(X_2) +0.130(X_3) +0.420(X_4) +0.211(X_5)$$

โดยที่ประสิทธิภาพในการพยากรณ์ (R²) 0.789 ประสิทธิภาพในการพยากรณ์ที่
ปรับแล้ว (Adjusted R²) มีค่าเท่ากับ 0.618

$$Y = \text{คะแนนการจัดการศึกษาแนวพหุวัฒนธรรมใน 5 มิติ}$$

X_1 = ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านชาติพันธุ์

X_2 = ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านภาษา

X_3 = ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านศาสนา

X_4 = ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านขนบธรรมเนียมประเพณี

X_5 = ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านวิถีชีวิต

หมายความว่า

การเพิ่มขึ้นของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านชาติพันธุ์ 1 หน่วย จะให้คะแนนการจัดการศึกษาแนวพุทธธรรมใน 5 มิติเพิ่มขึ้น 0.063 คะแนน

การเพิ่มขึ้นของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านภาษา 1 หน่วย จะให้คะแนนการจัดการศึกษาแนวพุทธธรรมใน 5 มิติ เพิ่มขึ้น 0.159 คะแนน

การเพิ่มขึ้นของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านศาสนา 1 หน่วย จะให้คะแนนการจัดการศึกษาแนวพุทธธรรมใน 5 มิติ เพิ่มขึ้น 0.139 คะแนน

การเพิ่มขึ้นของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านขนบธรรมเนียมประเพณี 1 หน่วย จะให้คะแนนการจัดการศึกษาแนวพุทธธรรมใน 5 มิติ เพิ่มขึ้น 0.420 คะแนน

การเพิ่มขึ้นของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านวิถีชีวิต 1 หน่วย จะให้คะแนนการจัดการศึกษาแนวพุทธธรรมใน 5 มิติ เพิ่มขึ้น 0.211 คะแนน

ตาราง 21 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
	ยอมรับสมมติฐาน	ปฏิเสธสมมติฐาน
1. ด้านชาติพันธุ์	✓	
2. ด้านภาษา	✓	
3. ด้านศาสนา	✓	
4. ด้านขนบธรรมเนียมประเพณี	✓	
5. ด้านวิถีชีวิต	✓	

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารหรือผู้อำนวยการ โรงเรียนและนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นได้ข้อมูลมา 13 คน สรุปได้ดังนี้

1. ด้านการบูรณาการด้านเนื้อหาวิชา ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ต้องการให้มีหลักสูตรท้องถิ่นอันประกอบไปด้วยหลักศาสนาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต ซึ่งสามารถนำมาใช้ในวิถีประจำวันของนักเรียนได้
2. ด้านกระบวนการการก่อเกิดความรู้ ผู้ให้ข้อมูลให้ความสำคัญกับการพูดคุยกับนักเรียนเพื่อนำข้อมูลมาปรับใช้และช่วยเหลือนักเรียนที่ประสบปัญหาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้
3. ด้านการลดอคติ ผู้ให้ข้อมูลต้องไม่เลือกปฏิบัติ เพื่อสร้างความยุติธรรมให้เกิดในโรงเรียน
4. ด้านการสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม โดยต้องยึดตามกฎระเบียบของโรงเรียน ไม่แบ่งแยกทางความเชื่อ และด้านศาสนา ที่จะนำสู่ความขัดแย้ง
5. ด้านการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน ส่งเสริมให้บุคลากรในโรงเรียน นักเรียน ชุมชน จัดกิจกรรมเกี่ยวกับประเพณีของตนเองและมีส่วนร่วมกับต่างวัฒนธรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างศาสนา

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทในการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในจังหวัดปัตตานี ที่มีลักษณะความหลากหลายทางวัฒนธรรมและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ตามปัจจัยที่ส่งผลต่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรม ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนมัธยมในจำนวน ทั้งหมด 17 โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดปัตตานีของสำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมเขตที่ 15 ผู้ศึกษาวิจัยทำการรวบรวมจากประชากร 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยนำเสนอข้อมูลคะแนนเฉลี่ยแล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การวิเคราะห์เพื่อสร้างสมการถดถอย (Multiple Regression Analysis) ซึ่งในบทนี้จะกล่าวถึงประเด็นต่างๆ ดังนี้

- 5.1 สรุปผลการวิจัย
- 5.2 อภิปรายผล
- 5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

ประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 295 คน คิดเป็นร้อยละ 73.8 เพศชายจำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 26.2 เป็นผู้นับถือศาสนาพุทธจำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาเป็นผู้นับถือศาสนาอิสลามจำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 49.5 คน และน้อยที่สุดคือผู้นับถือศาสนาคริสต์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ภาษาที่ใช้ในครัวเรือนส่วนใหญ่เป็นภาษากลาง จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงมาภาษามลายูถิ่น จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 42.5 และน้อยที่สุดเป็นภาษาอื่นจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 ขนาดสังกัดโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนมากที่สุด ได้แก่ โรงเรียนขนาดใหญ่ (นักเรียน 1,501-2,500) จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 54.8 รองลงมาคือโรงเรียนขนาดเล็ก (นักเรียน 1-500 คน) 36.4 และน้อยที่สุดคือโรงเรียน ขนาดกลาง (นักเรียน 501-1,500 คน) จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8

5.1.1 ระดับการศึกษาบทบาทในการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมใน 5 มิติและการยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

พบว่าการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม ใน 5 มิติ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 17 โรงเรียนของสำนักงานพื้นที่การศึกษามัชฌมเขตที่ 15 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.26) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านการสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม ด้านการลดอคติ และด้านการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน

พบว่าระดับการยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในจำนวน ทั้งหมด 17 โรงเรียนของสำนักงานพื้นที่การศึกษามัชฌมเขตที่ 15 ในภาพรวมอยู่ที่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.15) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านศาสนา ด้านวิถีชีวิต และด้านขนบธรรมเนียมประเพณี

5.1.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม ใน 5 มิติ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในจังหวัดปัตตานี

พบว่าการจัดการศึกษาแนวพหุวัฒนธรรมใน 5 มิติ ได้แก่ ด้านการบูรณาการในเนื้อหาวิชา ด้านกระบวนการการเกิดการเรียนรู้ ด้านการลดอคติ ด้านการสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม และด้านการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตาม มีความสัมพันธ์เชิงบวก ต่อการยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรมด้านชาติพันธุ์ ด้านภาษา ด้านศาสนา ด้านขนบธรรมเนียมประเพณี และด้านวิถีชีวิต เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในจังหวัดปัตตานีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.1.3 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารหรือผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ของสำนักงานพื้นที่การศึกษามัชฌมเขตที่ 15

ในส่วนของการบูรณาการด้านเนื้อหาวิชา ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ต้องการให้มีหลักสูตรท้องถิ่นซึ่งสามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนได้ ส่งผลให้เกิดด้านกระบวนการการก่อเกิดความรู้ ผู้ให้ข้อมูลให้ความสำคัญกับการพูดคุยกับนักเรียนเพื่อนำข้อมูลมาปรับใช้และช่วยเหลือนักเรียนที่ประสบปัญหาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ ซึ่งสามารถลดด้านอคติ ผู้ให้ข้อมูลต้องไม่เลือกปฏิบัติ เพื่อสร้างความยุติธรรมให้เกิดในโรงเรียน โดยด้านการสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม โดยต้องยึดตามกฎระเบียบของโรงเรียน ไม่แบ่งแยกทางความเชื่อ และด้านศาสนา ที่จะนำสู่ความขัดแย้ง ซึ่งด้านการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน

ส่งเสริมให้บุคลากรในโรงเรียน นักเรียน ชุมชน จัดกิจกรรมเกี่ยวกับประเพณีของตนเองและมีส่วนร่วมกับต่างวัฒนธรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างศาสนา

5.2 อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องบทบาทในการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในจังหวัดปัตตานี ระดับการอยู่ร่วมกันโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการวิจัยของบัญญัติ ยงย่วน และคณะ (2550) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องการสำรวจการยอมรับความหลากหลายวัฒนธรรมของครูและนักเรียนในสามจังหวัดชายแดนใต้ผลการศึกษานักเรียนมีความเข้าใจวัฒนธรรมของนักเรียนด้านการบูรณาการในเนื้อหาวิชา ด้านกระบวนการเกิดการเรียนรู้ การลดอคติ การสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม และการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน เพื่อสร้างการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบบทบาทในการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในจังหวัดปัตตานี ในแต่ละด้านดังนี้

1. การยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรมอยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านได้แก่ คือ ด้านศาสนา ด้านขนบธรรมเนียมประเพณี และด้านวิถีชีวิต มีรายละเอียดดังนี้

ด้านศาสนาพบว่าความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 17 โรงเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.53) แสดงให้เห็นว่าด้านศาสนาไม่ใช่อุปสรรคต่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขภายในโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของเกสรี สุวรรณเรืองศรี (2542) ที่ได้นำหลักการของวัฒนธรรมอิสลามและค่านิยมตามหลักศาสนาเข้ามาสอนทำให้ลดความขัดแย้งและอคติที่จะเกิดขึ้น

ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีพบว่าความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 17 โรงเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.29) แสดงให้เห็นว่าด้านขนบธรรมเนียมประเพณีต่อการส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข โดยต้องอาศัยให้มีการจัดกิจกรรมทางศาสนาของตนเองได้ และสามารถเข้าร่วมกิจกรรมของบุคคลต่างศาสนาได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณฯ สุขนันทพศ (2546) ที่ได้ศึกษาถึงการมีส่วนร่วมกันในการศึกษาขั้นพื้นฐานควรมีการแสดงความคิดเห็นและการร่วมกันจัดการศึกษาในโรงเรียนร่วมกันตามวัตถุประสงค์ก็จะสามารถทำให้เกิดความสามัคคีระหว่าง บุคลากร นักเรียน

ด้านวิถีชีวิตพบว่าความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 17 โรงเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.40) แสดงให้เห็นว่าวิถีชีวิตมีผลต่อ

การอยู่ร่วมกันของคนในชุมชนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปัญญา ศรีลาภย์ (2557) พบว่าด้านวิถีชีวิต มีความสอดคล้องกับการเลือนนับถือศาสนาและปฏิบัติเป็นแนวทางตามหลักศาสนาเพื่อลดความขัดแย้ง ที่อาจจะเกิดขึ้นควรมีการศึกษาศาสนาที่ต่างจากตนเองนับถือและสอดคล้องกับแนวคิดของสกินเนอร์ B.F. Skinner (1904-1990) ว่ากระบวนการศึกษาพฤติกรรมเรียนรู้ที่ว่าพฤติกรรมหนึ่งส่งผลต่ออีก พฤติกรรมหนึ่ง แสดงให้เห็นว่าเราจะต้องมีการศึกษาและเรียนรู้วิถีชีวิตของคนในชุมชน ที่นับถือ ศาสนาที่ต่างกันเพื่อจะได้ปฏิบัติตนได้ถูกต้องก็จะสามารถลดความแย้งได้

2. การยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาเชิงพหุ วัฒนธรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในจังหวัดปัตตานี เมื่อพิจารณาแล้วพบว่าทุกด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการบูรณาการในเนื้อหา ด้านกระบวนการการก่อเกิดความรู้ ด้านการลดอคติ ด้านการสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม และด้านการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียนดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) ด้านการบูรณาการในเนื้อหา พบว่าในภาพรวมความคิดเห็นของนักเรียนมัธยม ตอนต้นกับด้านการบูรณาการในเนื้อหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนมีความเข้าใจใน เนื้อหามากยิ่งขึ้น และเกิดจากการบูรณาการเนื้อหาพร้อมกันซึ่งตรงกับมณฑา วิชัยวุฒิ (2553) ซึ่งได้ ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในชั้นเรียนของครูในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดย พบว่าจากการศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคล ผู้เรียนไม่เข้าใจในเนื้อหาวิชา เนื่องจากความต่างของ วัฒนธรรม ภาษาท้องถิ่น การเรียนการสอนขาดการจูงใจ สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดช่องว่างทางการศึกษา ในโรงเรียนสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ต้องหาวิธีเพื่อให้ทั้งครูและนักเรียนมีแนวทางไปในทิศทาง เดียวกันก็จะสามารถกำหนดการบูรณาการเนื้อหาพร้อมกันได้ก็จะสามารถลดปัญหาความขัดแย้งได้

2) ด้านกระบวนการการก่อเกิดความรู้ พบว่าในภาพรวมความคิดเห็นของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนต้น อยู่ในระดับมาก เพื่อให้มีความเข้าใจตรงกันระหว่างบุคลากร ครู นักเรียน เพื่อ จะได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปทางที่ดีขึ้นภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรมซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกสรี สุวรรณเรืองศรี (2542) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาโปรแกรมความร่วมมือระหว่างโรงเรียน และ ชุมชนตามแนวคิดพหุวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาการสอนระดับชั้นอนุบาลในมุสลิมภาคใต้ โดยนำ หลักการของวัฒนธรรมอิสลามและค่านิยมตามหลักศาสนธรรมอิสลาม เข้ามาสอนในชั้นอนุบาล ควบคู่กับวัฒนธรรมกลาง ก็สามารถทำให้เกิดการเรียนรู้ภายใต้ความเป็นพหุวัฒนธรรมมากยิ่งขึ้น

3) ด้านการลดอคติ พบว่าในภาพรวมความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมตอนต้น ใน ด้านการลดอคติอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Yesim Ozbarlas (2007) ที่ได้ ทำการศึกษาความหลากหลายทางวัฒนธรรมของครูชาวเยอรมันกับครูชาวอังกฤษ เกิดการเพิ่มขึ้น ของกลุ่มชาติพันธุ์อื่นไม่สอดคล้องกับครูผู้สอน ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ เช่น ความไม่เข้าใจในวิถีชีวิต

ซึ่งสร้างอุปสรรคและโอกาสในการศึกษาซึ่งตรงกับพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ โดยเฉพาะบุคลากรทางการศึกษาที่นับถือศาสนาที่แตกต่างกันและไม่มีความเข้าใจในวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในพื้นที่ก็จะทำให้เกิดความขัดแย้งเกิดขึ้น ดังนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะร่วมมือกันระหว่าง ครู นักเรียน ชุมชน ก็จะช่วยลดการเกิดอคติและความแย้งที่อาจจะเกิดขึ้นได้

4) ด้านการสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม พบว่าในภาพรวมความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นต่อการสอนที่ยึดหลักความยุติธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัญญา ศรีลาภักย์ (2557) ซึ่งได้ทำการศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพลังอำนาจครูในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผู้บริหารเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง ด้วยการอบรมพัฒนาทั้งก่อนและหลังเข้ารับตำแหน่ง เพราะผู้บริหารกำหนดวิสัยทัศน์ กำหนดทิศทางโรงเรียนไปที่กำหนดไว้ เป็นบุคคลที่สามารถสร้างเครือข่ายทางการศึกษากับชุมชน และเป็นต้นแบบของความยุติธรรม ทำให้โรงเรียนเป็นที่ยอมรับกับคนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้

5) ด้านการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน พบว่าในภาพรวมความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นเกี่ยวกับการปรับ โครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเน้นการส่งเสริมบูรณาการร่วมกันทุกภาคส่วนซึ่งสอดคล้องกับกับงานวิจัยของวันพิชิต ศรีสุข (2556) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องยุทธศาสตร์ทางการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมของวิทยาลัยชุมชนในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนใต้ โดยมุ่งกระจายโอกาสทางการศึกษาไปสู่ประชาชน นอกจากนั้นยังสนับสนุนการศึกษาให้เป็น ไปเพื่ออัตลักษณ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น เน้นการมีส่วนร่วมในท้องถิ่นทุกระดับเพื่อให้การศึกษานั้นสามารถตอบสนองความต้องการของชุมชนในท้องถิ่นได้จริง

3. ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารหรือผู้อำนวยการ โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โดยส่วนใหญ่ผู้ให้ข้อมูล มีความต้องการให้ชุมชนมีส่วนร่วมกับโรงเรียนในการสร้างสันติสุขในพื้นที่ โดยไม่เลือกปฏิบัติหรือแบ่งแยกทางด้านศาสนา และมีความต้องการพัฒนาให้เกิดหลักสูตรท้องถิ่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Abhilasha Duggal (2014) ซึ่งได้ศึกษานักเรียนชั้นประถมมีความต้องการเรียนที่หลากหลายเพราะนักเรียนแต่ละคนมีภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่หลากหลายและไม่ค่อยได้รับการศึกษา จึงมีความต้องการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนเชิง วัฒนธรรมเพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกันและสามารถส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความสามัคคีต่อกัน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้

1. ปัจจัยด้านภาษา มีผลต่อการยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในภาษาน้อย ทำให้เกิดอุปสรรคต่อการเรียน การทำกิจกรรมร่วมกัน ดังนั้นโรงเรียนควรให้ความสำคัญต่อการใช้ภาษาเพื่อลดความขัดแย้งที่อาจจะเกิดขึ้น และสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนของผู้เรียนได้

2. ปัจจัยด้านศาสนา ไม่ส่งผลต่อการยอมรับความหลากหลายทางพหุวัฒนธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าไม่ว่าจะนับถือศาสนาใดก็สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข

3. ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ควรสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมระหว่างศาสนา เรียนรู้วัฒนธรรมต่างศาสนา เพื่อให้คนในชุมชนได้มีโอกาสเป็นการสร้างความเข้าใจ และลดความขัดแย้ง ซึ่งสามารถทำให้สังคมในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนเกิดความสันติสุขได้

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมของนักเรียนในระดับอื่นๆ ด้วย เช่น ระดับประถมศึกษาหรือระดับมัธยมตอนปลายในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม

2. ควรศึกษาการจัดการเชิงพหุวัฒนธรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดอื่นในชายแดนใต้หรือพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางด้านทางวัฒนธรรม เช่น ชนกลุ่มน้อยทางภาคเหนือ

3. ควรศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกด้านการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อประโยชน์ของนักเรียนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ที่นำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้

บรรณานุกรม

- กนก จันทร์ และคณะ. (2557). **หน้าที่พลเมือง 1-2**. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- เกสรี สุวรรณเรืองศรี. (2542). **การพัฒนาโปรแกรมความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและชุมชนตามแนวคิดพหุวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาการสอนระดับอนุบาลในชุมชนไทยมุสลิมภาคใต้**. ปรินญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ภาควิชาประถมศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยอนันต์ สมุทวณิช. (2552). รัฐ. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สถาบันนโยบายทางการศึกษา.
- ชุมศักดิ์ อินทร์รัช. (2557). **การจัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับเด็กชนเผ่า โรงเรียนประถมศึกษา พื้นที่ชายขอบภาคเหนือ ศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย ปีที่ 6 ฉบับที่ 1** (มกราคม - มิถุนายน 2557).
- จิติมดี อาพัทธนานนท์. (2554). **นโยบายการศึกษาและการปฏิบัติของโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้กับความเป็นพหุวัฒนธรรม:กรณีศึกษาโรงเรียนในจังหวัดปัตตานี**. สงขลานครินทร์ ฉบับที่ 4 กรกฎาคม-สิงหาคม 2554, หน้า 546-588.
- นิติพล ภาวะโชติ. (2556). **พฤติกรรมองค์กร**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทวีศักดิ์ นพเกษตร. (2551). **วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ เล่ม 1**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นครราชสีมา: โชคเจริญ มาร์เก็ตติ้ง.
- ทิสนา เขมมณี. (2545). **ศาสตร์การสอน**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทพพนม เมืองแมน และสวิง สุวรรณ. (2540). **พฤติกรรมองค์กร**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บรรยงค์ โตจินดา. (2548). **องค์กรและการจัดการ**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: รวมสาส์น.
- บัญญัติ ยงย่วน และคณะ. (2550). **การสำรวจการยอมรับความหลากหลายวัฒนธรรมของครูและนักเรียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย**. รายงานการวิจัยสถาบันวิจัยและพัฒนาสุขภาพภาคใต้ (วพส.).
- บรรจง ฟารุ่งแสง และคณะ. (2554). **การปฏิรูปการศึกษาจังหวัดชายแดนภาคใต้**. สงขลานครินทร์ ฉบับที่ 6 พฤศจิกายน-ธันวาคม 2554, หน้า 155-173.
- บุษบง ต้นดวงศ์ และคณะ. (2552). **ปรัชญาและปรัชญาการศึกษา**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ปัญญา ศรีลาภย์ (2557). รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพลังอำนาจครูในสามจังหวัดชายภาคใต้. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- ผู้จัดการ Online ม.อ.ปัตตานี ออกแถลงการณ์แสดงความเสียใจต่อเหตุระเบิดตลาดนัดใต้รุ่ง <http://www.manager.co.th/> สืบค้นเมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2560.
- พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์. (2548). พฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพฯ: มพพ.
- พีรพงษ์ บรรจงแสวง. (2558). วัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชาวมุสลิม. http://region7.prd.go.th/ewt_news.php?nid=30405&filename=index (สืบค้นเมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2559).
- มณฑา วิชัยวุฒิ. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการวิจัยในชั้นเรียนของครูในพื้นที่สามจังหวัดชายการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในชั้นเรียนของครูในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต. สาขาการวิจัยและประเมิน มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- รังสรรค์ ประเสริฐศิริ. (2548). พฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีพับลิเคชั่น.
- เรชา ชูสุวรรณ และผ่องศรี วานิชย์ศุภวงศ์. (2552). รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของสมรรถนะบุคคลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้. สงขลานครินทร์ ฉบับที่ 5 กันยายน-ตุลาคม 2552, หน้า 845-855.
- วันพิชิต ศรีสุข. (2556). ยุทธศาสตร์ทางการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมของวิทยาลัยชุมชนในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้. ปรินญาปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาบริหารศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัยแม่โจ้.
- วสันต์ ชีวะสาธน์. (2538). การศึกษาความต้องการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนของศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียนในจังหวัดปัตตานี. รายงานการวิจัยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- วิเชียร วิทญูดม. (2547). พฤติกรรมองค์กร. นนทบุรี: ชีรพีดี.
- วิทยาลัยที่มีชื่อเสียงเรื่องงานวิชาการ (2559-2560) <https://th.wikipedia.org/wiki/> (สืบค้นเมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2560)

- วรรณาสุขนันทพศ (2546) .การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี. ปรินญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขา การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- ศิริพร พงศ์ศรีโรจน์. (2540). องค์การและการจัดการ. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: ชรรรมสาร.
- อนุสรณ์ ลิมมณี. (2542). รัฐ สังคม และ การเปลี่ยนแปลง: การพิจารณาในเชิงอำนาจนโยบายและเครือข่ายความสัมพันธ์. กรุงเทพฯ: เดือนตุลา.
- อธิปัตย์ คลี่สุนทร. (2555). การศึกษาพหุวัฒนธรรม (Multicultural Education)
<http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php> (สืบค้นเมื่อวันที่ เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2559)
- อารีผิน เทพลักษณ์ และคณะ. (2551). การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้. สงขลานครินทร์ ฉบับที่ 2 มีนาคม-เมษายน 2553, หน้า 235-250.
- เอกรินทร์ สังข์ทอง. (2551). ภาวะผู้นำเชิงพหุวัฒนธรรมของผู้บริหารของรัฐในสามจังหวัดชายแดนใต้. รายงานการวิจัยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- Abhilasha Duggal (2014). **Encouraging Diversity and Multiculturalism in London, Ontario: A Case Study of Two Elementary Schools.** A thesis submitted in partial fulfillment of the requirements for the degree in Master of Education English The University of Western Ontario.
- John Rawls. (1999). **A Theory of Justice.** USA. Harvard University Press.
- John Rawls.(1971). **Justice as Fairness** USA. Harvard University Press.
- Michelle Maiese.(2013). **Distributive Justice. (Online).** Available:
<http://www.beyondintractability .org>. Accessed 22 July 2017.
- Yesim Ozbarlas (2008). **Perspective on Multicultural Education: Case Studies of a German and an American Female Minority Teacher.** Presented in Partial Fulfillment of Requirements for the Degree of Doctor of Philosophy in Language and Literacy Education in the Department of Middle-Secondary Education and Instructional Technology in the College of Education USA Georgia State University.
- Skinner, B.F. (1971) . **Beyond Freedom and Dignity.**Toronto: A Bantam Vintage Book.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

Reliability**Case Processing Summary**

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.916	35

ภาคผนวก ข

ค่า IOC ของแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 : ภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
1. เพศ () ชาย () หญิง	1	1	1	1	สอดคล้อง
2. ศาสนา () พุทธ () อิสลาม () คริสต์	1	1	1	1	สอดคล้อง
3. ภาษาที่ใช้ในครัวเรือน () ภาษามลายูถิ่น () ภาษากลาง () ภาษาถิ่น(ใต้) () ภาษาอื่นๆ	1	1	1	1	สอดคล้อง
4. สังกัดขนาดของโรงเรียน (จำนวนนักเรียน) () ขนาดเล็ก (นักเรียน 1-500 คน) () ขนาดกลาง (นักเรียน 501-1,500 คน) () ขนาดใหญ่ (นักเรียน 1,501-2,500 คน)	1	1	1	1	สอดคล้อง

ตอนที่ 2 การยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม

ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
ด้านชาติพันธุ์					
1. นักเรียนจะรู้สึกยินดีแม้เพื่อนบ้านคนใหม่จะนับถือศาสนาต่างจากตน	1	1	1	1	สอดคล้อง
2. เวลาเจ็บป่วยนักเรียนเลือกรักษาที่แพทย์ที่นับถือศาสนาใดก็ได้	1	1	1	1	สอดคล้อง
3. นักเรียนไม่ขัดข้องถ้าคนในครอบครัวจะมีความรักกับคนต่างศาสนา	1	1	1	1	สอดคล้อง
4. เพื่อนสนิทของนักเรียนเป็นเพื่อนต่างศาสนา	1	1	1	1	สอดคล้อง
ด้านภาษา					
5. โรงเรียนควรเปิดสอนโปรแกรมภาษามลายูเหมือนที่เปิดสอนภาษาไทย	1	1	1	1	สอดคล้อง
6. นักเรียนไทยพุทธควรพูดภาษามลายูได้ นักเรียนไทยมุสลิมควรพูดภาษากลางได้	0	1	1	0.66	สอดคล้อง
7. ป้ายชื่อโรงเรียนควรเขียนด้วยภาษาไทยควบคู่กับภาษาอาหรับ	1	1	1	1	สอดคล้อง
8. นักเรียนที่สามารถพูดได้ทั้งภาษามลายูและภาษาไทยจะได้รับประโยชน์มากกว่าพูดได้แค่ 1 ภาษา	1	1	1	1	สอดคล้อง
ด้านศาสนา					
9. นักเรียนไทยพุทธกราบไหว้พระพุทธรูปเป็นสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม	1	1	1	1	สอดคล้อง
10. นักเรียนไทยมุสลิมละหมาด 5 เวลาเป็นสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม	1	1	1	1	สอดคล้อง

ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
11. นักเรียนเห็นด้วยที่ศาสนาพุทธมีพระพุทธรูปเป็นตัวแทนของศาสดาและเห็นด้วยที่ศาสนาอิสลามศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียว	1	1	1	1	สอดคล้อง
12. นักเรียนไทยพุทธที่ปฏิบัติตามหลักศาสนาอย่างเคร่งครัดถือว่าเป็นคนดีและนักเรียนมุสลิมที่ปฏิบัติตามหลักศาสนาอย่างเคร่งครัดเป็นคนดี	0	1	1	0.66	สอดคล้อง
ด้านประเพณี					
13. มโนราห์เป็นศิลปะการแสดงท้องถิ่นภาคใต้ที่สวยงามของชาวไทยพุทธ ควรส่งเสริมและอนุรักษ์	1	1	1	1	สอดคล้อง
14. ชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิมควรช่วยเหลือกันเมื่อเพื่อนที่นับถือศาสนาต่างเสียชีวิต	1	1	1	1	สอดคล้อง
15. การกวนอาชูรอถือเป็นประเพณีที่ดั้งเดิมของชาวไทยมุสลิม	1	1	1	1	สอดคล้อง
16. ชาวไทยพุทธสามารถซื้อของในงานฉลองวันฮารีรายอได้	1	1	1	1	สอดคล้อง
ด้านวิถีชีวิต					
17. การห้ามกินเนื้อหมูเป็นสิ่งที่มีความถูกต้องเหมาะสมสำหรับชาวไทยมุสลิม	0	1	1	0.66	สอดคล้อง
18. การเลี้ยงสุนัขของคนไทยพุทธและการห้ามไทยพุทธมุสลิมสัมผัสสุนัขเป็นเรื่องที่ถูกต้อง	1	1	1	1	สอดคล้อง
19. อาหารฮาลาลที่จำหน่ายสามารถรับประทานได้ทั้งชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม	1	1	1	1	สอดคล้อง
20. การแต่งกายด้วยการคลุมศีรษะและนุ่งโจงกระเบนของชาวไทยมุสลิมมีความเหมาะสมและสวยงาม	1	1	1	1	สอดคล้อง

ตอนที่ 3 บทบาทในการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในจังหวัดปัตตานี

ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
ด้านการบูรณาการในเนื้อหาวิชา					
21. หลักสูตรสถานศึกษาในสามจังหวัดชายแดนใต้ควรให้นักเรียนไทยพุทธและนักเรียนไทยมุสลิมเรียนรู้ประเพณีซึ่งกันและกัน	1	1	1	1	สอดคล้อง
22. อิสลามควรมีการสอดแทรกชั่วโมงเรียนเกี่ยวกับหลักการทางศาสนาไว้ในชั่วโมงเรียนในแต่ละสัปดาห์	1	1	1	1	สอดคล้อง
23. ควรมีกิจกรรมออกค่ายค่ายคุณธรรมร่วมกันของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธและศาสนาอิสลาม	1	1	1	1	สอดคล้อง
ด้านกระบวนการการก่อเกิดความรู้					
24. นักเรียนไทยพุทธและนักเรียนไทยมุสลิมควรเรียนรู้และเข้าใจพื้นฐานหลักคำสอนของศาสนาพุทธ อิสลามซึ่งกันและกัน	1	1	1	1	สอดคล้อง
25. โรงเรียนควรให้นักเรียนค้นคว้าเรื่องศาสนาพุทธและศาสนาอิสลามได้ด้วยตนเองทั้งในและนอกโรงเรียน	1	1	1	1	สอดคล้อง
26. นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพได้หรือใช้ในการศึกษาต่อได้	1	1	1	1	สอดคล้อง
ด้านการลดอคติ					
27. การแต่งกายที่แตกต่างกันของนักเรียนไทยพุทธและนักเรียนไทยมุสลิมไม่ก่อให้เกิดความแตกแยก	1	1	1	1	สอดคล้อง
28. การคบเพื่อนต่างศาสนาทำให้เกิดโลกทัศน์กว้างขึ้น	1	1	1	1	สอดคล้อง

รายการขอความคิดเห็น	ความคิดเห็น			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
ด้านการสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม					
29. โรงเรียนที่มีนักเรียนไทยมุสลิมและพุทธเรียนร่วมกันจะช่วยให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกัน	1	1	1	1	สอดคล้อง
30. รัฐบาลควรให้ทุนการศึกษาทั้งนักเรียนไทยพุทธและนักเรียนไทยมุสลิมอย่างเท่าเทียมกัน	1	1	1	1	สอดคล้อง
31. สถานศึกษาควรดูแลเอาใจใส่ในความประพฤติของนักเรียนทั้งพุทธและมุสลิมอย่างเท่าเทียมกัน	1	1	1	1	สอดคล้อง
32. รัฐบาลควรมีนโยบายให้ทุนคนในชาติได้มีการศึกษาโดยการสนับสนุนให้กู้ยืมเรียนเพื่อการศึกษา	1	1	1	1	สอดคล้อง
ด้านการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน					
33. การแต่งกายของครูและนักเรียนสตรีด้วยชุดสีญาบของไม่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานและการทำงาน	1	1	1	1	สอดคล้อง
34. การร้องเพลงชาติและกิจกรรมหน้าเสาธงให้นักเรียนไทยมุสลิมและนักเรียนไทยพุทธสามารถทำร่วมกันได้	1	1	1	1	สอดคล้อง
35. ควรมีป้ายชื่อบอกทางอาคาร สำนักงานภายในโรงเรียนทั้งภาษาไทยและภาษาอาหรับ	1	1	1	1	สอดคล้อง

$$IOC = \frac{\text{คะแนนทั้งหมด}}{\text{จำนวนข้อ}}$$

จำนวนข้อ

$$= \frac{33.97}{35}$$

35

$$= 0.97$$

ภาคผนวก ค

ข้อมูลการตอบแบบสอบถามของผู้บริหาร

ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารหรือผู้อำนวยการ โรงเรียนและนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจำนวน ทั้งหมด 13 คน ของสำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาที่ 15 จำนวน 17 คน โดยมีข้อมูลดังนี้

1. ความคิดเห็นต่อคำว่า “การส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรม” ส่วนใหญ่ เห็นด้วยกับการส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมกันของชุมชนที่ต่างศาสนาเพื่อความสามัคคีในการทำงานร่วมกัน มีจำนวน 6 คน ซึ่งการอยู่ร่วมกันนั้น จำเป็นจะต้องอาศัยความร่วมมือของทุกภาคส่วนทั้งหน่วยงานของรัฐ เอกชนและชุมชน อยู่ร่วมกันอย่างเป็นมิตรภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรมที่แตกต่างได้อย่างสามัคคี

นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลหนึ่งคนได้กล่าวถึงสังคมที่อยู่ร่วมกันแบบระบบประชาธิปไตย ซึ่งถ้าทุกคนในสังคมสามารถปฏิบัติตามกฎ กติกาที่วางไว้ในสังคมก็สามารถส่งเสริมการอยู่ร่วมกัน

2. ปัจจัยที่จะทำให้การส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรม ผู้ให้ข้อมูล 3 คน ได้ให้ความเห็นว่า ต้องยอมรับความแตกต่างทางความคิด ศาสนา ความเชื่อ ประเพณีของแต่ละคน ผู้นำในท้องถิ่น ก็จะสามารถส่งเสริมให้สังคมเกิดความสงบสุข

มีผู้ให้ข้อมูล 3 คน เห็นด้วยกับความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม

นอกจากนั้นผู้ให้ข้อมูลยังกล่าวถึงครอบครัวที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมให้นักเรียนหรือเยาวชนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนก็จะสามารถทำให้สังคมนั้นอยู่กันอย่างสันติสุขได้ และผู้ให้ข้อมูลยังกล่าวถึงหน่วยงานของรัฐที่ถือว่าเป็นรัฐสวัสดิการที่รัฐจะเพิ่มให้กับประชาชนเพื่อเป็นหลักประกันให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

3. แนวทางการส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรม โดยผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ได้กล่าวถึงการให้ความรู้ความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ถือเป็นสิ่งที่สำคัญรวมถึง การจัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างสองศาสนาเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีก็จะสามารถส่งเสริมให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขได้ นอกจากนี้ผู้นำในชุมชนก็มีส่วนสำคัญที่เป็นคนกลางเพื่อสร้างความสัมพันธ์ของคนในพื้นที่ระหว่างหน่วยงานของรัฐและประชาชนก็จะสามารถทำให้เกิดความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น

4. ปัญหาสภาพแวดล้อมภายนอกของครูที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครูผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เห็นว่าโดยส่วนใหญ่ครูในพื้นที่ที่จะเกิดความหวาดกลัวในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการเดินทางไป-กลับ จากที่พักและที่ทำงานส่งผลให้ครูในพื้นที่ย้ายออก

5. แนวทางการปฏิบัติตนของครู เพื่อการส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรมในการทำงาน จาก 3 คน ที่ให้ข้อมูลได้กล่าวถึง การมุ่งเน้นด้านการปรองดองสมานฉันท์ เพื่อสร้างความไว้วางใจให้ครูสามารถปฏิบัติงานของครูทุกๆ ฝ่ายงานในโรงเรียนได้อย่างสันติสุข มีผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวถึงการยอมรับความแตกต่างในสังคม ความเชื่อ วิถีชีวิต ขนบธรรมเนียมประเพณีของกันและกัน โดยไม่มีการแบ่งแยกระหว่างกัน รวมถึงการสร้างเครือข่ายผู้ปกครองใน โรงเรียนและในชุมชนก็จะเป็นศูนย์กลางเพื่อสร้างให้ชุมชนและครูสามารถดูแลนักเรียนได้

6. การทำงานในสามจังหวัดชายแดนใต้และปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน ผู้ให้ข้อมูล 5 คน ได้ให้ข้อมูลในทิศทางเดียวกันว่าควรส่งเสริมบุคลากรในโรงเรียน นักเรียน ชุมชน จัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรมของตนเอง และ มีส่วนร่วมกับต่างวัฒนธรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์กันดีต่อกันในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้

นอกจากนั้นได้กล่าวถึงบทบาทของ พ่อ แม่ ญาติ พี่น้องให้ช่วยกันดูแลนักเรียน ไม่ใช่เป็นภาระของโรงเรียนแต่เพียงลำพัง และจะต้องมีการปรับโครงสร้างหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับสังคมพหุวัฒนธรรมให้มากขึ้น

7. ด้านการบูรณาการในเนื้อหาวิชาของ โรงเรียนในสามจังหวัดชายแดนใต้ให้ข้อมูล โดยส่วนใหญ่มีความเห็นว่าโรงเรียนควรกำหนดหลักสูตรใหม่ที่เรียกว่า “หลักสูตรท้องถิ่น” ซึ่งสามารถนำมาใช้ได้ในชีวิตประจำวันของนักเรียน

นอกจากนั้นผู้ตอบแบบสอบถามกล่าวว่าครูควรศึกษาความเชื่อและศาสนาด้วย และนำสิ่งนั้นมาปรับใช้ให้สอดคล้องกับวิชาเรียน และการดำรงชีวิต

8. รูปแบบทำงานในสามจังหวัดชายแดนใต้ ด้านกระบวนการการเกิดการเรียนรู้ในโรงเรียน โดยส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการพูดคุยกับนักเรียนเพื่อให้ได้ข้อมูล และนำข้อมูลที่ได้มาปรับใช้และช่วยเหลือนักเรียนที่ประสบปัญหาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้

นอกจากการพูดคุย เสียงตามสาย จุลสาร และการจัดป้ายนิเทศ ก็เป็นช่องทางที่จะสามารถช่วยเหลือนักเรียนที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ในพื้นที่ได้ การใช้กระบวนการแบบครอบครัวก็จะทำให้นักเรียนเกิดความไว้วางใจ พูดคุยก็จะสามารถช่วยลดปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ได้

9. สิ่งที่สามารถลดอคติที่เกิดขึ้นในโรงเรียน ผู้ให้ข้อมูล 5 คนให้ข้อมูลตรงกันว่า จะต้องให้ความเสมอภาคไม่เลือกปฏิบัติ เพื่อสร้างความยุติธรรมให้เกิดขึ้นภายในโรงเรียน

ผู้ตอบแบบสอบถามได้กล่าวถึงการทำงานเป็นทีม โดยการเคารพสิทธิของกันและกันโดยไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่นก็จะทำให้ลดอคติที่เกิดขึ้นได้ภายในโรงเรียน นอกจากนี้ยังกล่าวถึงการสร้างเจตคติทางบวกต่อครูและบุคลากรทางการศึกษา ทำให้สามารถทำงานร่วมกันได้

10. เมื่อด้านการสอนที่ยึดหลักความยุติธรรมที่เกิดขึ้นในโรงเรียนที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน โดยส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูลว่าความเสมอภาค ยุติธรรมสามารถลดความขัดแย้งที่อาจจะเกิดขึ้นในโรงเรียนได้ โดยต้องยึดตามกฎระเบียบของโรงเรียน และไม่คำนึงถึงความแตกต่างทางด้านศาสนา ความเชื่อ โดยเปรียบทุกคนในโรงเรียนเสมือนครอบครัวเดียวกัน จึงจะสามารถสร้างความยุติธรรมให้เกิดขึ้นได้

ภาคผนวก ง
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุนิสา สุริวิวัฒน์ อาจารย์ประจำภาควิชาโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กาญจนา สิริมุสิกะ อาจารย์ประจำภาควิชาโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนก จันทร์ทอง อาจารย์ประจำภาควิชาโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ภาคผนวก ฉ

แบบสอบถามประกอบการศึกษา

เรื่อง บทบาทในการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในจังหวัดปัตตานี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นสำหรับสอบถามข้อมูลนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาในตอนต้นจังหวัดปัตตานีเพื่อบทบาทในการจัดการศึกษาการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในจังหวัดปัตตานีซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขรวมทั้งการพัฒนาการให้การศึกษาในจังหวัดปัตตานีให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงใคร่ขอความกรุณาให้ท่านได้โปรดตอบทุกข้อ ตามความเป็นจริง ซึ่งข้อมูลที่ได้จะปกปิดเป็นความลับ และจะนำมาวิเคราะห์ทางวิชาการเท่านั้น

2. แบบสอบถามฉบับนี้มี 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม

ตอนที่ 3 บทบาทในการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในจังหวัดปัตตานี

ตอนที่ 4 ปัจจัยอื่นๆ ที่เป็นอุปสรรค

ขอขอบคุณในการให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นางสาวฟาตีห๊ะ แววันจิต

นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ตอนที่ 2 การยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม

ข้อความ	ระดับการศึกษาอยู่ร่วมกัน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านชาติพันธุ์					
1. นักเรียนจะรู้สึกยินดีถ้าเพื่อนบ้านใหม่เป็นคนละศาสนา					
2. เวลาเจ็บป่วยนักเรียนเลือกรักษา กับแพทย์ที่มีศาสนาใดก็ได้					
3. นักเรียนจะไม่ขัดข้องถ้าคนในครอบครัวจะมีความรักกับคนต่างศาสนา					
4. เพื่อนสนิทของนักเรียนเป็นเพื่อนต่างศาสนา					
ด้านภาษา					
5. โรงเรียนควรเปิดสอนภาษามลายู เหมือนที่เปิดสอนภาษาไทย					
6. นักเรียนไทยพุทธควรพูดภาษามลายูได้ นักเรียนมุสลิมควรพูดภาษากลางได้					
7. ป้ายชื่อโรงเรียนควรเขียนด้วยภาษาไทยควบคู่กับภาษามลายู					
8. นักเรียนที่สามารถพูดได้ทั้งภาษามลายูและภาษาไทยจะได้รับประโยชน์มากกว่าภาษาเดียว					

ข้อความ	ระดับการศึกษาอยู่ร่วมกัน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านศาสนา					
9. นักเรียนไทยพุทธกราบไหว้พระพุทธรูปเป็นสิ่งที่เหมาะสม					
10. นักเรียนมุสลิมละหมาด 5 เวลาเป็นสิ่งที่เหมาะสม					
11. นักเรียนเห็นด้วยที่ศาสนาพุทธมีพระพุทธรูปเป็นตัวแทนของพระเจ้าและเห็นด้วยที่ศาสนาอิสลามศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียว					
12. นักเรียนไทยพุทธที่ปฏิบัติตามหลักศาสนาอย่างเคร่งครัดถือว่าเป็นคนดีและนักเรียนมุสลิมที่ปฏิบัติตนตามหลักศาสนาอย่างเคร่งครัดเป็นคนดี					
ด้านประเพณี					
13. มโนราเป็นศิลปะการแสดงที่สวยงามของชาวไทยพุทธ ควรส่งเสริมและอนุรักษ์					
14. ชาวไทยพุทธและชาวมุสลิมควรช่วยเหลือเมื่อเพื่อนต่างศาสนาเสียชีวิต					
15. การกวนอาชูรอถือเป็นประเพณีที่ดีของชาวมุสลิม					

ข้อความ	ระดับการศึกษาอยู่ร่วมกัน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านวิถีชีวิต					
16. ชาวไทยพุทธสามารถซื้อของในงานฉลองวันฮารีรายอได้					
17. การห้ามกินเนื้อหมูเป็นสิ่งที่มีความเหมาะสมสำหรับชาวมุสลิม					
18. การเลี้ยงสุนัขของคนไทยพุทธเป็นเรื่องที่ถูกต้องและการห้ามมุสลิมสัมผัสสุนัขของคนไทยพุทธเป็นเรื่องที่ถูกต้อง					
19. อาหารฮาลาลที่จำหน่ายสามารถรับประทานได้ทั้งชาวไทยพุทธและชาวมุสลิม					
20. การแต่งกายด้วยการคลุมศรีษะและนุ่งโสร่งของชาวมุสลิมมีความเหมาะสมและสวยงาม					

ตอนที่ 3 บทบาทในการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในจังหวัดปัตตานี

ข้อความ	ระดับการศึกษาอยู่ร่วมกัน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการบูรณาการในเนื้อหาวิชา					
21. หลักสูตรสถานศึกษาในสามจังหวัดชายแดนใต้ควรให้นักเรียนไทยพุทธและนักเรียนมุสลิมเรียนรู้ประเพณีซึ่งกันและกัน					
22. หลักการทางศาสนาพุทธและมุสลิมควรมีการสอดแทรกชั่วโมงเรียนในแต่ละสัปดาห์					
23. ควรมีกิจกรรมออกค่ายของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธและศาสนาอิสลาม					
ด้านกระบวนการการก่อเกิดความรู้					
24. นักเรียนไทยพุทธและนักเรียนมุสลิมควรเรียนรู้และเข้าใจพื้นฐานหลักคำสอนของศาสนาทั้งสอง					
25. โรงเรียนควรให้นักเรียนค้นคว้าได้ด้วยตนเองทั้งในและนอกโรงเรียน					
26. นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพได้หรือใช้ในการศึกษาต่อได้					

ข้อความ	ระดับการศึกษาอยู่ร่วมกัน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการลดอคติ					
27. การแต่งกายที่แตกต่างกันของนักเรียนไทยพุทธและนักเรียนมุสลิมไม่ทำให้เกิดความแตกแยก					
28. การคบเพื่อนต่างศาสนาทำให้เกิดโลกทัศน์กว้างขึ้น					
29. โรงเรียนที่มีนักเรียนมุสลิมและพุทธเรียนร่วมกันจะช่วยให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกัน					
ด้านการสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม					
30. รัฐบาลควรให้ทุนการศึกษาทั้งนักเรียนพุทธและนักเรียนมุสลิมอย่างเท่าเทียมกัน					
31. สถานศึกษาควรดูแลเอาใจใส่ในความประพฤติของนักเรียนทั้งพุทธและมุสลิม					
32. รัฐบาลควรมีนโยบายให้ทุนคนในชาติได้มีการศึกษาโดยการสนับสนุนให้กู้ยืมเรียนเพื่อการศึกษา					
ด้านการปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียน					
33. การแต่งกายของครูและนักเรียนด้วยชุดสีญาบของสตรีไม่เป็นอุปสรรคต่อการทำงาน					

ข้อความ	ระดับการศึกษาอยู่ร่วมกัน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
34. การร้องเพลงชาติและการยืนหน้าเสาธง ตอนเช้าให้นักเรียนมุสลิมและนักเรียนไทย พุทธร่วมทำด้วยกัน					
35. ควรมีป้ายชื่อบอกทางภายในโรงเรียน ทั้งภาษาไทยและภาษามลายู					

ตอนที่ 4 ปัจจัยอื่นๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการอยู่ร่วมกัน

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในการให้ความร่วมมือ
กรอกแบบสอบถามเป็นอย่างดี

ภาคผนวก จ

แบบสอบถามประกอบการศึกษา สำหรับผู้บริหาร

เรื่อง บทบาทในการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในจังหวัดปัตตานี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นสำหรับสอบถามข้อมูลผู้บริหารในระดับมัธยมศึกษาในตอนต้นของจังหวัดปัตตานีเพื่อศึกษาการศึกษาอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรมซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขรวมทั้งการพัฒนาการศึกษาในจังหวัดปัตตานีให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงใคร่ขอความกรุณาให้ท่านได้โปรดตอบทุกข้อ ตามความเป็นจริง ซึ่งข้อมูลที่ได้จะปกปิดเป็นความลับ และจะนำมาวิเคราะห์ทางวิชาการเท่านั้น

2. แบบสอบถามฉบับนี้มี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ถาม-ตอบ

ตอนที่ 2 ปัจจัยอื่นๆ ที่เป็นอุปสรรค

ขอขอบคุณในการให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามครั้งนี้
นางสาวฟาตีหมีะ แววันจิต
นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ประเด็นและแนวคำถาม

สำหรับการสนทนา เรื่อง บทบาทในการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในจังหวัดปัตตานี

ตอนที่ 1 ถาม-ตอบ

1. คำถามเพื่อนิยามศัพท์ให้เข้าใจตรงกัน

1.1 ท่านมีความคิดเห็นต่อคำว่า การส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรมอย่างไร

.....

1.2 ท่านคิดว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่จะทำให้การส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น

.....

2. คำถามตามประเด็นที่กำหนด

2.1 จากประสบการณ์การทำงานในสามจังหวัดชายแดนใต้ ท่านมีแนวทางการส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรมอย่างไรบ้าง

.....

2.2 จากประสบการณ์การทำงานในสามจังหวัดชายแดนใต้ ท่านมีปัญหาสภาพแวดล้อมภายนอกของครู ที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครู

.....

2.3 ท่านมีแนวทางการปฏิบัติตนของครูอย่างไร เพื่อการส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรมในการทำงาน

.....

2.4 จากประสบการณ์การทำงานในสามจังหวัดชายแดนใต้และปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในโรงเรียนอย่างไรบ้าง

.....

2.5 จากประสบการณ์การทำงานในสามจังหวัดชายแดนใต้ ท่านจะบูรณาการในเนื้อหาวิชาในโรงเรียนอย่างไรบ้าง

.....

2.6 จากประสบการณ์การทำงานในสามจังหวัดชายแดนใต้ ท่านมีกระบวนการการก่อเกิดความรู้ในโรงเรียนอย่างไรบ้าง

.....

2.7 จากประสบการณ์การทำงานในสามจังหวัดชายแดนใต้ ท่านสามารถถอดคอดีที่เกิดขึ้นในโรงเรียนอย่างไรบ้าง

.....

2.8 จากประสบการณ์การทำงานในสามจังหวัดชายแดนใต้ ท่านมีการสอนที่ยึดหลักความยุติธรรมที่เกิดขึ้นในโรงเรียนที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างไรบ้าง

.....

ตอนที่ 2 ปัจจัยอื่นๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการอยู่ร่วมกัน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในการให้ความร่วมมือ
ตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

ภาคผนวก ข**หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบมาตรฐานของแบบสอบถาม**

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดสอบเครื่องมือการศึกษาวิจัย

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๑.๐๘/๑๓๕๘

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตู้ ปณ. ๕ ต.คอหงส์
อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา ๙๐๑๑๒

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดสอบเครื่องมือการศึกษาวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนคณะราษฎรบำรุง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการศึกษาวิจัย จำนวน ๓๐ ชุด

ด้วยนางสาวฟาตีหะมะ แววันจิต รหัสนักศึกษา ๕๙๑๐๕๒๑๕๒๑ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ภาคสมทบ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ กำลังศึกษาวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “บทบาทของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาจังหวัดปัตตานี” โดยมี ดร.ขยายนีย์ ช. บุญพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา นั้น

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านให้ นางสาวฟาตีหะมะ แววันจิต ทำการทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือจากนักเรียนในโรงเรียนของท่านโดยใช้แบบสอบถาม จำนวน ๓๐ ชุด เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขก่อนจะนำไปใช้ในการวิจัยกลุ่มตัวอย่างต่อไป ทั้งนี้ นักศึกษาจะประสานงานในเรื่องวันเวลาการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์การทดสอบเครื่องมือในครั้งนี้ด้วย จะขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ณัฐธิดา สุวรรณโณ)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

โทร. ๐ ๗๔๒๘ ๗๘๔๘

โทรสาร ๐ ๗๔๒๘ ๗๘๔๙

ภาคผนวก ฅ
หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัย

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๑.๐๘/๑๓๕๗

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตู้ ปณ. ๕ ต.คอหงส์
อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา ๙๐๑๑๒

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเบญจมราชูทิศจังหวัดปัตตานี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการศึกษาวิจัย จำนวน ๔๖๕ ชุด

ด้วยนางสาวฟาตีห๊ะ แววันจิต รหัสนักศึกษา ๕๙๑๐๕๒๑๕๒๑ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ภาคสมทบ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ กำลังศึกษาวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “บทบาทของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาจังหวัดปัตตานี” โดยมี ดร.ชายนิย ช. บุญพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา นั้น

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลในโรงเรียนของท่านโดยใช้แบบสอบถามจากนักเรียน จำนวน ๔๖๕ ชุด เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปดำเนินการเขียนรายงานผลการวิจัยต่อไป ทั้งนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ประสานงานในเรื่องวันเวลาที่ทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์การเก็บข้อมูลในครั้งนี้ด้วย จะขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ณัฐธิดา สุวรรณโณ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

โทร. ๐ ๗๔๒๘ ๗๘๔๘

โทรสาร. ๐ ๗๔๒๘ ๗๘๔๙

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๑.๐๘/๑๓๕๗

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตู้ ปณ. ๕ ต.คอหงส์
อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา ๙๐๑๑๒

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการศึกษาวิจัย จำนวน ๔๑๗ ชุด

ด้วยนางสาวฟาตีหะมะ แววันจิต รหัสนักศึกษา ๕๙๑๐๕๒๑๕๒๑ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ภาคสมทบ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ กำลังศึกษาวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “บทบาทของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาจังหวัดปัตตานี” โดยมี ดร.ชายนิย์ ข. บุญพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา นั้น

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลในโรงเรียนของท่านโดยใช้แบบสอบถามจากนักเรียน จำนวน ๔๑๗ ชุด เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปดำเนินการเขียนรายงานผลการวิจัยต่อไป ทั้งนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ประสานงานในเรื่องวันเวลาที่ทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์การเก็บข้อมูลในครั้งนี้ด้วย จะขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ณัฐธิดา สุวรรณโณ)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

โทร. ๐ ๗๕๒๘ ๗๘๔๘

โทรสาร. ๐ ๗๕๒๘ ๗๘๔๗

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๑.๐๘/๑๓๕๗

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตู้ ปณ. ๕ ต.คอหงส์
อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา ๙๐๑๑๒

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนท่าข้ามวิทยาคาร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการศึกษาวิจัย จำนวน ๕๗ ชุด

ด้วยนางสาวฟาตีหมีะ แววันจิต รหัสนักศึกษา ๕๙๑๐๕๒๑๕๒๑ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ภาคสมทบ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ กำลังศึกษาวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “บทบาทของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาจังหวัดปัตตานี” โดยมี ดร.ชายนิษฐ์ ช. บุญพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา นั้น

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลในโรงเรียนของท่านโดยใช้แบบสอบถามจากนักเรียน จำนวน ๕๗ ชุด เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปดำเนินการเขียนรายงานผลการวิจัยต่อไป ทั้งนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ประสานงานในเรื่องวันเวลาที่ทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์การเก็บข้อมูลในครั้งนี้ด้วย จะขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ณัฐธิดา สุวรรณโณ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

โทร. ๐ ๗๕๒๘ ๗๘๔๘

โทรสาร. ๐ ๗๕๒๘ ๗๘๔๗

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๑.๐๘/๑๗๕๗

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตู้ ปณ. ๕ ต.คองหงส์
อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา ๙๐๑๑๒

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนนวมิขัยพัฒนา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการศึกษาวิจัย จำนวน ๒๔ ชุด

ด้วยนางสาวพาทิหะมะ แววันจิต รหัสนักศึกษา ๕๙๑๐๕๒๑๕๒๑ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ภาคสมทบ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ กำลังศึกษาวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “บทบาทของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาจังหวัดปัตตานี” โดยมี ดร.หมายนีย์ ช. บุญพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา นั้น

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลในโรงเรียนของท่านโดยใช้แบบสอบถามจากนักเรียน จำนวน ๒๔ ชุด เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปดำเนินการเขียนรายงานผลการวิจัยต่อไป ทั้งนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ประสานงานในเรื่องวันเวลาที่ทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์การเก็บข้อมูลในครั้งนี้ด้วย จะขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ณัฐริดา สุวรรณโณ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

โทร. ๐ ๗๔๒๘ ๗๘๔๘

โทรสาร. ๐ ๗๔๒๘ ๗๘๔๘

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๑.๐๘/๑๓๕๗

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตู้ ปณ. ๕ ต.คอหงส์
อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา ๙๐๑๑๒

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุวรรณไพบลย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการศึกษาวิจัย จำนวน ๒๐ ชุด

ด้วยนางสาวฟาตีหะมะ แววันจิต รหัสนักศึกษา ๕๙๑๐๕๒๑๕๒๑ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ภาคสมทบ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ กำลังศึกษาวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “บทบาทของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาจังหวัดปัตตานี” โดยมี ดร.ชายนิษฐ์ ข. บุญพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา นั้น

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลในโรงเรียนของท่านโดยใช้แบบสอบถามจากนักเรียน จำนวน ๒๐ ชุด เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปดำเนินการเขียนรายงานผลการวิจัยต่อไป ทั้งนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ประสานงานในเรื่องวันเวลาที่ทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์การเก็บข้อมูลในครั้งนี้ด้วย จะขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ณัฐธิดา สุวรรณโณ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

โทร. ๐ ๗๕๒๘ ๗๘๕๘

โทรสาร. ๐ ๗๕๒๘ ๗๘๕๙

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๑.๐๘/๑๓๕๗

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตู้ ปณ. ๕ ต.คอหงส์
อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา ๙๐๑๑๒

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนปทุมคงคาอนุสรณ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการศึกษาวิจัย จำนวน ๓๕ ชุด

ด้วยนางสาวฟาตีหมีะ แววันจิต รหัสนักศึกษา ๕๙๑๐๕๒๑๕๒๑ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ภาคสมทบ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ กำลังศึกษาวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “บทบาทของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาจังหวัดปัตตานี” โดยมี ดร.ชายนิย ช. บุญพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา นั้น

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลในโรงเรียนของท่านโดยใช้แบบสอบถามจากนักเรียน จำนวน ๓๕ ชุด เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปดำเนินการเขียนรายงานผลการวิจัยต่อไป ทั้งนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ประสานงานในเรื่องวันเวลาที่ทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์การเก็บข้อมูลในครั้งนี้ด้วย จะขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ณัฐธิดา สุวรรณโณ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

โทร. ๐ ๗๔๒๘ ๗๘๔๘

โทรสาร. ๐ ๗๔๒๘ ๗๘๔๙

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๑.๐๘/๑๓๕๗

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตู้ ปณ. ๕ ต.คอหงส์
อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา ๙๐๑๑๒

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนยาบีบรรณวิทย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการศึกษาวิจัย จำนวน ๓๑ ชุด

ด้วยนางสาวฟาตีหมีะ แววันจิต รหัสนักศึกษา ๕๙๑๐๕๒๑๕๒๑ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ภาคสมทบ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ กำลังศึกษาวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “บทบาทของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาจังหวัดปัตตานี” โดยมี ดร.ชายนิย์ ช. บุญพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา นั้น

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลในโรงเรียนของท่านโดยใช้แบบสอบถามจากนักเรียน จำนวน ๓๑ ชุด เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปดำเนินการเขียนรายงานผลการวิจัยต่อไป ทั้งนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ประสานงานในเรื่องวันเวลาที่ทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์การเก็บข้อมูลในครั้งนี้ด้วย จะขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ณัฐธิดา สุวรรณโณ)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

โทร. ๐ ๗๔๒๘ ๗๘๔๘

โทรสาร. ๐ ๗๔๒๘ ๗๘๔๙

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๑.๐๘/๑๓๕๗

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตู้ ปณ. ๕ ต.คอหงส์
อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา ๙๐๑๑๒

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขออนุมัติคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนราชมนิรังษณ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการศึกษาวิจัย จำนวน ๓๓ ชุด

ด้วยนางสาวฟาตีหะมะ แววันจิต รหัสนักศึกษา ๕๙๑๐๕๒๑๕๒๑ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ภาคสมทบ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ กำลังศึกษาวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “บทบาทของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาจังหวัดปัตตานี” โดยมี ดร.ชายนิษฐ์ ช. บุญพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา นั้น

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ จึงใคร่ขออนุมัติคราะห์ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลในโรงเรียนของท่านโดยใช้แบบสอบถามจากนักเรียน จำนวน ๓๓ ชุด เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปดำเนินการเขียนรายงานผลการวิจัยต่อไป ทั้งนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ประสานงานในเรื่องวันเวลาที่จะทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์การเก็บข้อมูลในครั้งนี้ด้วย จะขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ณัฐธิดา สุวรรณโณ)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

โทร. ๐ ๗๔๒๘ ๗๘๔๘

โทรสาร. ๐ ๗๔๒๘ ๗๘๔๙

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๑.๐๘/๑๓๕๗

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตู้ ปณ. ๕ ต.คอหงส์
อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา ๙๐๑๑๒

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนโพธิ์คีรีราชศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการศึกษาวิจัย จำนวน ๑๔๑ ชุด

ด้วยนางสาวฟาตีหิมะ แววันจิต รหัสนักศึกษา ๕๙๑๐๕๒๑๕๒๑ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ภาคสมทบ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ กำลังศึกษาวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “บทบาทของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาจังหวัดปัตตานี” โดยมี ดร.ชายนิย ช. บุญพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา นั้น

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลในโรงเรียนของท่านโดยใช้แบบสอบถามจากนักเรียน จำนวน ๑๔๑ ชุด เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปดำเนินการเขียนรายงานผลการวิจัยต่อไป ทั้งนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ประสานงานในเรื่องวันเวลาที่ทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์การเก็บข้อมูลในครั้งนี้ด้วย จะขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ณัฐธิดา สุวรรณโณ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

โทร. ๐ ๗๔๒๘ ๗๘๔๘

โทรสาร. ๐ ๗๔๒๘ ๗๘๔๙

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๑.๐๘/๑๓๕๗

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตู้ ปณ. ๕ ต.คอหงส์
อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา ๙๐๑๑๒

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนศิริราชูร์สามัคคี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการศึกษาวิจัย จำนวน ๕๕ ชุด

ด้วยนางสาวฟาตีหะมะ แววันจิต รหัสนักศึกษา ๕๙๑๐๕๒๑๕๒๑ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ภาคสมทบ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ กำลังศึกษาวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “บทบาทของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาจังหวัดปัตตานี” โดยมี ดร.ชายนิษฐ์ ช. บุญพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา นั้น

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลในโรงเรียนของท่านโดยใช้แบบสอบถามจากนักเรียน จำนวน ๕๕ ชุด เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปดำเนินการเขียนรายงานผลการวิจัยต่อไป ทั้งนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ประสานงานในเรื่องวันเวลาที่ทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์การเก็บข้อมูลในครั้งนี้ด้วย จะขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ณัฐธิดา สุวรรณโณ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

โทร. ๐ ๗๔๒๘ ๗๘๔๘

โทรสาร. ๐ ๗๔๒๘ ๗๘๔๙

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๑.๐๘/๑๓๕๗

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตู้ ปณ. ๕ ต.คอหงส์
อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา ๙๐๑๑๒

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนประตูปอรั้ววิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการศึกษาวิจัย จำนวน ๓๑ ชุด

ด้วยนางสาวพาตีหะมะ แววันจิต รหัสนักศึกษา ๕๙๑๐๕๒๑๕๒๑ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ กำลังศึกษาวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “บทบาทของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาจังหวัดปัตตานี” โดยมี ดร.ชายนิษฐ์ ช. บุญพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา นั้น

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลในโรงเรียนของท่านโดยใช้แบบสอบถามจากนักเรียน จำนวน ๓๑ ชุด เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปดำเนินการเขียนรายงานผลการวิจัยต่อไป ทั้งนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ประสานงานในเรื่องวันเวลาที่ทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์การเก็บข้อมูลในครั้งนี้ด้วย จะขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ณัฐธิดา สุวรรณโณ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

โทร. ๐ ๗๔๒๘ ๗๘๔๘

โทรสาร. ๐ ๗๔๒๘ ๗๘๔๙

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๑.๐๘/๑๓๕๗

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตู้ ปณ. ๕ ต.คอหงส์
อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา ๙๐๑๑๒

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสะนอพิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการศึกษาวิจัย จำนวน ๕๑ ชุด

ด้วยนางสาวฟาตีหะมะ แววันจิต รหัสนักศึกษา ๕๙๑๐๕๒๑๕๒๑ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ กำลังศึกษาวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “บทบาทของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาจังหวัดปัตตานี” โดยมี ดร.ชายนิษฐ์ ช. บุญพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา นั้น

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลในโรงเรียนของท่านโดยใช้แบบสอบถามจากนักเรียน จำนวน ๕๑ ชุด เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปดำเนินการเขียนรายงานผลการวิจัยต่อไป ทั้งนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ประสานงานในเรื่องวันเวลาที่ทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์การเก็บข้อมูลในครั้งนี้ด้วย จะขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ณัฐธิดา สุวรรณโณ)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

โทร. ๐ ๗๔๒๘ ๗๘๔๘

โทรสาร. ๐ ๗๔๒๘ ๗๘๔๙

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๑.๐๘/๑๓๕๓

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตู้ ปณ. ๕ ต.คอหงส์
อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา ๙๐๑๑๒

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนแม่ลานวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการศึกษาวิจัย จำนวน ๔๐ ชุด

ด้วยนางสาวฟาตีห๊ะ แววันจิต รหัสนักศึกษา ๕๙๑๐๕๒๑๕๒๑ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ กำลังศึกษาวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “บทบาทของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาจังหวัดปัตตานี” โดยมี ดร.ชายนีย์ ช. บุญพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา นั้น

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลในโรงเรียนของท่านโดยใช้แบบสอบถามจากนักเรียน จำนวน ๔๐ ชุด เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปดำเนินการเขียนรายงานผลการวิจัยต่อไป ทั้งนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ประสานงานในเรื่องวันเวลาที่ทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์การเก็บข้อมูลในครั้งนี้ด้วย จะขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ณัฐธิดา สุวรรณโณ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

โทร. ๐ ๗๔๒๘ ๗๘๔๘

โทรสาร. ๐ ๗๔๒๘ ๗๘๔๙

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๑.๐๘/๑๓๕๗

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตู้ ปณ. ๕ ต.คอหงส์
อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา ๙๐๑๑๒

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสายบุรี (แจ้งประชาคาร)

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการศึกษาวิจัย จำนวน ๖๖ ชุด

ด้วยนางสาวฟาตีห๊ะ แววันจิต รหัสนักศึกษา ๕๙๑๐๕๒๑๕๒๑ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ภาคสมทบ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ กำลังศึกษาวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “บทบาทของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาจังหวัดปัตตานี” โดยมี ดร.ชายนิย ช. บุญพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา นั้น

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลในโรงเรียนของท่านโดยใช้แบบสอบถามจากนักเรียน จำนวน ๖๖ ชุด เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปดำเนินการเขียนรายงานผลการวิจัยต่อไป ทั้งนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ประสานงานในเรื่องวันเวลาที่ทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์การเก็บข้อมูลในครั้งนี้ด้วย จะขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ณัฐธิดา สุวรรณโณ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

โทร. ๐ ๗๔๒๘ ๗๘๔๘

โทรสาร. ๐ ๗๔๒๘ ๗๘๔๙

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๑.๐๘/๑๓๕๗

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตู้ ปณ. ๕ ต.คอหงส์
อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา ๙๐๑๑๒

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนไม้แก่นกิตติวิทย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการศึกษาวิจัย จำนวน ๔๘ ชุด

ด้วยนางสาวพาตีหมีะ แววันจิต รหัสนักศึกษา ๕๙๑๐๕๒๑๕๒๑ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ภาคสมทบ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ กำลังศึกษาวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “บทบาทของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาจังหวัดปัตตานี” โดยมี ดร.ชายนิย์ ช. บุญพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา นั้น

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลในโรงเรียนของท่านโดยใช้แบบสอบถามจากนักเรียน จำนวน ๔๘ ชุด เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปดำเนินการเขียนรายงานผลการวิจัยต่อไป ทั้งนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ประสานงานในเรื่องวันเวลาที่ จะทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์การเก็บข้อมูลในครั้งนี้ด้วย จะขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ณัฐธิดา สุวรรณโณ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

โทร. ๐ ๗๔๒๘ ๗๘๔๘

โทรสาร. ๐ ๗๔๒๘ ๗๘๔๙

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๑.๐๘/๑๓๕๗

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตู้ ปณ. ๕ ต.คองหงส์
อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา ๙๐๑๑๒

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวังกะพ้อพิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการศึกษาวิจัย จำนวน ๔๘ ชุด

ด้วยนางสาวฟาตีหะมะ แววันจิต รหัสนักศึกษา ๕๙๑๐๕๒๑๕๒๑ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ภาคสมทบ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ กำลังศึกษาวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “บทบาทของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาจังหวัดปัตตานี” โดยมี ดร.ชายนิย์ ข. บุญพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา นั้น

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลในโรงเรียนของท่านโดยใช้แบบสอบถามจากนักเรียน จำนวน ๔๘ ชุด เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปดำเนินการเขียนรายงานผลการวิจัยต่อไป ทั้งนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ประสานงานในเรื่องวันเวลาที่ทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์การเก็บข้อมูลในครั้งนี้ด้วย จะขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ณัฐธิดา สุวรรณโนน)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

โทร. ๐ ๗๔๒๘ ๗๘๔๘

โทรสาร. ๐ ๗๔๒๘ ๗๘๔๙

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๑.๐๘/๑๓๕๗

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตู้ ปณ. ๕ ต.คอหงส์
อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา ๙๐๑๑๒

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนทุ่งยางแดงพิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการศึกษาวิจัย จำนวน ๓๗ ชุด

ด้วยนางสาวฟาตีหมีะ แววันจิต รหัสนักศึกษา ๕๙๑๐๕๒๑๕๒๑ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ภาคสมทบ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ กำลังศึกษาวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “บทบาทของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาจังหวัดปัตตานี” โดยมี ดร.มายนิย์ ช. บุญพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา นั้น

ในการนี้ คณะวิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลในโรงเรียนของท่านโดยใช้แบบสอบถามจากนักเรียน จำนวน ๓๗ ชุด เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปดำเนินการเขียนรายงานผลการวิจัยต่อไป ทั้งนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ประสานงานในเรื่องวันเวลาที่ทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์การเก็บข้อมูลในครั้งนี้ด้วย จะขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ณัฐธิดา สุวรรณโณ)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

โทร. ๐ ๗๕๒๘ ๗๘๔๘

โทรสาร. ๐ ๗๕๒๘ ๗๘๔๙

